

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/36/EU

af 26. juni 2013

om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Central-
bank ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ⁽³⁾ er der ved flere lejligheder blevet foretaget omfattende ændringer. Mange af bestemmelserne i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF finder anvendelse på både kreditinstitutter og investeringsselskaber. Af klarhedshensyn og for at sikre ensartet anvendelse af disse bestemmelser bør de samles i nye lovgivningsmæssige retsakter, der finder anvendelse på både kreditinstitutter og investeringsselskaber, dvs. nærværende direktiv og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 ⁽⁴⁾. Bestemmelserne i bila-

gene til direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF bør for at forbedre tilgængeligheden integreres i den dispositive del af nærværende direktiv og nævnte forordning.

(2) Nærværende direktiv bør bl.a. indeholde bestemmelser om tilladelsen til udøvelse af virksomhed, erhvervelse af kvalificerede kapitalandele, udøvelse af retten til fri etablering og retten til fri udveksling af tjenesteydelser, de beføjelser, der tillægges tilsynsmyndighederne i hjemlandet og værtslandet i denne henseende, og bestemmelser om startkapital og tilsyns kontrol med kreditinstitutter og investeringsselskaber. Dette direktivs hovedformål og genstand er at samordne de nationale bestemmelser om adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut og investeringsselskab, reglerne vedrørende deres ledelse og de tilsynsmæssige rammer for dem. Direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF indeholdt også bestemmelser om tilsyns krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Disse krav bør indgå i forordning (EU) nr. 575/2013, der fastsætter ensartede tilsynsmæssige krav, som gælder umiddelbart for kreditinstitutter og investeringsselskaber, eftersom sådanne krav er nært knyttet til de finansielle markeders funktion for så vidt angår en række aktiver, som besiddes af kreditinstitutter og investeringsselskaber. Derfor bør nærværende direktiv læses sammen med forordning (EU) nr. 575/2013 og bør sammen med nævnte forordning udgøre de retlige rammer for bankvirksomhed, den tilsynsmæssige ramme og de tilsynsmæssige krav for kreditinstitutter og investeringsselskaber.

(3) De generelle tilsynsmæssige krav, som er fastlagt i forordning (EU) nr. 575/2013 suppleres af individuelle ordninger, som fastlægges af de kompetente myndigheder som et resultat af deres løbende tilsyn med de enkelte kreditinstitutter og investeringsselskaber. Omfanget af sådanne tilsynsordninger bør bl.a. fastlægges i nærværende direktiv, og de kompetente myndigheder bør kunne vurdere, hvilke ordninger der bør indføres. For så vidt angår sådanne individuelle ordninger vedrørende likviditet bør de kompetente myndigheder bl.a. tage højde for principperne i Det Europæiske Banktilsynsudvalgs retningslinjerne for "Liquidity Cost Benefit Allocation" af 27. oktober 2010.

⁽¹⁾ EUT C 105 af 11.4.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

⁽⁴⁾ Se side 1 i denne EUT.

- (4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter ⁽¹⁾ giver investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse af de kompetente myndigheder i deres hjemland og underlagt samme myndigheders tilsyn, mulighed for frit at oprette filialer og levere tjenesteydelser i andre medlemsstater. Nævnte direktiv indeholder derfor bestemmelser om samordning af reglerne for meddelelse af tilladelse til investeringsselskaber og udøvelse af deres virksomhed. Det fastsætter imidlertid ikke regler for størrelsen af sådanne selskabers startkapital og heller ikke en fælles ramme for overvågning af de risici, som de eksponeres for, hvilket bør indgå i nærværende direktiv.
- (5) Dette direktiv bør udgøre centralt element i gennemførelsen af det indre marked med hensyn til både fri etableringsret og fri udveksling af finansielle tjenesteydelser på kreditinstitutområdet.
- (6) For at det indre marked kan fungere efter hensigten, kræves der ikke bare lovregler, men også et tæt og regelmæssigt samarbejde og en mere omfattende harmonisering af de nationale kompetente myndigheders regulerings- og tilsynspraksis.
- (7) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽²⁾ oprettedes den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) ("EBA"). Dette direktiv bør tage hensyn til EBA's rolle og funktion, der er omhandlet i nævnte forordning, og de procedurer, der skal følges ved overdragelse af opgaver til EBA.
- (8) I betragtning af det øgede antal opgaver, som EBA overdrages i medfør af dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013, bør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sikre, at der skal stilles tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til rådighed.
- (9) Som et første skridt i retning af en bankunion bør en fælles tilsynsmekanisme sikre, at Unionens politik vedrørende tilsyn med kreditinstitutter gennemføres på en konsekvent og effektiv måde, at det fælles regelsæt for finansielle tjenesteydelser anvendes på en ensartet måde på kreditinstitutter i alle berørte medlemsstater, og at de pågældende kreditinstitutter underkastes tilsyn af højeste kvalitet, uafhængigt af andre ikketilsynsmæssige betragtninger. En fælles tilsynsmekanisme er grundlaget for de næste skridt i retning af en bankunion. Dette afspejler det princip, at enhver indførelse af fælles interventionsmekanismer i tilfælde af kriser bør bygge på fælles kontrol for at nedbringe sandsynligheden for, at der bliver behov for at anvende sådanne interventionsmekanismer. Det Europæiske Råd noterede sig i sine konklusioner af 14. december 2012, at "Kommissionen vil i løbet af 2013 fremsætte et forslag til en fælles afviklingsmekanisme for medlemsstater, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme, som medlovgiverne skal behandle som en prioritet med sigte på vedtagelse i Europa-Parlamentets indeværende valgperiode". Integrationen af den finansielle ramme kan yderligere styrkes gennem oprettelse af en fælles afviklingsmekanisme, herunder hensigtsmæssige og effektive bagstopperordninger for at sikre, at bankafviklingsbeslutninger træffes hurtigt, upartisk og i alles bedste interesse.
- (10) Overdragelsen af tilsynsopgaver til Den Europæiske Centralbank (ECB) for nogle af medlemsstaterne bør være i overensstemmelse med rammerne for Det Europæiske Finanstilsynssystem, der blev oprettet i 2010, og dets underliggende mål om at udvikle det fælles regelsæt og øge konvergens mellem tilsynspraksisser i Unionen som en helhed. ECB bør udføre sine opgaver i overensstemmelse med og under overholdelse af al relevant primær og afledt ret, kommissionsafgørelser inden for statsstøtte, konkurrencereglerne og reglerne om fusionskontrol og det fælles regelsæt, der gælder for alle medlemsstaterne. EBA overdrages den opgave at udarbejde udkast til tekniske standarder og retningslinjer og henstillinger, for at sikre tilsynskonvergens og konsekvens i tilsynsresultaterne i Unionen. ECB bør ikke udføre disse opgaver men bør kun udøve beføjelser til at vedtage forordninger i henhold til artikel 132 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) i overensstemmelse med retsakter vedtaget af Kommissionen på grundlag af udkast udarbejdet af EBA og retningslinjer og henstillinger i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- (11) EBA's retligt bindende mæglerrolle er et af nøgleelementerne til at fremme koordinering af, konsekvent tilsyn med og konvergens mellem tilsynspraksisser. Mægling af EBA kan indledes enten på EBA's eget initiativ, når dette specifikt er fastsat, eller efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder i tilfælde af uenighed. Nærværende direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 bør udvide omfanget af situationer, hvor EBA kan indlede dens retlige bindende mæglerrolle med henblik på at bidrage til konsekvens i tilsynspraksisser. EBA har ikke på eget initiativ nogen mæglerrolle med hensyn til udpegning af væsentlige filialer og fastlæggelse af institutspecifikke tilsynskrav. For at fremme koordineringen og styrke ensartede tilsynspraksisser på disse følsomme områder bør de kompetente myndigheder dog have adgang til EBA-mægling på et tidligt tidspunkt i processen i tilfælde af uenighed. Denne tidlige EBA-mægling bør bidrage til, at uenigheden bilægges.

⁽¹⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

- (12) For at beskytte de opsparede midler og for at skabe ensartede konkurrencevilkår for kreditinstitutterne bør foranstaltninger til samordning af tilsynet med kreditinstitutter gælde for disse som helhed. Der bør dog tages passende hensyn til de objektive forskelle i deres vedtægter og virksomhedsområde, som er fastsat i national lovgivning.
- (13) Med henblik på at sikre et velfungerende indre marked er det nødvendigt at indføre gennemsigtige, forudsigelige og harmoniserede tilsynspraksisser og tilsynsafgørelser for udøvelse af erhvervsvirksomhed og styring af grænseoverskridende kreditinstitutkoncerner. EBA bør derfor fremme harmoniseringen af tilsynspraksisser. Tilsynsprocesser og afgørelser i forbindelse med tilsyn må ikke stå i vejen for det indre markeds princip om en fri kapitalstrøm. Tilsynskollegier bør sikre, at der foreligger et fælles og tilpasset arbejdsprogram og harmoniserede tilsynsafgørelser. Samarbejde mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet bør styrkes gennem øget gennemsigtighed og informationsudveksling.
- (14) Foranstaltningerne bør derfor være så brede som muligt og omfatte samtlige institutter, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage midler, der skal tilbagebetales, enten i form af indskud eller på anden måde, f.eks. løbende udstedelse af obligationer og andre lignende værdipapirer, samt i at yde lån for egen regning. Der bør imidlertid fastsættes undtagelser for visse kreditinstitutter, som dette direktiv ikke finder anvendelse på. Dette direktiv bør ikke berøre anvendelsen af national lovgivning, når denne indeholder bestemmelser om særlige supplerende tilladelser, der gør det muligt for kreditinstitutter at udøve særlige aktiviteter eller foretage særlige former for transaktioner.
- (15) Det er hensigtsmæssigt at gennemføre harmonisering, som er nødvendig og tilstrækkelig for at sikre en gensidig anerkendelse af tilladelser og tilsynsordninger, der åbner mulighed for meddelelse af en enkelt tilladelse, der gælder i hele Unionen og for anvendelse af princippet om hjemlandstilsyn.
- (16) Principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn forudsætter, at de kompetente myndigheder i hver medlemsstat afviser at meddele eller inddrager tilladelse i de tilfælde, hvor det af sådanne forhold som driftsplanen, den geografiske fordeling af aktiviteter eller de faktiske aktiviteter klart fremgår, at det pågældende kreditinstitut har valgt én medlemsstats retssystem for at unddrage sig de strengere bestemmelser, der gælder i en anden medlemsstat, hvor det agter at drive eller allerede driver størstedelen af sine aktiviteter. Hvis der ikke er noget, der klart peger i den retning, og hvor størstedelen af de samlede aktiver tilhørende enheder i en bankkoncern findes i en anden medlemsstat, hvis kompetente myndigheder har ansvaret for at udøve tilsyn på konsolideret grundlag, bør ansvaret for at udøve dette tilsyn kun ændres med disse kompetente myndigheders godkendelse.
- (17) De kompetente myndigheder bør ikke meddele et kreditinstitut tilladelse eller opretholde denne tilladelse, hvis de snævre forbindelser, instituttet har til andre fysiske eller juridiske personer, kan hæmme myndighedernes mulighed for at varetage deres tilsynsopgaver. Kreditinstitutter, som allerede har fået meddelt tilladelse bør ligeledes opfylde myndighedernes krav vedrørende sådanne snævre forbindelser.
- (18) Omtalen af tilsynsmyndighedernes fyldestgørende varetage af deres tilsynsopgaver omfatter tilsyn på konsolideret grundlag, som bør føres med et kreditinstitut eller et investeringsselskab, når dette kræves i henhold til EU-retten. I så tilfælde bør de myndigheder, der anmodes om tilladelse, kunne identificere de myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn på konsolideret grundlag med det pågældende kreditinstitut eller investeringsselskab.
- (19) Kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i deres hjemland, bør have mulighed for fortsat at udøve en hvilken som helst eller samtlige aktiviteter, der er opført på listen over aktiviteter, der er omfattet af gensidig anerkendelse, i hele Unionen, enten ved at etablere filialer eller ved at levere tjenesteydelser.
- (20) Princippet om gensidig anerkendelse bør udvides til også at gælde for disse aktiviteter, når de udøves af finansieringsinstitutter, som er datterselskaber af kreditinstitutter, på betingelse af at sådanne datterselskaber indgår i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet og opfylder visse strenge betingelser.
- (21) Værtslandet bør for enheder, der ikke er meddelt tilladelse som kreditinstitutter i deres hjemland, eller for aktiviteter, der ikke er opført på listen over aktiviteter, der er omfattet af gensidig anerkendelse, kunne gøre udøvelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser betinget af, at særlige regler i dets lovgivning er overholdt, for så vidt disse bestemmelser på den ene side ikke allerede er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, er forenelige med EU-lovgivningen og er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser, og såfremt sådanne enheder eller deres aktiviteter på den anden side ikke er undergivet tilsvarende regler i love eller bestemmelser i hjemlandet.
- (22) Ud over forordning (EU) nr. 575/2013, der fastsætter tilsyns krav, som gælder umiddelbart for kreditinstitutter og investeringsselskaber, bør medlemsstaterne sikre, at der ikke stilles hindringer i vejen for, at de aktiviteter, der er omfattet af den gensidige anerkendelse, kan udøves på samme måde som i hjemlandet, forudsat at disse ikke er i strid med værtslandets lovregler til beskyttelse af samfundsmæssige interesser.

- (23) De regler, der gælder for filialer af kreditinstitutter, som har hovedkontor i et tredjeland, bør være ens i alle medlemsstater. Det er vigtigt at fastsætte, at reglerne for disse filialer ikke er gunstigere end regler der gælder for filialer af kreditinstitutter fra en anden medlemsstat. Unionen bør kunne indgå aftaler med tredjelande om gennemførelse af bestemmelser, ifølge hvilke der gælder samme betingelser for de nævnte filialer inden for hele dens område. Filialer af kreditinstitutter, som er meddelt tilladelse i tredjelande, bør ikke være omfattet af den frie udveksling af tjenesteydelser eller den frie etableringsret i andre medlemsstater end dem, hvori de er etableret.
- (24) Der bør indgås aftaler mellem Unionen og tredjelande for herved at åbne mulighed for en konkret udøvelse af det konsoliderede tilsyn på det størst mulige geografiske grundlag.
- (25) Ansvar for tilsyn med et kreditinstituts finansielle sundhed og især dets solvens på konsolideret grundlag bør påhvile instituttets hjemland. Tilsyn med EU-bankkoncerner bør føres i nært samarbejde mellem hjem- og værtslandets kompetente myndigheder.
- (26) De kompetente myndigheder i værtslandene bør have beføjelser til i enkelttilfælde at foretage kontrol med og undersøgelser på stedet af de aktiviteter hos filialer af institutter på deres område, og kræve oplysninger fra en filial om dens aktiviteter til statistiske, orienterende eller tilsynsmæssige formål, hvis værtslandene finder det relevant af hensyn til det finansielle systems stabilitet.
- (27) De kompetente myndigheder i værtslandene bør indhente oplysninger om de aktiviteter, der udøves på deres område. Hjemlandets kompetente myndigheder bør træffe tilsynsforanstaltninger, medmindre det er nødvendigt for værtslandets kompetente myndigheder at træffe retsbevarende hasteforanstaltninger.
- (28) For at det indre marked på bankområdet kan fungere efter hensigten, kræves der ikke blot lovregler, men også et tæt og regelmæssigt samarbejde og væsentlig større konvergens i regulerings- og tilsynspraksis mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. Med henblik herpå bør overvejelser vedrørende problemer i forbindelse med enkelte kreditinstitutter og gensidig udveksling af oplysninger ske via EBA. Denne informationsudveksling bør ikke erstatte det bilaterale samarbejde. De kompetente myndigheder i værtslandet bør altid i hastende tilfælde på eget initiativ eller på initiativ af den kompetente myndighed i hjemlandet kunne kontrollere, at de aktiviteter, som et institut, der er etableret på deres område, udøver, er i overensstemmelse med de relevante love og med principperne om god administrativ og regnskabsmæssig praksis og om tilstrækkelig intern kontrol.
- (29) Der bør tillades udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der i kraft af deres funktion bidrager til at styrke det finansielle systems stabilitet. For at bevare de fremsendte oplysningers fortrolige karakter bør antallet af modtagere være yderst begrænset.
- (30) Visse handlinger, såsom svig eller insiderhandel, vil kunne indvirke på det finansielle systems stabilitet og integritet. Det er nødvendigt at fastsætte, på hvilke betingelser udvekslingen af oplysninger kan tillades i sådanne tilfælde.
- (31) Når det er fastsat, at oplysninger kun kan offentliggøres med de kompetente myndigheders udtrykkelige tilladelse, bør de kompetente myndigheder kunne gøre deres samtykke betinget af, at visse strenge krav overholdes.
- (32) Det bør endvidere være tilladt at udveksle oplysninger mellem de kompetente myndigheder og centralbankerne og andre organer med lignende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, og hvor det er nødvendigt af hensyn til tilsyn med, forebyggende foranstaltninger for og afvikling af nødlidende institutter og i nødsituationer, hvis det er relevant, andre offentlige myndigheder og enheder i statsforvaltningen, som er ansvarlige for at forberede lovgivningen vedrørende tilsyn med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, investeringstjenesteydelser og forsikringsselskaber og offentlige myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med betalingssystemer.
- (33) Med henblik på at styrke tilsynet med institutter og beskytte disse institutters kunder bør revisorer have pligt til hurtigt at underrette myndighederne, hvis de under udøvelsen af deres hverv får kendskab til forhold vedrørende instituttet, som ville kunne få alvorlige konsekvenser for dets finansielle situation eller dets administrative og regnskabsmæssige organisation. Af samme årsag bør medlemsstaterne også fastsætte, at denne pligt gælder i alle tilfælde, hvor en revisor under udførelsen af sit hverv i et selskab, som har snævre forbindelser med et institut, konstaterer sådanne forhold. Revisoreres pligt til, hvis det er relevant, at meddele de kompetente myndigheder visse fakta og beslutninger om et institut, som de har fået kendskab til under udførelsen af deres hverv i et ikkefinansiel selskab, bør i sig selv hverken ændre arten af deres hverv i det pågældende selskab eller den måde, hvorpå de bør udøve deres hverv i selskabet.

- (34) Nærværende direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 tager sigte på at sikre institutters solvens. Hvis der på trods af solvenskravene skulle opstå en krise, er det nødvendigt at sikre, at institutterne kan afvikles på en velordnet måde, der begrænser de negative konsekvenser for realøkonomien og ikke indebærer, at skatteyderne må træde til. Derfor bør EBA, indtil der sker en øget koordination på EU-plan, vurdere og koordinere initiativerne, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010 vedrørende genopretnings- og afviklingsplaner med henblik på at fremme konvergens på dette område. Med henblik herpå bør EBA på forhånd holdes fuldt underrettet om afholdelse af møder om genopretnings- og afviklingsplaner og have ret til at deltage i sådanne møder. Visse medlemsstaters myndigheder har allerede indført forpligtelser for institutter og myndigheder til at udarbejde genopretnings- og afviklingsplaner. Det er derfor hensigtsmæssigt, at institutterne pålægges at samarbejde med myndighederne herom. Når der udarbejdes en genopretnings- og afviklingsplan, bør EBA bidrage til og deltage aktivt i udarbejdelsen og koordineringen af effektive og konsekvente genopretnings- og afviklingsplaner i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010. Der bør gives prioritet til sådanne planer, der vedrører systemisk vigtige institutter.
- (35) Det bør være påkrævet, at medlemsstaterne for at sikre, at institutterne, de personer, der faktisk varetager den daglige ledelse af et institut, samt medlemmerne af et instituts ledelsesorganer overholder de forpligtelser, der følger af dette direktiv og af forordning (EU) nr. 575/2013, og for at sikre at de behandles ens i hele Unionen, indfører administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og er afskrækkende. Derfor bør de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som medlemsstaterne har fastlagt, opfylde en række væsentlige krav vedrørende adressaterne, de kriterier, der skal tages hensyn til ved anvendelsen heraf, deres offentliggørelse, de vigtigste beføjelser til at pålægge sanktioner og størrelsen af de administrative økonomiske sanktioner.
- (36) Især bør kompetente myndigheder have beføjelse til at pålægge administrative økonomiske sanktioner, der er tilstrækkelig store til at opveje de fordele, der kan forventes opnået, og være afskrækkende selv for større institutter og deres ledere.
- (37) For at sikre konsekvent anvendelse af administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger i alle medlemsstater bør medlemsstaterne sikre, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger og fastsættelsen af størrelsen af de administrative økonomiske sanktioner tager højde for alle relevante omstændigheder.
- (38) For at sikre, at de administrative sanktioner har en afskrækkende virkning, bør de normalt offentliggøres, undtagen i visse velafgrænsede tilfælde.
- (39) Med henblik på at vurdere et ledelsesorgans direktørs og medlemmers gode omdømme er der behov for et effektivt informationsudvekslingssystem, hvori EBA med forbehold af krav om tavshedspligt og databeskyttelse bør have ret til at føre en central database med detaljer om administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, herunder enhver appel i denne henseende, og som kun kompetente myndigheder har adgang til. Under alle omstændigheder bør oplysninger om straffedomme udveksles i overensstemmelse med rammeafgørelse 2009/315/RIA ⁽¹⁾ og afgørelse 2009/316/RIA ⁽²⁾ som gennemført i national ret samt med andre relevante bestemmelser i national ret.
- (40) For at kunne afdække potentielle overtrædelser af nationale bestemmelser, der gennemfører nærværende direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 bør de kompetente myndigheder have de nødvendige undersøgelsesbeføjelser og fastlægge effektive mekanismer, der tilskynder til at indberette potentielle eller faktiske overtrædelser. Disse mekanismer bør ikke hindre retten til forsvar for enhver, som er under anklage.
- (41) Dette direktiv bør foreskrive både administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger for at sikre videst muligt handleområde efter en overtrædelse, og for at hjælpe til med at forhindre yderligere overtrædelser, uanset om de betragtes som en administrativ sanktion eller en anden administrativ foranstaltning i henhold til national ret. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte yderligere sanktioner og højere administrative økonomiske sanktioner end dem, der er foreskrevet i dette direktiv.
- (42) Dette direktiv bør ikke berøre bestemmelser i medlemsstaternes lovgivning vedrørende strafferetlige sanktioner.
- (43) Medlemsstaterne bør sikre, at kreditinstitutter og investeringsselskaber har en intern kapital, som i forhold til de risici, de er eller kan blive eksponeret for, er af en passende størrelse og kvalitet og er hensigtsmæssigt fordelt. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at kreditinstitutter og investeringsselskaber har strategier og processer for vurdering og opretholdelse af en passende intern kapital.

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA af 26. februar 2009 om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra straferegistre mellem medlemsstaterne (EUT L 93 af 7.4.2009, s. 23).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2009/316/RIA af 6. april 2009 om indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) i henhold til artikel 11 i rammeafgørelse 2009/315/RIA (EUT L 93 af 7.4.2009, s. 33).

- (44) De kompetente myndigheder bør få til opgave at sikre, at institutter har en god organisation og et tilstrækkeligt kapitalgrundlag i forhold til de risici, som de er eller kan blive eksponeret for.
- (45) For at sikre, at institutter, der driver virksomhed i flere medlemsstater, ikke pålægges uforholdsmæssigt store byrder som følge af det ansvar, der til stadighed påhviler den enkelte medlemsstats myndigheder med kompetence vedrørende tilladelser og tilsyn, er det vigtigt at forbedre samarbejdet betydeligt mellem de kompetente myndigheder. EBA bør fremme og medvirke til at forbedre dette samarbejde.
- (46) For at sikre en omfattende markedsdisciplin i hele Unionen, er det hensigtsmæssigt, at de kompetente myndigheder offentliggør oplysninger om kreditinstitutters og investeringselskabers udøvelse af virksomhed. Sådanne oplysninger bør være tilstrækkelige til, at der kan foretages en sammenligning af de metoder, der benyttes af de forskellige kompetente myndigheder i medlemsstaterne, og bør kunne anvendes til at supplere kravene i forordning (EU) nr. 575/2013 vedrørende institutternes videregivelse af faglige oplysninger.
- (47) Tilsyn på konsolideret grundlag med institutter tager sigte på at beskytte institutters indskyderes og investoreres interesser og sikre stabiliteten i det finansielle system. For at det konsoliderede tilsyn kan være effektivt bør det derfor kunne anvendes over for samtlige bankkoncerner, herunder dem hvor moderselskabet ikke er et kreditinstitut eller et investeringselskab. Medlemsstaterne bør stille de nødvendige juridiske instrumenter til rådighed for de kompetente myndigheder, så de kan føre et sådant tilsyn.
- (48) Hvad angår koncerner, der har forskelligartede aktiviteter, og hvis moderselskaber kontrollerer mindst ét datterselskab, bør de kompetente myndigheder kunne vurdere den finansielle situation for hvert kreditinstitut og investeringselskab inden for en sådan koncern. De kompetente myndigheder bør mindst have mulighed for at indhente de oplysninger fra samtlige selskaber i en koncern, der er nødvendige for udøvelsen af deres hverv. Der bør etableres et samarbejde mellem de ansvarlige tilsynsmyndigheder inden for de forskellige finansielle sektorer, når tilsynet vedrører koncerner af selskaber, der udøver forskellige typer finansielle aktiviteter.
- (49) Medlemsstaterne bør kunne undlade at meddele tilladelse eller inddrage et kreditinstituts tilladelse, hvis der er tale om koncernstrukturer, som de anser for uegnede til bankvirksomhed, fordi der ikke vil kunne føres et effektivt tilsyn med sådanne strukturer. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder have de nødvendige beføjelser til at sikre en forsvarlig og forsigtig ledelse af kreditinstitutter. For at sikre en bæredygtig og alsidig bankkultur i Unionen, som primært søger at tjene EU-borgernes interesser, bør der tilskyndes til bankvirksomhed i mindre omfang, som f.eks. låneforeninger (credit unions) og andelsbanker.
- (50) De kompetente myndigheders mandater bør på passende vis omfatte EU-dimensionen. De kompetente myndigheder bør derfor behørigt overveje den virkning, som deres beslutninger vil få ikke blot på stabiliteten af det finansielle system i deres jurisdiktion, men også i alle andre berørte medlemsstater. Afhængigt af den nationale lovgivning bør formålet med dette princip være at fremme den finansielle stabilitet i hele Unionen og bør ikke juridisk forpligte de kompetente myndigheder til at nå et bestemt resultat.
- (51) Den finansielle krise understregede forbindelser mellem banksektoren og det såkaldte skyggebanksystem. En vis grad af skyggebankvirksomhed holder på gavnlig vis risici adskilt fra banksektoren, hvorved potentielle negative virkninger for skatteyderne eller potentielle systemiske virkninger undgås. Ikke desto mindre er en bedre forståelse af skyggebankvirksomhed og dens forbindelser til enheder i den finansielle sektor og strammere ordninger med henblik på at skabe gennemsigtighed, mindske de systemiske risici og afskaffe enhver u hensigtsmæssig praksis en nødvendig del af det finansielle systems stabilitet. Ved øget rapportering fra institutternes side kan der bidrages hertil, men der vil også være behov for nye specifikke bestemmelser.
- (52) Øget gennemsigtighed for så vidt angår institutternes virksomhed, navnlig med hensyn til overskud, betalte skatter og modtagne tilskud, har afgørende betydning for genoprettelsen af EU-borgernes tillid til den finansielle sektor. Obligatorisk rapportering på dette område kan derfor ses som et vigtigt element i institutternes sociale ansvar over for interessenterne og samfundet.
- (53) Svagheder i selskabsledelsen i en række institutter har været en medvirkende årsag til overdreven og uforsigtig risikotagning i banksektoren, som har resulteret i flere institutters konkurs og systemiske problemer i medlemsstaterne og på verdensplan. De meget generelle bestemmelser om ledelsen af institutter og den ikkebindende karakter af en stor del af rammerne for selskabsledelse, som hovedsagelig er baseret på frivillige adfærdskodeks, har ikke i tilstrækkelig grad gjort det lettere effektivt at gennemføre god selskabsledelsespraksis i institutterne. I visse tilfælde betød den manglende effektive kontrol internt i institutterne, at der ikke var noget effektivt tilsyn med ledelsens beslutningstagning, hvilket forstærkede de kortsigtede og alt for risikobetonede ledelsesstrategier. De kompetente myndigheders uklare rolle i kontrollen med selskabsledelsessystemer i institutter gav ikke mulighed for tilstrækkeligt tilsyn med de interne ledelsesprocesser.

- (54) For at afhjælpe uhensigtsmæssigt udformede selskabsstrukturers potentielt negative indvirkning på forsvarlig risikostyring bør medlemsstaterne indføre principper og standarder for effektiv kontrol, som udøves af ledelsesorganet, fremme en forsvarlig risikokultur på alle niveauer i kreditinstitutterne og investeringsselskaberne og give de kompetente myndigheder mulighed for at føre tilsyn med, at de interne ledelsesstrukturer er tilstrækkelige. Disse principper og standarder bør finde anvendelse under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter. Medlemsstaterne bør kunne pålægge principper og standarder for selskabsledelse ud over dem, der pålægges i dette direktiv.
- (55) Der anvendes forskellige ledelsesstrukturer i medlemsstaterne. I de fleste tilfælde en en- eller tostrengt ledelsesstruktur. Definitionerne i dette direktiv tager sigte på at omfatte alle eksisterende strukturer uden at anbefale nogen af dem. Definitionerne er rent funktionelle og har til formål at fastsætte regler med henblik på et bestemt resultat, uanset hvilken national selskabslovgivning der finder anvendelse på institutterne i de enkelte medlemsstater. Definitionerne bør derfor ikke berøre den almindelige kompetencetildeling i overensstemmelse med national selskabsret.
- (56) Et ledelsesorgan bør forstås som et organ, som udøver en ledelsesfunktion og en tilsynsfunktion. Et ledelsesorgans beføjelser og struktur afviger fra medlemsstat til medlemsstat. I medlemsstater, hvor ledelsesorganer har en enstrengt struktur, udfører bestyrelsen sædvanligvis ledelses- og tilsynsopgaver. I medlemsstater med et tostrengt system varetages tilsynsfunktionen af et separat tilsynsorgan, som ikke har nogen ledelsesfunktioner, og ledelsesfunktionen varetages af en separat ledelsesenhed, som er ansvarlig for og står til ansvar for selskabets daglige ledelse. I overensstemmelse hermed tildeles forskellige enheder inden for ledelsesorganet separate opgaver.
- (57) Den rolle, som ikkeledende medlemmer af ledelsesorganet i et institut spiller, bør omfatte konstruktiv kritik af instituttets strategi med henblik på at bidrage til dets udvikling, undersøgelse af ledelsens evne til at leve op til de opstillede mål; kontrol af, at de økonomiske oplysninger er korrekte, og at de økonomiske kontrolmekanismer og risikostyrings-systemer er robuste og forsvarlige, undersøgelse af udformningen og gennemførelsen af instituttets aflønningspolitik og foretagelse af objektive vurderinger af ressourcer, udnævnelser og adfærdsstandarder.
- (58) For effektivt at kunne overvåge ledelsens handlinger og beslutninger bør et instituts ledelsesorgan afsætte tilstrækkelig tid til at kunne varetage sine funktioner og til at kunne forstå instituttets virksomhed, dets vigtigste risikoeksponeringer og virkningerne af dets virksomhed og risikostrategi. Kombineres et for stort antal direktør- og bestyrelsesposter samtidigt, vil det forhindre et medlem af ledelsesorganet i at anvende tilstrækkelig tid til varetagelse af tilsynsfunktionen. Det er derfor nødvendigt at begrænse antallet af direktør- og bestyrelsesposter, som et medlem af ledelsesorganet i et institut kan have samtidigt i forskellige enheder. Direktør- og bestyrelsesposter i organisationer, som ikke har overvejende kommercielle mål for øje, f.eks. nonprofitorganisationer eller velgørende organisationer, bør derfor ikke tages i betragtning, når en sådan begrænsning anvendes.
- (59) Når et instituts aktionærer eller selskabsdeltagere udnævner medlemmerne af ledelsesorganet, bør de overveje, om kandidaterne har den nødvendige viden og faglige kompetence til at kunne sikre en korrekt og forsvarlig ledelse af instituttet. Disse principper bør følges og komme til udtryk via gennemsigtige og åbne udnævnelsesprocedurer, navnlig med hensyn til medlemmer af ledelsesorganet.
- (60) Ledelsesorganers manglende overvågning af ledelsesbeslutninger skyldes til dels fænomenet gruppetankegang. Dette fænomen opstår bl.a. som følge af manglende mangfoldighed i sammensætningen af ledelsesorganer. For at gøre det lettere at have selvstændige holdninger og fremsætte kritiske spørgsmål bør sammensætningen af institutteres ledelsesorganer derfor være tilstrækkeligt mangfoldig hvad angår alder, køn, geografisk herkomst samt uddannelsesmæssig og erhvervmæssig baggrund for at repræsentere en bred vifte af synspunkter og erfaringer. En ligelig fordeling af begge køn er særlig vigtig for at sikre en passende repræsentation af befolkningen. Navnlig bør institutter, som ligger under en tærskelværdi for repræsentation af det underrepræsenterede køn, træffe passende foranstaltninger som en prioritet. Arbejdstagerrepræsentation i ledelsesorganer kan også gennem tilføjelse af et centralt perspektiv og reel viden om institutternes interne virksomhed betragtes som en positiv måde til fremme af mangfoldighed. Mere mangfoldige ledelsesorganer bør medføre mere effektiv overvågning af ledelsen og derfor bidrage til at forbedre risikokontrollen og modstandsdygtigheden i institutterne. Mangfoldighed bør derfor være et af kriterierne ved sammensætningen af ledelsesorganer. Mere generelt bør der også tages stilling til mangfoldighed i institutteres ansættelsespolitik. En sådan politik bør f.eks. tilskynde institutterne til at udvælge kandidater fra lister, der omfatter begge køn.
- (61) For at styrke overholdelsen af den gældende lovgivning og selskabsledelsen bør medlemsstaterne skabe effektive og pålidelige mekanismer til at fremme rapportering til de kompetente myndigheder af potentielle eller faktiske overtrædelser af de nationale bestemmelser, der gennemfører nærværende direktiv og af forordning (EU) nr. 575/2013. Arbejdstagere, som anmelder overtrædelser inden for deres egne institutter, bør nyde fuld beskyttelse.

- (62) Aflønningspolitik, som ansporer til overdreven risikoadfærd, kan underminere en forsvarlig og effektiv risikostyring i kreditinstitutter og investeringsselskaber. Medlemmer af G-20 forpligtede sig til at gennemføre de af Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) fastlagte principper for sund aflønningspraksis og de tilhørende gennemførelsesstandarder, som vedrører uhensigtsmæssigt udformede aflønningsstrukturers potentielt negative indvirkning på forsvarlig risikostyring og kontrol med enkeltpersoners risikoadfærd. Formålet med dette direktiv er at gennemføre internationale principper og standarder på EU-niveau og i denne forbindelse indføre en udtrykkelig bestemmelse om, at kreditinstitutter og investeringsselskaber skal indføre og opretholde en aflønningspolitik og -praksis, som er i overensstemmelse med effektiv risikostyring, for medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på disse kreditinstitutters og investeringsselskabers risikoprofil.
- (63) For at sikre, at institutterne har forsvarlige aflønningspolitikker, er det hensigtsmæssigt at opstille klare principper for ledelse og aflønningsstruktur. Aflønningspolitikker bør navnlig være afstemt efter kreditinstituttets eller investeringsselskabets risikovillighed, værdier og langsigtede interesser. Vurderingen af aflønningens resultatafhængige komponent bør derfor ske på grundlag af resultaterne på lang sigt og tage hensyn til de aktuelle og fremtidige risici, der er forbundet med disse resultater.
- (64) I forbindelse med overvejelserne om politikken for variabel aflønning bør der skelnes mellem fast aflønning, som omfatter betalinger, proportionale regelmæssige pensionsbidrag eller goder (når sådanne goder ikke tager hensyn til eventuelle resultatkriterier), og variabel aflønning, som omfatter supplerende betalinger, eller goder, der afhænger af resultater, eller under ekstraordinære omstændigheder andre kontraktselementer, dog ikke dem, der indgår i rutinemæssige ansættelsespakker (f.eks. sundhedsydelse, børnepasningsfaciliteter eller proportionale regelmæssige pensionsbidrag). Både penge-mæssige og ikkepengemæssige goder bør medtages.
- (65) Under alle omstændigheder bør der for at undgå overdreven risikotagning fastsættes en maksimumssats for forholdet mellem den faste og den variable del af den samlede løn. Det er hensigtsmæssigt, at institutters aktionærer, ejere eller selskabsdeltagere tildeles en vis rolle i denne henseende. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte strengere krav vedrørende forholdet mellem den faste og den variable komponent af den samlede løn. For at tilskynde til anvendelse af aktie- eller gældsinstrumenter, der udbetales i henhold til langsigtede udskydelsesordninger som en variabel aflønningskomponent, bør medlemsstaterne inden for visse grænser kunne give institutterne lov til at anvende en teoretisk diskonterings-sats i beregningen af sådanne instrumenters værdi med henblik på anvendelse af maksimumssatsen. Medlemsstaterne bør dog ikke være forpligtet til at give denne mulighed, og de bør kunne bestemme, at den skal anvendes på en lavere maksimal procentsats af den samlede variable løn end den, der er fastsat i dette direktiv. Med henblik på at sikre en harmoniseret og konsekvent tilgang, der garanterer lige vilkår i hele det indre marked, bør EBA give passende vejledning om den gældende teoretiske diskonterings-sats, der skal anvendes.
- (66) For at aflønningspolitikken kan integreres i instituttets risikostyring, bør ledelsesorganet indføre og regelmæssigt tage den aktuelle aflønningspolitik op til overvejelse. Bestemmelserne i dette direktiv om aflønning bør afspejle forskellene mellem de forskellige typer institutter forholdsmæssigt efter deres størrelse, under hensyntagen til intern organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter. Navnlig vil krav om efterlevelse af alle disse principper ikke være forholdsmæssig for visse typer investeringsselskaber.
- (67) Med henblik på at sikre og fremme den finansielle stabilitet i Unionen og imødegå en eventuel omgåelse af kravene i dette direktiv bør de kompetente myndigheder sikre overholdelse af principperne og reglerne for aflønning for institutter på et konsolideret grundlag, dvs. på koncern-, moderselskabs- og datterselskabsniveau, herunder de filialer og datterselskaber, der er etableret i tredjelande.
- (68) Eftersom uhensigtsmæssige aflønningspolitikker og incitamentsordninger kan bringe kreditinstitutternes og investeringsselskabernes risikoeksponering op på et uacceptabelt niveau, bør der hurtigt træffes foranstaltninger til afhjælpning af problemerne og om nødvendigt passende korrigerende foranstaltninger. Det bør derfor sikres, at de kompetente myndigheder har beføjelser til at pålægge de relevante institutter kvalitative og kvantitative foranstaltninger til afhjælpning af problemer vedrørende aflønningspolitikken, som er blevet afdækket ved tilsynskontrollen.
- (69) Bestemmelserne om aflønning bør ikke berøre den fulde udøvelse af de grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med artikel 153, stk. 5, i TEUF, de generelle principper i den nationale aftaleret og arbejdsmarkedsret, EU-retten og national ret om aktionærers rettigheder og deltagelse, de generelle ansvarsområder for det pågældende instituts ledelsesorganer og heller ikke arbejdsmarkedets parter ret til at indgå og håndhæve kollektive overenskomster i overensstemmelse med national ret og sædvane.

- (70) Kapitalgrundlagskravene for kreditrisiko og markedsrisiko bør kun i det omfang, det er nødvendigt, baseres på eksterne kreditvurderinger. Hvis kreditrisikoen er væsentlig, bør institutterne derfor almindeligvis søge at anvende interne ratingbaserede metoder eller interne modeller. Dog kan der anvendes standardiserede metoder, som er baseret på eksterne kreditvurderinger, hvis kreditrisikoen er mindre væsentlig, hvilket typisk er tilfældet for mindre avancerede institutter, eksponeringsklasser med ubetydelig risiko eller i situationer, hvor det ville være alt for byrdefuldt at anvende interne metoder.
- (71) Direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF udgør en af de søjler, som den overdrevne afhængighed af eksterne kreditvurdering var baseret på. Dette direktiv bør tage hensyn til G-20-konklusionerne og FSB-principperne vedrørende mindskning af tilliden til eksterne kreditvurderinger. Institutter bør derfor tilskyndes til at anvende interne frem for eksterne kreditvurderinger, selv med henblik på beregningen af kapitalgrundlagskrav.
- (72) Overdreven tillid til eksterne kreditvurderinger bør mindskes, og alle de automatiske virkninger deraf bør gradvis fjernes. Institutter bør derfor forpligtes til at råde over forsvarlige kriterier og beslutningsprocesser vedrørende udlån. Institutter bør kunne anvende eksterne kreditvurderinger som én blandt flere faktorer i denne proces, men de bør ikke være baseret udelukkende eller automatisk derpå.
- (73) Anerkendelsen af et kreditvurderingsbureau som et eksternt kreditvurderingsinstitut (ECAI) bør ikke øge afskærmningen af et marked, der allerede domineres af tre store virksomheder. EBA, medlemsstaternes centralbanker og ECB bør uden at forenkle processen eller gøre den mindre krævende sørge for anerkendelse af flere kreditvurderingsbureauer som ECAI med henblik på at åbne markedet for andre virksomheder.
- (74) I betragtning af det brede spektrum af strategier, som institutterne har lagt sig fast på ved at benytte interne modelleringsmetoder, er det vigtigt, at de kompetente myndigheder og EBA har et klart overblik over de mange forskellige risikovægtede aktiver og kapitalgrundlagskrav, der opstår for tilsvarende eksponeringer i forbindelse med sådanne metoder. Med henblik herpå bør det kræves, at institutterne forelægger de kompetente myndigheder resultaterne af de interne modeller, der anvendes på EBA-udviklede benchmarkporteføljer, der omfatter en bred vifte af eksponeringer. På grundlag af de modtagne oplysninger bør de kompetente myndigheder tage passende skridt til at sikre, at ligheder eller forskelle i resultaterne for samme eksponering er velbegrundede set i forhold til de risici, der er forbundet hermed. Mere generelt bør de kompetente myndigheder og EBA sikre, at valget mellem en intern modelleringsmetode og en standardiseret metode ikke fører til en undervurdering af kapitalgrundlagskravene. Mens kapitalgrundlagskravene for operationel risiko er vanskeligere at fastsætte for de enkelte eksponeringer, og det derfor er hensigtsmæssigt at udeholde denne risikokategori fra benchmarkprocessen, bør de kompetente myndigheder ikke desto mindre holde sig ajour med udviklingen i interne modelleringsmetoder for operationel risiko med det formål at overvåge de forskellige praksisser, der benyttes, og forbedre tilsynsmetoderne.
- (75) Der bør opfordres til udvikling af relationsbaseret långivning, hvor den information, som opnås gennem løbende forretningsmæssige forbindelser med kunder, anvendes til at opnå en bedre kvalitet af due diligence- og risikovurderingsprocedurerne end den, der kan opnås ved udelukkende at basere sig på standardiserede oplysninger og kreditvurderinger.
- (76) Angående tilsynet med likviditeten bør ansvaret påhvile hjemlandet, så snart kriterierne for likviditetsdækningen finder anvendelse. Det er derfor nødvendigt at fuldføre koordineringen af tilsynet på dette område for at kunne indføre hjemlandstilsyn inden da. For at sikre et effektivt tilsyn bør hjemlandets og værtslandets kompetente myndigheder udvide samarbejdet på likviditetsområdet.
- (77) Forekommer det i en koncern, at et instituts likvide aktiver i krisesituationer kan dække likviditetsbehovet hos et andet medlem af koncernen, bør de kompetente myndigheder kunne undtage et institut fra kravene til likviditetsdækningen og anvende bestemmelserne herom på konsolideret grundlag.
- (78) Foranstaltninger, der træffes på grundlag af dette direktiv, bør ikke berøre foranstaltninger truffet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter⁽¹⁾. Tilsynsforanstaltningerne bør ikke føre til forskelsbehandling af kreditorer fra forskellige medlemsstater.
- (79) I lyset af finanskrisen og de procykliske mekanismer, der bidrog til dens opståen og forstærkede dens virkning, fremsatte FSB, Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) og G-20 henstillinger, der skulle afbøde de procykliske virkninger af den finansielle regulering. I december 2010 udstedte BCBS nye globale reguleringsstandarder om bankernes kapitalgrundlag (Basel III-reglerne), herunder regler om indførelse af kapitalbevaringsbuffere og kontra-cykliske kapitalbuffere.

⁽¹⁾ EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15.

- (80) Det er derfor hensigtsmæssigt at stille krav om, at kreditinstitutter og relevante investeringselskaber ud over at opfylde andre kapitalgrundlagskrav har en kapitalbevaringsbuffer og en kontracyklisk kapitalbuffer for at sikre, at de i perioder med økonomisk vækst opbygger et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at dække tab i kriseperioder. Den kontracykliske kapitalbuffer bygges op, når den samlede vækst i udlån og andre aktivkategorier med betydelige følger for sådanne kreditinstitutters og investeringselskabers risikoprofil anses for at bidrage til opbygning af systemisk risiko, og nedbringes i kriseperioder.
- (81) For at sikre, at kontracykliske kapitalbuffer korrekt afspejler den risiko, som overdreven udlånvækst indebærer for banksektoren, bør kreditinstitutter og investeringselskaber beregne deres institutspecifikke buffere som et vægtet gennemsnit af kontracykliske kapitalbuffersatser, der gælder i de lande, hvor de har deres krediteksponeringer. Hver medlemsstat bør derfor udpege en myndighed, der er ansvarlig for den kvartalsvise fastsættelse af den kontracykliske buffersats for eksponeringer, der befinder sig. I denne buffersats bør der tages hensyn til udlånvæksten og ændringer i forholdet mellem det samlede udlån og BNP i den pågældende medlemsstat og alle andre variabler, som påvirker risiciene for det finansielle systems stabilitet.
- (82) For at sikre international konsistens ved fastsættelsen af kontracykliske buffersatser har BCBS udviklet en metodologi på grundlag af forholdet mellem udlån og BNP. Denne metodologi bør anvendes som fælles udgangspunkt for de relevante nationale myndigheders beslutninger om buffersatser, men bør ikke give anledning til en automatisk fastsættelse af buffere eller forpligte den pågældende myndighed. Bufferensatsen bør på relevant vis afspejle kredityklussen og risiciene som følge af overdreven udlånvækst i medlemsstaten og bør tage behørigt hensyn til særlige forhold i den nationale økonomi.
- (83) Begrænsninger for variabel aflønning er et vigtigt element med henblik på at sikre, at kreditinstitutter og investeringselskaber genopbygger deres kapitalniveauer, når de arbejder inden for bufferintervallet. Kreditinstitutter og investeringselskaber er allerede underlagt det princip, at bonusser og skønmæssig betaling af variable lønkomponenter til medarbejderkategorier, hvis arbejde har en væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil, skal være bæredygtige under hensyn til instituttets finansielle situation. For at sikre, at det enkelte institut hurtigt genskaber sit kapitalgrundlag, bør tildelingen af variable lønkomponenter og skønmæssige pensionsydelsestilpasses instituttets overskudssituation i perioder, hvor det kombinerede bufferkrav ikke er opfyldt, under hensyn til instituttets sundhed på lang sigt.
- (84) Institutter bør håndtere og kontrollere alle koncentrationsrisici gennem skriftlige politikker og procedurer. På grund af karakteren af eksponeringer mod offentlige enheder er det mere effektivt at kontrollere koncentrationsrisiciene end at risikovægte disse eksponeringer som følge af deres størrelse og vanskelighederne med at kalibrere kapitalgrundlagskravene. Kommissionen bør på et passende tidspunkt aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om eventuelle hensigtsmæssige ændringer af den tilsynsmæssige behandling af koncentrationsrisiko.
- (85) Medlemsstaterne bør kunne kræve, at visse institutter ud over en kapitalbevaringsbuffer og en kontracyklisk kapitalbuffer har en systemisk buffer for at forebygge og begrænse langsigtede ikkecykliske systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013, når der er risiko for forstyrrelse af det finansielle system, der kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien i en bestemt medlemsstat. Satsen for den systemiske buffer bør finde anvendelse på alle institutter eller en eller flere undergrupper af disse institutter, når institutter udviser lignende risikoprofiler i deres forretningsaktiviteter.
- (86) For at sikre konsistent makroprudentielt tilsyn i hele Unionen er det hensigtsmæssigt, at Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB) udarbejder principper afpasset efter Unionens økonomi og er ansvarligt for kontrollen med deres anvendelse. Dette direktiv bør ikke være til hinder for, at ESRB træffer de foranstaltninger, det finder nødvendige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makroprudentielt tilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici ⁽¹⁾.
- (87) Medlemsstaterne bør kunne anerkende den systemiske buffersats, der er fastsat af en anden medlemsstat, og anvende denne buffersats på indenlandsk godkendte institutter for de eksponeringer, der befinder sig i den medlemsstat, som fastsætter buffersatsen. Den medlemsstat, der fastsætter buffersatsen, bør også kunne anmode ESRB om at rette en henstilling, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010, til en eller flere medlemsstater, som er i stand til at anerkende den systemiske buffer, og henstille, at de gør det. Denne henstilling er underlagt "overhold eller forklar"-reglen i artikel 3, stk. 2, og artikel 17 i nævnte forordning.
- (88) Det er hensigtsmæssigt, at medlemsstaternes beslutninger om kontracykliske buffersatser så vidt muligt koordineres. I denne henseende vil ESRB, hvis de kompetente eller udpegede myndigheder anmoder om det, kunne lette drøftelserne mellem disse myndigheder om fastsættelse af de foreslåede buffersatser, herunder relevante variabler.

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

- (89) Når et kreditinstitut eller et investeringsselskab ikke fuldt ud opfylder det kombinerede bufferkrav, bør de pålægges foranstaltninger, der har til formål at sikre, at dets kapitalgrundlag genoprettes rettidigt. For at bevare kapital er det hensigtsmæssigt at indføre afpassede restriktioner for udlodning af overskud, herunder udbetaling af udbytte og variabel aflønning. For at sikre, at sådanne kreditinstitutter eller investeringsselskaber har en troværdig strategi for genopretning af kapitalgrundlaget, bør de pålægges i samråd med de kompetente myndigheder at udarbejde en kapitalbevaringsplan, hvori der gøres rede for anvendelsen af restriktioner for udlodninger af overskud og andre foranstaltninger, som kreditinstituttet eller investeringsselskabet agter at træffe for at opfylde de fulde bufferkrav.
- (90) De relevante myndigheder forventes at indføre højere kapitalgrundlagskrav for globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) for at kompensere for den højere risiko, som G-SII'er udgør for det finansielle system, og de potentielle virkninger i forbindelse med deres sammenbrud for skatteyderne. Hvis en myndighed indfører en systemisk buffer og G-SII-bufferen finder anvendelse, bør den højeste af de to finde anvendelse. Hvis den systemiske buffer kun finder anvendelse på indenlandske eksponeringer i en medlemsstat bør den gælde kumulativt sammen med G-SII-bufferen eller bufferen for andre systemisk vigtige institutter (O-SII), der finder anvendelse i overensstemmelse med dette direktiv.
- (91) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør sikre konsekvent harmonisering og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da EBA sidder inde med højt specialiseret faglig kompetence, ville det være effektivt og hensigtsmæssigt at lade denne myndighed få til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politikbeslutninger, med henblik på forelæggelse for Kommissionen. EBA bør sikre effektive administrative processer og rapporteringsprocesser ved udarbejdelsen af tekniske standarder.
- (92) Kommissionen bør vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder om tilladelse til og erhvervelser af væsentlige kapitalandele i kreditinstitutter, udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, udøvelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, tilsynssamarbejde, aflønningspolitik i kreditinstitutter og investeringsselskaber samt tilsyn med blandede finansielle holdingselskaber, ved delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Kommissionen og EBA bør sikre, at disse standarder kan anvendes af alle de berørte institutter på en måde, som står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de pågældende institutter og deres virksomhed.
- (93) I betragtning af detaljeringsgraden ved og mængden af reguleringsmæssige tekniske standarder, som skal vedtages i medfør af dette direktiv, bør den periode i hvilken Europa-Parlamentet og Rådet kan gøre indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard, hvis Kommissionen vedtager en reguleringsmæssig teknisk standard, der er identisk med det af EBA forelagte udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, når det er hensigtsmæssigt forlænges med én måned. Endvidere bør Kommissionen sigte mod at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder i tilstrækkelig god tid til, at Europa-Parlamentet og Rådet kan foretage en fuld kontrol under hensyntagen til mængden og kompleksiteten af de reguleringsmæssige tekniske standarder og de nærmere bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forretningsorden og deres arbejdsprogram og sammensætning.
- (94) Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder udarbejdet af EBA for tilladelse til og erhvervelser af væsentlige kapitalandele i kreditinstitutter, udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, tilsynssamarbejde, specifikke tilsynskrav og tilsynsmyndigheders videregivelse af oplysninger ved gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- (95) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv tillægges Kommissionen gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽¹⁾.
- (96) For at præcisere kravene i dette direktiv bør Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres beføjelser til at præcisere definitionerne og terminologien i dette direktiv, udvide den opstillede liste over aktiviteter, som er omfattet af principperne om gensidig anerkendelse og forbedre udvekslingen af oplysninger om kreditinstitutternes filialer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og til Rådet.
- (97) Henvisninger til direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF bør betragtes som henvisninger til dette direktiv og til forordning (EU) nr. 575/2013.

(1) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

- (98) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) ⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed ⁽⁴⁾, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde ⁽⁵⁾ henviser til bestemmelser i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, som omhandler kapitalgrundlagskrav, og som nu er fastlagt i nærværende direktiv og i forordning (EU) nr. 575/2013. Derfor bør henvisningerne i de pågældende direktiver til direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF betragtes som henvisninger til bestemmelserne vedrørende kapitalgrundlagskrav i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 575/2013.
- (99) For at der kan udarbejdes tekniske standarder, således at de institutter, der indgår i et finansielt konglomerat, anvender de relevante metoder til beregning af den krævede kapital på et konsolideret grundlag, bør direktiv 2002/87/EF ændres i overensstemmelse hermed.
- (100) For at det indre marked på bankområdet kan fungere mere effektivt, og for at sikre borgerne i Unionen en passende grad af gennemsigtighed er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder på en måde, der gør det muligt at foretage en meningsfuld sammenligning, offentliggør oplysninger om, hvordan dette direktiv gennemføres.
- (101) Hvad angår tilsynet med likviditeten bør medlemsstaterne indrømme en overgangsperiode frem til det tidspunkt, hvor det regelsæt, der indeholder detaljerede kriterier for likviditetsdækningen, træder i kraft.
- (102) For at sikre institutterne en stabil, smidig og gradvis overgang til nye krav på EU-plan til likviditet og stabil finansiering bør de kompetente myndigheder fuldt ud udnytte deres tilsynsbeføjelser i medfør af dette direktiv, samt i medfør af eventuelle gældende nationale lovbestemmelser. De kompetente myndigheder bør
- vurdere hvorvidt der er et behov for at anvende administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, herunder tilsynsafgifter, hvis størrelse i store træk bør fastsættes i forhold til forskellen mellem et instituts reelle likviditet og kravene til likviditet og stabil finansiering. Ved udarbejdelsen af denne vurdering bør de kompetente myndigheder tage behørigt hensyn til markedsforholdene. Disse administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger bør gælde, indtil der indføres detaljerede, bindende retsakter om krav til likviditet og stabil finansiering på EU-plan.
- (103) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽⁷⁾ bør i alle enkeltheder finde anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med dette direktiv.
- (104) Målene for dette direktiv, nemlig fastsættelse af bestemmelser om adgangen til at udøve virksomhed som institut og tilsynet med institutter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor, på grund af den påtænkte foranstaltnings omfang og virkninger, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (105) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget.
- (106) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og har afgivet en udtalelse ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.

⁽⁴⁾ EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7.

⁽⁵⁾ EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽⁷⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT C 175 af 19.6.2012, s. 1.

(107) Direktiv 2002/87/EF og direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF bør ophæves –

4) i Belgien: "Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut"

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

5) i Danmark: "Eksport Kredit Fonden", "Eksport Kredit Fonden A/S", "Danmarks Skibskredit A/S" og "Kommune-Kredit"

AFSNIT I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastlægger regler vedrørende:

6) i Tyskland: "Kreditanstalt für Wiederaufbau", foretagender, der i medfør af "Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz" er anerkendt som organer inden for den nationale boligpolitik, og hvis hovedvirksomhed ikke er bankvirksomhed, samt foretagender, der i medfør af nævnte lov er anerkendt som almennyttige boligselskaber

a) adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og investeringselskab (sammen benævnt "institutter")

7) i Estland: "hoiu-laenuühistud" som andelsforetagender, der er anerkendt i medfør af "hoiu-laenuühistu seadus"

b) de kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser og -redskaber til udøvelse af tilsyn med institutter

8) i Irland: "credit unions" og "friendly societies"

c) de kompetente myndigheders tilsyn med institutter på en måde, som er forenelig med de regler, der er fastlagt i forordning (EU) nr. 575/2013

9) i Grækenland: "Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων" (Tamio Parakatathikon kai Danion)

d) offentliggørelseskrav til de kompetente myndigheder på området for regulering af og tilsyn med institutter.

10) i Spanien: "Instituto de Crédito Oficial"

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på institutter.

11) i Frankrig: "Caisse des dépôts et consignations"

2. Artikel 30 finder anvendelse på lokale firmaer.

12) i Italien: "Cassa Depositi e Prestiti"

3. Artikel 31 finder anvendelse på selskaber, som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 2, litra c) i forordning (EU) nr. 575/2013.

13) i Letland: "krājaizdevu sabiedrības", foretagender, der i medfør af "krājaizdevu sabiedrību likums" er anerkendt som andelsforetagender, der udelukkende yder finansielle tjenesteydelser til deres medlemmer

4. Artikel 34 og afsnit VII, kapitel 3, finder anvendelse på finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og holdingselskaber med blandede aktiviteter, der har deres hovedkontor i Unionen.

14) i Litauen: "kredito unijos" bortset fra "Centrinė kredito unija"

5. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

15) i Ungarn: "MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság" og "Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság"

1) adgang til at udøve virksomhed som investeringselskab, i det omfang dette er omfattet af direktiv 2004/39/EF

16) i Nederlandene: "Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV", "NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij", "NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering" og "Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV"

2) centralbanker

3) postgirokontorer

17) i Østrig: foretagender, der er anerkendt som almennyttige boligselskaber, og "Österreichische Kontrollbank AG"

- 18) i Polen: "Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe" og "Bank Gospodarstwa Krajowego"
- 19) i Portugal: "Caixas Económicas", der har eksisteret siden den 1. januar 1986, med undtagelse af dem, som er oprettet i aktieselskabsform, og af "Caixa Económica Montepío Geral"
- 20) i Slovenien: "SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana".
- 21) i Finland: "Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB", og "Finnvera Oyj/Finnvera Abp"
- 22) i Sverige: "Svenska Skeppshypotekskassan"
- 23) i Det Forenede Kongerige: "National Savings Bank", "Commonwealth Development Finance Company Ltd", "Agricultural Mortgage Corporation Ltd", "Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd", "Crown Agents for overseas governments and administrations", "credit unions" og "municipal banks".
6. De enheder, som omhandles i nærværende artikels stk. 5, nr. 1) og nr. 3)-23), betragtes som finansieringsinstitutter i forbindelse med artikel 34 og afsnit VII, kapitel 3.

Artikel 3

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

- 1) "kreditinstitut": et kreditinstitut, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 2) "investeringsselskab": et investeringsselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 3) "institut": et institut, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 3), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 4) "lokalt firma": et lokalt firma, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 4), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 5) "forsikringsselskab": et forsikringsselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 5), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 6) "genforsikringsselskab": en genforsikringsselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 6), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 7) "ledelsesorgan": det eller de organer i et institut udpeget i overensstemmelse med national ret, der har beføjelse til at fastlægge instituttets strategi, mål og generelle ledelsesprincipper, og som kontrollerer og overvåger ledelsens beslutningstagning, og dette omfatter de personer, der varetager den faktiske ledelse af instituttets virksomhed.
- 8) "ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion" ledelsesorganet der handler i sin funktion med kontrol og overvågning af ledelsens beslutningstagning
- 9) "den daglige ledelse": de fysiske personer, der udøver ledelsesfunktioner i et institut, og som er ansvarlige for instituttets daglige ledelse og står til ansvar herfor over for ledelsesorganet
- 10) "systemisk risiko": en risiko for forstyrrelse af det finansielle system, som kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien
- 11) "modelrisiko": et instituts potentielle tab som konsekvens af beslutninger, der hovedsagelig baseres på output fra interne modeller, på grund af fejl i udviklingen, gennemførelsen eller anvendelsen af sådanne modeller.
- 12) "eksponeringsleverende institut": et eksponeringsleverende institut, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 13), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 13) "organiserende institut": et organiserende institut, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 14) "moderselskab": et moderselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 15), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 15) "datterselskab": et datterselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 16), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 16) "filial": en filial, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 17) "accessorisk servicevirksomhed": accessorisk servicevirksomhed, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 18), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 18) "porteføljeadministrationselskab": et porteføljeadministrationselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 19), i forordning (EU) nr. 575/2013

- 19) "finansielt holdingselskab": et finansielt holdingselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 20) "blandet finansielt holdingselskab": et blandet finansielt holdingselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 21) "blandet holdingselskab": et blandet holdingselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 22), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 22) "finansieringsinstitut": et finansieringsinstitut, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 23) "enhed i den finansielle sektor": en enhed i den finansielle sektor, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 27), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 24) "moderinstitut i en medlemsstat": et moderinstitut i en medlemsstat, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 28), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 25) "moderinstitut i Unionen": et moderinstitut i Unionen, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 29), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 26) "finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat": et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 30), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 27) "finansielt moderholdingselskab i Unionen": et finansielt moderholdingselskab i Unionen, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 31), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 28) "blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat": blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 32), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 29) "blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen": et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 33), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 30) "systemisk vigtigt institut": et moderselskab i Unionen, et finansielt moderholdingselskab, et blandet finansielt moderholdingselskab eller et institut, hvis sammenbrud eller vanskeligheder kan føre til systemisk risiko.
- 31) "central modpart": en central modpart, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 34), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 32) "kapitalinteresse": kapitalinteresse, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 35), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 33) "kvalificeret andel": kvalificeret andel, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 36), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 34) "kontrol": kontrol, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 37), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 35) "snævre forbindelser": snævre forbindelser, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 38), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 36) "kompetent myndighed": en kompetent myndighed, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 37) "konsoliderende tilsynsmyndighed": konsoliderende tilsynsmyndighed, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 41), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 38) "tilladelse": en tilladelse, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 42), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 39) "hjemland": hjemland, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 43), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 40) "værtsland": værtsland, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 41) "ESCB-centralbanker": ESCB-centralbanker, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 45), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 42) "centralbanker": centralbanker, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 46), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 43) "konsolideret situation": en konsolideret situation, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 47), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 44) "konsolideret niveau": et konsolideret niveau, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 48), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 45) "delkonsolideret niveau": delkonsolideret niveau, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 49), i forordning (EU) nr. 575/2013

- 46) "finansielle instrumenter": finansielle instrumenter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 50), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 47) "kapitalgrundlag": kapitalgrundlag, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 118), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 48) "operationel risiko": operationel risiko, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 49) "kreditrisikoreduktion": kreditrisikoreduktion, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 57), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 50) "securitisering": securitisering, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 61), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 51) "securitiseringsposition": securitiseringsposition, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 62), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 52) "securitiseringsenhed med særligt formål": securitiseringsenhed med særligt formål, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 66), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 53) "skønsmæssige pensionsydelse": skønsmæssige pensionsydelse, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 73), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 54) "handelsbeholdning": handelsbeholdning, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 86), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 55) "reguleret marked": reguleret marked, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 92), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 56) "gearing": gearing, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 93), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 57) "risiko for overdreven gearing": risiko for overdreven gearing, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 93), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 58) "eksternt kreditvurderingsinstitut": et eksternt kreditvurderingsinstitut, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 98), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 59) "interne metoder": metoden med interne ratings som omhandlet i artikel 138, stk. 1, metoden med interne modeller som omhandlet i artikel 216, metoden med egne skøn som omhandlet i artikel 220, metoden med

avanceret måling som omhandlet i artikel 301, stk. 2, metoden med interne modeller som omhandlet i artikel 277 og 352 og metoden med intern vurdering som omhandlet i artikel 254, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

2. Når der i dette direktiv henvises til ledelsesorganet og hvor ledelsesorganers ledelsesfunktion og tilsynsfunktion i henhold til national lovgivning overdrages til forskellige organer eller forskellige medlemmer i et organ, foretager medlemsstaten en skelnen mellem de ansvarlige organer eller medlemmer af ledelsesorganet i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, medmindre andet er fastsat i dette direktiv.

AFSNIT II

KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Artikel 4

Udpegning af de kompetente myndigheder og deres beføjelser

1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, der varetager de i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede funktioner og opgaver. De underretter Kommissionen og EBA herom med angivelse af en eventuel kompetencefordeling.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder fører tilsyn med institutters og, hvis det er relevant, finansielle holdingselskabers og blandede finansielle holdingselskabers aktiviteter for at kunne vurdere, om de overholder bestemmelserne i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der er truffet passende foranstaltninger til, at de kompetente myndigheder kan få de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om institutterne og, hvis det er relevant, de finansielle holdingselskaber og de blandede finansielle holdingselskaber overholder kravene i stk. 2, og undersøge eventuelle overtrædelser af disse krav.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i nødvendigt omfang har ekspertise, ressourcer, operationel kapacitet, de beføjelser og den uafhængighed, der er nødvendige for at varetage funktionerne vedrørende de tilsyn, undersøgelser og sanktioner, der er fastlagt i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013.

5. Medlemsstaterne stiller krav om, at institutterne giver deres hjemlands kompetente myndigheder alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om de regler, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013, er overholdt. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at institutternes interne kontrolmekanismer og administrative og regnskabsmæssige praksis gør det muligt til enhver tid at kontrollere, om de overholder disse regler.

6. Medlemsstaterne sikrer, at institutterne registrerer alle deres transaktioner og dokumenterer alle deres systemer og processer, som er omfattet af dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013, på en sådan måde, at de kompetente myndigheder til enhver tid kan kontrollere, at dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 overholdes.

7. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsfunktionerne i henhold til dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 og eventuelle andre af de kompetente myndigheds funktioner er adskilt fra og uafhængige af de funktioner, der vedrører afviklingen. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og EBA herom med angivelse af en eventuel kompetencefordeling.

8. Medlemsstaterne sikrer, at når andre myndigheder end de kompetente myndigheder har beføjelse til at forestå afvikling, skal disse andre myndigheder arbejde tæt sammen med og konsultere de kompetente myndigheder om udarbejdelsen af afviklingsplanerne.

Artikel 5

Samordning inden for medlemsstaterne

Hvis der i en medlemsstat er mere end én myndighed, der er beføjet til at udøve tilsyn med kreditinstitutter, investeringsselskaber og finansieringsinstitutter, træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger til at sikre samordning mellem disse myndigheder.

Artikel 6

Samarbejde inden for Det Europæiske Finanstilsynssystem

De kompetente myndigheder tager under varetagelsen af deres opgaver hensyn til konvergensen i forbindelse med tilsynsredskaber og tilsynspraksis i anvendelsen af love og administrative bestemmelser vedtaget i henhold til dette direktiv og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013. Medlemsstaterne sikrer med henblik herpå, at:

- a) de kompetente myndigheder som parter i Det Europæiske Finanstilsynssystem (ESFS) samarbejder i tillid og fuld gensidig respekt, navnlig når de sikrer et flow af relevante og pålidelige oplysninger mellem dem selv og de andre parter i ESFS, i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union
- b) de kompetente myndigheder deltager i EBA's arbejde og, hvor det er relevant, i tilsynskollegiet
- c) de kompetente myndigheder træffer alle foranstaltninger for at overholde de retningslinjer og henstillinger, som EBA har udstedt i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, og at reagere på de advarsler og henstillinger, som ESRB har rettet i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010
- d) de kompetente myndigheder samarbejder tæt med ESRB
- e) de nationale mandater, der er tildelt de kompetente myndigheder, ikke forhindrer dem i at udføre deres opgaver som medlemmer af EBA eller, hvis det er relevant, af ESRB eller i medfør af dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 7

Tilsynets EU-dimension

De kompetente myndigheder i hver medlemsstat tager ved udførelsen af deres generelle opgaver behørigt hensyn til de potentielle virkninger, som deres beslutninger kan have på stabiliteten af det finansielle system i de andre berørte medlemsstater, og navnlig i nødsituationer, på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed på det relevante tidspunkt.

AFSNIT III

KRAV VEDRØRENDE ADGANGEN TIL AT UDØVE VIRKSOMHED SOM KREDITINSTITUT

KAPITEL 1

Generelle krav vedrørende adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut

Artikel 8

Tilladelse

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditinstitutter er meddelt tilladelse, før de påbegynder deres virksomhed. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 10-14, fastsætter medlemsstaterne kravene herfor og underretter EBA herom.
2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere:
 - a) de oplysninger, der skal forelægges for de kompetente myndigheder ved ansøgningen om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut, herunder driftsplanen, jf. artikel 10
 - b) de krav, som finder anvendelse på aktionærer og selskabsdeltagere med kvalificerede kapitalandele, jf. artikel 14 og
 - c) forhold, der kan hindre den kompetente myndighed i effektivt at varetage sine tilsynsopgaver, som omhandlet i artikel 14.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit, litra a), b. og c), omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder om standardformularer, -modeller og -procedurer for forelæggelse af i stk. 2, første afsnit, litra a) nævnte oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. EBA forelægger senest den 31. december 2015 Kommissionen udkast til de i stk. 2 og 3 omhandlede tekniske standarder.

Artikel 9

Forbud for personer eller andre virksomheder end kreditinstitutter mod erhvervmæssigt at tage imod indskud eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden

1. Medlemsstaterne forbyder personer eller virksomheder, som ikke er kreditinstitutter, erhvervmæssigt at tage imod indskud eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når en medlemsstat, en regional eller lokal myndighed i en medlemsstat eller offentlige internationale organisationer, som en eller flere medlemsstater er medlem af, tager imod indskud eller andre tilbagebetalingspligtige midler, og ej heller i tilfælde, der udtrykkeligt er omfattet af national lovgivning eller EU-ret, forudsat at disse aktiviteter er undergivet regler og tilsyn med henblik på beskyttelse af indskydere eller investorer.

Artikel 10

Driftsplan og organisationsstruktur

Medlemsstaterne stiller krav om, at der til en ansøgning om tilladelse skal knyttes en driftsplan med angivelse af arten af de påtænkte forretninger og kreditinstituttets organisationsstruktur.

Artikel 11

Økonomiske behov

Medlemsstaterne stiller ikke krav om, at anmodningen om tilladelse skal behandles ud fra markedets økonomiske behov.

Artikel 12

Startkapital

1. Med forbehold af andre generelle betingelser, der måtte være fastsat i national lovgivning, afviser de kompetente myndigheder at meddele tilladelse til påbegyndelse af udøvelsen af virksomhed som kreditinstitut, når et kreditinstitut ikke har et

særskilt kapitalgrundlag, eller når startkapitalen er mindre end 5 mio. EUR.

2. Startkapitalen omfatter kun et eller flere af de elementer, som er omhandlet i artikel 24, stk. 1, litra a)-e), i forordning (EU) nr. 575/2013.

3. Medlemsstaterne kan beslutte at lade de virksomheder, der ikke opfylder kravet om have et særskilt kapitalgrundlag, men som eksisterede den 15. december 1979, fortsætte deres virksomhed. De kan fritage disse kreditinstitutter for at opfylde betingelsen i artikel 13, stk. 1, første afsnit.

4. Medlemsstaterne kan dog meddele tilladelse til særlige kategorier af kreditinstitutter, hvis startkapital er mindre end den i stk. 1 fastsatte, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) Startkapitalen er ikke mindre end 1 mio. EUR.

b) De pågældende medlemsstater giver Kommissionen og EBA en begrundelse for, hvorfor de udnytter denne mulighed.

Artikel 13

Varetagelse af den faktiske ledelse og hovedkontorets beliggenhed

1. De kompetente myndigheder meddeler kun tilladelse til at påbegynde virksomhed som kreditinstitut, når der er mindst to personer, der varetager den faktiske ledelse af det ansøgende kreditinstituts virksomhed.

De afviser at meddele tilladelse, hvis medlemmerne af ledelsesorganet ikke opfylder kravene fastsat i artikel 91, stk. 1.

2. Medlemsstaterne stiller krav om:

a) at kreditinstitutter, der er juridiske personer, og som i henhold til deres nationale lovgivning har et vedtægtsmæssigt hjemsted, har hovedkontor og vedtægtsmæssigt hjemsted i samme medlemsstat

b) at andre kreditinstitutter end de i litra a) omhandlede har hovedkontor i den medlemsstat, der har meddelt tilladelsen, og i hvilken de rent faktisk driver forretning.

Artikel 14

Aktionærer og selskabsdeltagere

1. De kompetente myndigheder afviser at meddele tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut, medmindre kreditinstituttet har oplyst dem navnene på de aktionærer eller selskabsdeltagere, det være sig fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte besidder kvalificerede kapitalandele, og størrelsen af disse kapitalandele, og hvis der ikke er nogen kvalificerede kapitalandele, navnene på de tyve største aktionærer eller selskabsdeltagere.

Ved bestemmelsen af, om kriterierne for en kvalificeret kapitalandel er opfyldt, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 9 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked⁽¹⁾, samt betingelserne for sammenlægning heraf fastsat i nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, i betragtning.

Medlemsstaterne tager ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som institutter besidder, som følge af at de har stillet garanti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse som omhandlet i bilag I, afsnit A, nr. 6), til direktiv 2004/39/EF, forudsat at sådanne rettigheder ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse og senest afhændes et år efter erhvervelsen.

2. De kompetente myndigheder afviser at meddele tilladelse til at påbegynde udøvelse af virksomhed som kreditinstitut, hvis de under hensyn til nødvendigheden af at sikre en forsvarlig og forsigtig forvaltning af et kreditinstitut ikke er overbevist om de pågældende aktionærs eller selskabsdeltageres egnethed, navnlig hvis kriterierne i artikel 23, stk. 1, ikke er opfyldt. Artikel 23, stk. 2 og 3, og artikel 24 finder anvendelse.

3. Såfremt der er tale om snævre forbindelser mellem et kreditinstitut og andre fysiske eller juridiske personer, meddeler de kompetente myndigheder kun tilladelse, hvis disse forbindelser ikke hindrer en effektiv varetagelse af deres tilsynsopgaver.

De kompetente myndigheder afviser at meddele tilladelse til at påbegynde udøvelse af virksomhed som kreditinstitut, hvis de love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som kreditinstituttet har snævre forbindelser med, eller de problemer, som er forbundet med anvendelse af disse love eller administrative bestemmelser, hæmmer varetagelsen af deres tilsynsopgaver.

De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstitutterne meddeler dem de oplysninger, som de har behov for, således at de kan overvåge, at de i dette stykke omhandlede betingelser til stadighed er opfyldt.

Artikel 15

Afvisning af at meddele tilladelse

Afviser en kompetent myndighed at meddele tilladelse til at påbegynde udøvelse af virksomhed som kreditinstitut, underretter den ansøgeren om afgørelsen og begrundelsen herfor senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse eller, hvis

denne er ufuldstændig, senest seks måneder efter modtagelsen af alle de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse.

Der træffes under alle omstændigheder afgørelse om at meddele eller afvise tilladelse inden for en frist på tolv måneder efter ansøgningens modtagelse.

Artikel 16

Forudgående høring af de kompetente myndigheder i andre medlemsstater

1. Den kompetente myndighed hører, inden den meddeler tilladelse til et kreditinstitut, de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat, hvor det pågældende kreditinstitut:

- a) er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat.
- b) er datterselskab af et moderselskab til et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat.
- c) kontrolleres af de samme fysiske eller juridiske personer, som kontrollerer et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat.

2. Den kompetente myndighed hører forud for meddelelse af tilladelse til et kreditinstitut den kompetente myndighed, som har ansvaret for tilsyn med forsikringselskaber eller investeringselskaber i den berørte medlemsstat, når det pågældende kreditinstitut:

- a) er datterselskab af et forsikringselskab eller investeringselskab, der er meddelt tilladelse i Unionen.
- b) er datterselskab af moderselskabet til et forsikringselskab eller investeringselskab, der er meddelt tilladelse i Unionen.
- c) er kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et forsikringselskab eller investeringselskab, der er meddelt tilladelse i Unionen.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes egnethed samt af omdømme og erfaring hos medlemmer af ledelsesorganet, som deltager i ledelsen af en anden enhed inden for samme koncern. De udveksler alle oplysninger vedrørende aktionærernes egnethed og ledelsesorganets medlemmers omdømme og erfaring, som har relevans for meddelelse af tilladelse og den løbende vurdering af overholdelsen af betingelserne for udøvelse af virksomhed.

⁽¹⁾ EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

*Artikel 17***Filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat**

Værtslandet kræver ikke tilladelse eller indskudskapital for filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i andre medlemsstater. Etablering af og tilsyn med sådanne filialer sker i henhold til bestemmelserne i artikel 35, artikel 36, stk. 1, 2 og 3, artikel 37, artikel 40-46, artikel 49 og artikel 74 og 75.

*Artikel 18***Inddragelse af tilladelse**

De kompetente myndigheder kan kun inddrage en meddelt tilladelse, såfremt et kreditinstitut:

- a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på tolv måneder, udtrykkeligt giver afkald herpå eller har været ophørt med at drive virksomhed i over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelsen i sådanne tilfælde bortfalder
- b) har opnået tilladelsen gennem falske erklæringer eller andre uretmæssige midler
- c) ikke længere opfylder de betingelser, der stilles for at opnå tilladelse
- d) ikke længere opfylder tilsynskravene i del tre, fire, og seks i forordning (EU) nr. 575/2013 eller artikel 104, stk. 1, litra a), eller artikel 105 i dette direktiv eller ikke længere frembyder garanti for at kunne opfylde sine forpligtelser over for sine kreditorer og især ikke længere frembyder sikkerhed for de midler, som dets indskydere har betroet det
- e) befinder sig i enhver anden situation, som medfører, at tilladelsen inddrages i henhold til national lovgivning, eller
- f) overtræder en af bestemmelserne i artikel 67, stk. 1.

*Artikel 19***Kreditinstitutets navn**

Kreditinstitutter kan ved udøvelsen af deres virksomhed på Unionens område benytte samme benævnelse, som de bruger i den medlemsstat, hvor deres hovedkontor er beliggende, uanset om der i værtslandet findes bestemmelser om brugen af ordene "bank", "sparekasse" eller andre lignende benævnelser. Såfremt der er risiko for forveksling, kan værtslandet med henblik på tydeliggørelse kræve, at der til benævnelsen føjes en forklarende bemærkning.

*Artikel 20***Underretning om meddelelse og inddragelse af tilladelser**

1. De kompetente myndigheder underretter EBA om alle tilladelser meddelt i henhold til artikel 8.
2. EBA offentliggør på deres websted og ajourfører regelmæssigt en liste over navnene på alle de kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse.
3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed tilsender de pågældende kompetente myndigheder og EBA alle oplysninger om kreditinstitutkoncernen i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, artikel 74, stk. 1, og artikel 109, stk. 2, særlig om koncernens juridiske og organisatoriske struktur samt dens ledelse.
4. Den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede liste skal indeholde navnene på de kreditinstitutter, der ikke har den i artikel 12, stk. 1, omhandlede kapital, og skal identificere disse kreditinstitutter som sådanne.
5. De kompetente myndigheder underretter EBA om alle inddragelser af tilladelser samt om begrundelsen for sådanne inddragelser.

*Artikel 21***Undtagelser for kreditinstitutter, som er varigt tilsluttet et centralt organ**

1. De kompetente myndigheder kan undtage kreditinstitutter som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) nr. 575/2013 og på de betingelser, der er fastsat deri, fra kravene i artikel 10 og 12 og artikel 13, stk. 1, i nærværende direktiv.

Medlemsstaterne kan opretholde og gøre brug af gældende nationale ret for så vidt angår anvendelse af en sådan undtagelse, forudsat at det ikke strider mod dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Indrømmer de kompetente myndigheder en undtagelse som omhandlet i stk. 1, finder artikel 17, 33, 34 og 35, artikel 36, stk. 1, 2 og 3, og artikel 39-46 samt afsnit VII, kapitel 2, afdeling II, og afsnit VII, kapitel 4 anvendelse på det centrale organ samt dets tilsluttede institutter som helhed.

KAPITEL 2

Kvalificeret kapitalandel i et kreditinstitut

Artikel 22

Underretning om og vurdering af påtænkte erhvervelser

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske eller juridiske personer, som handler samlet ("den påtænkte erhverver"), der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret kapitalandel i et kreditinstitut eller direkte eller indirekte yderligere at forøge en sådan kvalificeret kapitalandel i et kreditinstitut med det resultat, at den pågældendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger 20, 30 eller 50 %, eller at kreditinstituttet derved bliver den pågældendes datterselskab ("den påtænkte erhvervelse"), skal underrette de kompetente myndigheder for det kreditinstitut, hvori de enten søger at erhverve eller forøge en kvalificeret kapitalandel, skriftligt og inden erhvervelsen, om størrelsen af den kapitalandel, der påtænkes erhvervet, og de relevante oplysninger, der er specificeret i overensstemmelse med artikel 23, stk. 4. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.

2. De kompetente myndigheder anerkender straks skriftligt modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede underretning eller de i stk. 3 omhandlede yderligere oplysninger og under alle omstændigheder senest to arbejdsdage efter modtagelsen over for den påtænkte erhverver.

De kompetente myndigheder har en frist på højst 60 arbejdsdage fra datoen for den skriftlige anerkendelse af modtagelsen af underretningen og alle de dokumenter, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen på grundlag af listen i artikel 23, stk. 4 ("vurderingsperioden"), til at foretage den i artikel 23, stk. 1, omhandlede vurdering ("vurderingen").

De kompetente myndigheder underretter den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen.

3. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt i løbet af vurderingsperioden, men ikke efter den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er behov for.

I perioden mellem de kompetente myndigheders anmodning om oplysninger og modtagelsen af svar herpå fra den påtænkte

erhverver suspenderes vurderingsperioden. Suspensionen må ikke overstige 20 arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra de kompetente myndigheder om at supplere eller præcisere oplysningerne afhænger af de kompetente myndigheders skøn, men må ikke medføre en suspension af vurderingsperioden.

4. De kompetente myndigheder kan forlænge suspensionen som nævnt i stk. 3, andet afsnit, i indtil 30 arbejdsdage, hvis den påtænkte erhverver er hjemmehørende eller er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, eller er en fysisk eller juridisk person, som ikke er underlagt tilsyn i medfør af dette direktiv eller direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF eller 2004/39/EF.

5. Beslutter de kompetente myndigheder efter afslutningen af deres vurdering at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, underretter de inden for en frist på to arbejdsdage og uden at overskride vurderingsperioden den påtænkte erhverver skriftligt herom og angive en begrundelse. Med forbehold af nationale ret kan der på den påtænkte erhververs anmodning offentliggøres en passende begrundelse for denne beslutning. Dette forhindrer ikke en medlemsstat i at lade den kompetente myndighed offentliggøre sådanne oplysninger, uden at den påtænkte erhverver har anmodet herom.

6. Gør de kompetente myndigheder ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, anses den for at være godkendt.

7. De kompetente myndigheder kan fastsætte en maksimumsperiode for afslutningen af den påtænkte erhvervelse og om nødvendigt forlænge denne.

8. Medlemsstaterne må ikke indføre krav om underretning af de kompetente myndigheder eller de kompetente myndigheders godkendelse vedrørende direkte eller indirekte erhvervelse af stemmerettigheder eller kapitalandele, der er strengere end kravene i dette direktiv.

9. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge fælles procedurer, formularer og modeller for samrådet mellem de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 24.

EBA forelægger senest den 31. december 2015 Kommissionen disse udkast til de tekniske standarder.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 23

Vurderingskriterier

1. Ved vurderingen af den i artikel 22, stk. 1, omhandlede underretning og de i artikel 22, stk. 3, omhandlede oplysninger vurderer de kompetente myndigheder for at sikre en forsvarlig og forsigtig forvaltning af det kreditinstitut, hvori der påtænkes en erhvervelse, og under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på kreditinstituttet den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle soliditet i overensstemmelse med følgende kriterier:

- a) den påtænkte erhververs omdømme
- b) omdømme, viden, kompetence og erfaring, jf. artikel 91, stk. 1, hos de medlemmer af ledelsesorganet og de medlemmer af den daglige ledelse, som kommer til at lede kreditinstituttets virksomhed som følge af den påtænkte erhvervelse
- c) den påtænkte erhververs finansielle soliditet, især i forhold til den type virksomhed, der udøves eller påtænkes udøvet i det kreditinstitut, hvori erhvervelsen påtænkes
- d) om kreditinstituttet vil kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene på grundlag af dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 samt i givet fald andre direktiver, særlig direktiv 2002/87/EF og 2009/110/EF, herunder om den koncern, som kreditinstituttet kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at udøve effektivt tilsyn, effektivt at udveksle oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder
- e) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme⁽¹⁾, gennemføres eller er gennemført eller er blevet forsøgt gennemført, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

2. De kompetente myndigheder må kun gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis der er rimelige grunde dertil på baggrund af kriterierne i stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende.

3. Medlemsstaterne må hverken pålægge forhåndsbetænelser vedrørende størrelsen af den kapitalandel, der skal erhverves, eller tillade deres kompetente myndigheder at vurdere den påtænkte erhvervelse ud fra markedets økonomiske behov.

4. Medlemsstaterne offentliggør en liste med de oplysninger, der er nødvendige for at foretage vurderingen, og som skal stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1. Omfanget af de nødvendige oplysninger skal stå i rimeligt forhold til og være afpasset efter karakteren af den påtænkte erhverver og den påtænkte erhvervelse. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for en tilsynsmæssig vurdering.

5. Har den kompetente myndighed modtaget underretning om to eller flere påtænkte erhvervelser eller forøgelse af kvalificerede kapitalandele i det samme kreditinstitut, behandler den uanset artikel 22, stk. 2, 3 og 4, de påtænkte erhververe på en ikkediskriminerende måde.

Artikel 24

Samarbejde mellem kompetente myndigheder

1. De relevante kompetente myndigheder er i tæt samråd med hinanden i forbindelse med vurderingen, hvis den påtænkte erhverver er en af følgende:

- a) et kreditinstitut, et forsikringselskab, et genforsikringselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab, jf. artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/65/EF ("administrationsselskab for et investeringsinstitut"), der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes
- b) moderselskabet for et kreditinstitut, et forsikringselskab, et genforsikringselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes
- c) en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et forsikringselskab, et genforsikringselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes.

2. De kompetente myndigheder udveksler hurtigst muligt alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. I den forbindelse videregiver de kompetente myndigheder efter anmodning alle relevante oplysninger til hinanden og videregiver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger. En beslutning truffet af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til det kreditinstitut, hvori erhvervelsen påtænkes, skal anføre ethvert synspunkt eller forbehold, som den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den påtænkte erhverver, har givet udtryk for.

⁽¹⁾ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

*Artikel 25***Underretning i tilfælde af afhændelse**

Medlemsstaterne stiller krav om, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at afhænde en kvalificeret kapitalandel i et kreditinstitut, skal underrette de kompetente myndigheder herom, skriftligt og forud for afhændelsen, med angivelse af størrelsen af den berørte kapitalandel. Enhver fysisk eller juridisk person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis den pågældende har til hensigt at formindske sin kvalificerede kapitalandel så meget, at den pågældendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under en tærskel på 20, 30 eller 50 %, eller at kreditinstituttet ophører med at være den pågældendes datterselskab. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.

*Artikel 26***Oplysningsforpligtelser og sanktioner**

1. Kreditinstitutterne underretter de kompetente myndigheder, så snart de får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele af deres kapital, som bevirker, at andelen overstiger eller når ned under en af de tærskler, som er omhandlet i artikel 22, stk. 1, og artikel 25.

Kreditinstitutter, som er optaget til handel på et reguleret marked meddeler mindst én gang om året de kompetente myndigheder navnene på de aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder kvalificerede kapitalandele, samt størrelsen af disse, således som de bl.a. fremgår af de oplysninger, der forelægges på den årlige generalforsamling af aktionærer og selskabsdeltagere, eller som modtages i henhold til de bestemmelser, der gælder for selskaber, der er optaget til handel på et reguleret marked.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at de kompetente myndigheder, i tilfælde af at de i artikel 22, stk. 1, omhandlede personer gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en forsigtig og forsvarlig ledelse af instituttet, træffer de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør. Sådanne foranstaltninger kan bestå i påbud, sanktioner i henhold til artikel 65-72 over for medlemmer af ledelsesorganet og ledere eller ophævelse af udøvelsen af den stemmeret, der er knyttet til de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

Lignende foranstaltninger anvendes over for fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder de i artikel 22, stk. 1, nævnte forpligtelser til forudgående underretning, jf. artikel 65-72.

Hvis en kapitalandel erhverves til trods for en indsigelse fra de kompetente myndigheders, skal medlemsstaterne uafhængigt af

andre sanktioner, som skal vedtages, suspendere udøvelsen af de tilhørende stemmerettigheder, erklære de afgivne stemmer ugyldige eller annullere dem.

*Artikel 27***Kriterier for kvalificerede kapitalandele**

Ved bestemmelse af, om kriterierne for en kvalificeret kapitalandel som omhandlet i artikel 22, 25 og 26 er opfyldt, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 9, 10 og 11 i direktiv 2004/109/EF, samt betingelserne for sammenlægning heraf i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, i betragtning.

Ved bestemmelsen af, om kriterierne for en kvalificeret kapitalandel som omhandlet i artikel 26 er opfyldt, tager medlemsstaterne ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som institutter måtte besidde, som følge af at de har stillet garanti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse som nævnt i bilag I, afsnit A, nr. 6), til direktiv 2004/39/EF, forudsat at sådanne rettigheder ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse og at de afhændes senest et år efter erhvervelsen.

AFSNIT IV

INVESTERINGSSKABERS STARTKAPITAL*Artikel 28***Investeringselskabers startkapital**

1. Investeringselskabers startkapital omfatter kun et eller flere af de elementer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a)-e), i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Alle andre investeringselskaber end de i artikel 29 i dette direktiv nævnte skal have en startkapital på 730 000 EUR.

*Artikel 29***Særlige typer investeringselskabers startkapital**

1. Investeringselskaber, der ikke handler med finansielle instrumenter for egen regning eller garanterer udstedelse af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse, men som forvalter kunders penge eller værdipapirer, og som tilbyder en eller flere af følgende tjenesteydelser, skal have en startkapital på 125 000 EUR:

- a) modtagelse og videregivelse af investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter
- b) udførelse af investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter
- c) forvaltning af individuelle investeringsporteføljer bestående af finansielle instrumenter.

2. De kompetente myndigheder kan tillade, at investerings-selskaber, som udfører investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter, besidder disse instrumenter for egen regning, for så vidt følgende betingelser er opfyldt:

- a) Sådanne positioner skyldes udelukkende, at investerings-selskabet ikke er i stand til at sikre præcis afdækning af den modtagne ordre.
- b) Den samlede markedsværdi af sådanne positioner overstiger ikke 15 % af selskabets startkapital.
- c) Selskabet opfylder de krav, der er fastsat i artikel 92-95 og fjerde del i forordning (EU) nr. 575/2013.
- d) Sådanne positioner er af lejlighedsvis og midlertidig karakter og er strengt begrænset til den tid, som er nødvendig for udførelsen af den nævnte transaktion.

3. Medlemsstaterne kan nedsætte beløbet i stk. 1 til 50 000 EUR for selskaber, der hverken har tilladelse til at forvalte kunders penge eller værdipapirer eller handle for egen regning eller garantere udstedelse på grundlag af en fast forpligtelse.

4. Besiddelse af positioner i finansielle instrumenter, der ikke indgår i handelsbeholdningen, med henblik på at investere kapitalgrundlag betragtes ikke som handel for egen regning i forhold til tjenesteydelserne i stk. 1 eller med henblik på stk. 3.

Artikel 30

Lokale firmaers startkapital

Lokale firmaer skal have en startkapital på 50 000 EUR, såfremt de er omfattet af reglerne om fri etableringsret eller fri udveksling af tjenesteydelser som fastsat i artikel 31 og 32 i direktiv 2004/39/EF.

Artikel 31

Dækning for selskaber, som ikke har tilladelse til at forvalte deres kunders penge eller værdipapirer

1. Dækningen for de i artikel 4, stk. 1, nr. 2), litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 nævnte selskaber skal antage en af følgende former:

- a) en startkapital på 50 000 EUR
- b) en erhvervsansvarsforsikring, som dækker hele Unionen, eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav som følge af pligtforsømmelse med en dækning på mindst 1 000 000 EUR for hvert erstatningskrav, dog højst 1 500 000 EUR i alt om året for alle krav

- c) en kombination af startkapital og erhvervsansvarsforsikring i en form, som giver en dækning, der svarer til den, der er omhandlet i litra a) eller b).

Kommissionen reviderer regelmæssigt de i første afsnit omhandlede beløb.

2. Hvis et selskab, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 2), litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, også er registreret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling⁽¹⁾, skal det overholde samme direktivs artikel 4, stk. 3, og have dækning i en af følgende former:

- a) en startkapital på 25 000 EUR
- b) en erhvervsansvarsforsikring, som dækker hele Unionen, eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav som følge af pligtforsømmelse med en dækning på mindst 500 000 EUR for hvert erstatningskrav, dog højst 750 000 EUR i alt om året for alle krav
- c) en kombination af startkapital og erhvervsansvarsforsikring i en form, som giver en dækning, der svarer til den, der er omhandlet i litra a) eller b).

Artikel 32

Overgangsbestemmelser

1. Uanset artikel 28, stk. 2, artikel 29, stk. 1 og 3, og artikel 30 kan medlemsstaterne forlænge en tilladelse til investeringsselskaber og firmaer omfattet af artikel 30, der allerede var gældende den 31. december 1995 eller tidligere, selv om deres kapitalgrundlag er mindre end den startkapital, der er foreskrevet i artikel 28, stk. 2, artikel 29, stk. 1 eller 3 eller artikel 30.

Sådanne investeringsselskabers eller firmaers kapitalgrundlag må ikke nå ned under det højeste referenceniveau beregnet efter den 23. marts 1993. Referenceniveauet er kapitalgrundlagets daglige gennemsnitsniveau beregnet over de seks måneder, der går forud for beregningsdatoen. Dette referenceniveau beregnes hver sjette måned for den tilsvarende forudgående periode.

2. Overtages kontrollen med et investeringsselskab eller firma af den i stk. 1 nævnte kategori af en anden fysisk eller juridisk person end den, der kontrollerede det den 31. december 1995 eller tidligere, skal dets kapitalgrundlag være på mindst det beløb, der er angivet i artikel 28, stk. 2, artikel 29, stk. 1 eller 3 eller artikel 30, undtagen ved den første overdragelse ved arv efter den 31. december 1995, med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse og i en periode på højst ti år efter den pågældende overdragelse.

⁽¹⁾ EUT L 9 af 15.1.2003, s. 3.

3. Kapitalgrundlaget i et selskab, der opstår som følge af fusion af to eller flere investeringsselskaber eller firmaer, der er omfattet af artikel 30, behøver ikke at nå op på det beløb, der er angivet i artikel 28, stk. 2, artikel 29, stk. 1 eller 3 eller artikel 30. Så længe det beløb, der er omhandlet i artikel 28, stk. 2, artikel 29, stk. 1 og 3 eller artikel 30, ikke er nået, må kapitalgrundlaget i det selskab, der opstår som følge af fusionen dog ikke nå ned under de fusionerede selskabers samlede kapitalgrundlag på fusionstidspunktet.

4. Kapitalgrundlaget i investeringsselskaber og firmaer omfattet af artikel 30 må ikke nå ned under det beløb, der er fastsat i artikel 28, stk. 2, artikel 29, stk. 1 og 3, eller artikel 30 samt stk. 1 og 3 i denne artikel.

5. Hvis de kompetente myndigheder finder det nødvendigt med henblik på at sikre sådanne investeringsselskabers og firmaers solvens, at kravene i stk. 4 opfyldes, finder stk. 1, 2 og 3 ikke anvendelse.

AFSNIT V

BESTEMMELSER VEDRØRENDE FRI ETABLERING OG FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER

KAPITEL 1

Generelle principper

Artikel 33

Kreditinstitutter

Medlemsstaterne sikrer, at de aktiviteter, der er opført på listen i bilag I, kan udøves på deres område efter bestemmelserne i artikel 35, artikel 36, stk. 1, 2 og 3, artikel 39, stk. 1 og 2, og artikel 40-46, enten ved oprettelse af en filial eller ved udveksling af tjenesteydelser, af ethvert kreditinstitut, der er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn af en anden medlemsstats kompetente myndigheder, forudsat at disse aktiviteter er omfattet af tilladelsen.

Artikel 34

Finansieringsinstitutter

1. Medlemsstaterne sikrer, at de aktiviteter, der er opført på listen i bilag I, kan udøves på deres område efter bestemmelserne i artikel 35, artikel 36, stk. 1, 2 og 3, artikel 39, stk. 1 og 2, og artikel 40-46, enten ved oprettelse af en filial eller ved udveksling af tjenesteydelser, af ethvert finansieringsinstitut i en anden medlemsstat, der er datterselskab af et kreditinstitut eller fællesejet datterselskab af to eller flere kreditinstitutter, hvis vedtægter giver mulighed for udøvelse af sådanne aktiviteter, og som opfylder samtlige nedenstående betingelser:

a) Moderselskabet eller moderselskaberne er meddelt tilladelse som kreditinstitutter i den medlemsstat, hvis lovgivning finansieringsinstituttet er underlagt.

b) De pågældende aktiviteter udøves reelt på samme medlemsstats område.

c) Moderselskabet eller moderselskaberne besidder mindst 90 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til besiddelsen af kapitalandele i finansieringsinstituttet.

d) Moderselskabet eller moderselskaberne godtgør over for de kompetente myndigheder, at finansieringsinstituttet forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver med samtykke fra hjemlandets relevante kompetente myndigheder erklæring om, at de har stillet selvskyldnergaranti for de tilsagn, som finansieringsinstituttet har afgivet.

e) Finansieringsinstituttet indgår, navnlig for så vidt angår de pågældende aktiviteter, i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet eller hvert af moderselskaberne i overensstemmelse med afsnit VII, kapitel 3, i dette direktiv og første del, afsnit II, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, navnlig med henblik på kapitalgrundlagskravene i artikel 92 i nævnte forordning tilsynet med store eksponeringer omhandlet i fjerde del i samme forordning og begrænsningerne for kapitalinteresser i artikel 89 og 90 i samme forordning.

Hjemlandets kompetente myndigheder kontrollerer, at disse betingelser er opfyldt, og udsteder til finansieringsinstituttet en bekræftende erklæring herom, der vedlægges den i artikel 35 og 39 omhandlede meddelelse.

2. Hvis et finansieringsinstitut, som er omfattet af bestemmelserne i stk. 1, første afsnit, ikke længere opfylder en af pålagte betingelser, underretter hjemlandets kompetente myndigheder værtslandets kompetente myndigheder herom, og de aktiviteter, som finansieringsinstituttet udøver i værtslandet, underlægges derefter gældende ret i værtslandet.

3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på et finansieringsinstituts datterselskaber som omhandlet i stk. 1, første afsnit.

KAPITEL 2

Kreditinstitutters etableringsret

Artikel 35

Meddelelesespligt og samarbejde mellem de kompetente myndigheder

1. Et kreditinstitut, der ønsker at etablere en filial på en anden medlemsstats område, meddeler dette til de kompetente myndigheder i hjemlandet.

2. Medlemsstaterne kræver, at et kreditinstitut, som ønsker at etablere en filial i en anden medlemsstat, indgiver alle nedenstående oplysninger i forbindelse med den i stk. 1 nævnte meddelelse:

- a) medlemsstat, i hvilken instituttet har til hensigt at etablere en filial
- b) en driftsplan, hvori bl.a. angives arten af de påtænkte forretninger og filialens organisationsstruktur
- c) den adresse i værtslandet, hvorfra dokumenter kan rekvireres
- d) navnene på de personer, der skal være ansvarlige for filialens ledelse.

3. Medmindre hjemlandets kompetente myndigheder har grund til at betvivle, at det pågældende kreditinstituts administrative struktur eller finansielle situation er tilstrækkelig i betragtning af de påtænkte aktiviteter, videresender de de i stk. 2 nævnte oplysninger senest tre måneder efter modtagelsen af alle disse oplysninger til værtslandets kompetente myndigheder og underretter det berørte kreditinstitut herom.

Hjemlandets kompetente myndigheder sender ligeledes oplysninger om størrelsen og sammensætningen af kreditinstituttets kapitalgrundlag og de samlede risikoeksponeringsbeløb i henhold til artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Uanset andet afsnit sender hjemlandets kompetente myndigheder i det i artikel 34 omhandlede tilfælde oplysning om størrelsen og sammensætningen af finansieringsinstituttets kapitalgrundlag og de samlede risikoeksponeringsbeløb i henhold til artikel 92, stk. 3 og 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 i det kreditinstitut, som er dets moderselskab.

4. Nægter de kompetente myndigheder i hjemlandet at videresende de i stk. 2 nævnte oplysninger til de kompetente myndigheder i værtslandet, begrundes de dette afslag over for det pågældende kreditinstitut inden tre måneder efter modtagelsen af samtlige omhandlede oplysninger.

Et sådant afslag eller et manglende svar kan prøves ved domstolene i hjemlandet.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere, hvilke oplysninger der skal videregives i henhold til denne artikel.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for standardformularer, -modeller og -procedurer for sådanne oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. EBA forelægger senest den 1. januar 2014 Kommissionen udkast til de i stk. 5 og 6 omhandlede tekniske standarder.

Artikel 36

Påbegyndelse af virksomhed

1. Før en filial af et kreditinstitut påbegynder sin virksomhed, har de kompetente myndigheder i værtslandet en frist på to måneder fra modtagelsen af de i artikel 35 omhandlede oplysninger til at forberede det i kapitel 4 foreskrevne tilsyn med instituttet og til i givet fald at meddele de vilkår, som under hensyn til samfundsmæssige interesser gælder for udøvelse af denne virksomhed i værtslandet.

2. Så snart meddelelsen fra de kompetente myndigheder i værtslandet foreligger, eller så snart den i stk. 1 nævnte frist udløber, uden at der er modtaget nogen udtalelse herfra, kan filialen etableres og påbegynde sin virksomhed.

3. I tilfælde af ændring af de oplysninger, der er givet meddelelse om efter artikel 35, stk. 2, litra b), c) eller d), meddeler kreditinstituttet skriftligt den pågældende ændring til de kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet, mindst en måned før den foretages, således at de kompetente myndigheder i hjemlandet kan træffe afgørelse som følge af en underretning i henhold til artikel 35, og de kompetente myndigheder i værtslandet kan træffe en afgørelse om betingelserne for ændringen i henhold til stk. 1.

4. Filialer, der inden den 1. januar 1993 har påbegyndt deres virksomhed efter de i værtslandet gældende bestemmelser, betragtes som filialer, der har været underlagt proceduren i artikel 35 samt stk. 1 og 2 i nærværende artikel. Fra den 1. januar 1993 er de underlagt bestemmelserne i stk. 3 og i artikel 33 og 52 samt kapitel 4.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere, hvilke oplysninger der skal videregives i henhold til denne artikel.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for standardformularer, -modeller og -procedurer for sådanne oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. EBA forelægger senest den 1. januar 2014 Kommissionen udkast til de i stk. 5 og 6 omhandlede tekniske standarder.

Artikel 37

Oplysninger om afslag

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og EBA antallet og arten af de tilfælde, hvor der er givet afslag på at meddele oplysninger i henhold til artikel 35 og artikel 36, stk. 3.

Artikel 38

Sammenlægning af filialer

Afdelinger, som i en og samme medlemsstat oprettes af et kreditinstitut med hovedkvarter i en anden medlemsstat, betragtes uanset antallet som én filial.

KAPITEL 3

Udøvelse af retten til fri udveksling af tjenesteydelser

Artikel 39

Meddelelsesprocedure

1. Et kreditinstitut, der for første gang ønsker at udøve virksomhed på en anden medlemsstats område inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, meddeler hjemlandets kompetente myndigheder, hvilke af aktiviteterne på listen i bilag I det har til hensigt at udøve.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder fremsender senest en måned efter modtagelsen den i stk. 1 fastsatte meddelelse til de kompetente myndigheder i værtslandet.

3. Denne artikel berører ikke de rettigheder, som et kreditinstitut inden den 1. januar 1993 har erhvervet i forbindelse med udveksling af tjenesteydelser.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere, hvilke oplysninger der skal videregives i henhold til denne artikel.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for standardformularer, -modeller og -procedurer for sådanne oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA forelægger senest den 1. januar 2014 Kommissionen udkast til de i stk. 4 og 5 omhandlede tekniske standarder.

KAPITEL 4

Værtslandets kompetente myndigheders beføjelser

Artikel 40

Indberetningskrav

De kompetente myndigheder i værtslandene kan kræve, at alle de kreditinstitutter, der har filialer på deres område, regelmæssigt aflægger rapport til disse kompetente myndigheder om den virksomhed, som de udøver i værtslandene.

Sådanne rapporter kan kun kræves til oplysningsmæssige eller statistiske formål, til anvendelse af artikel 51, stk. 1, eller til tilsynsmæssige formål i overensstemmelse med dette kapitel. De er omfattet af krav om tavshedspligt som mindst svarer til dem, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1.

De kompetente myndigheder i værtslandene kan navnlig kræve oplysninger fra de i stk. 1 nævnte kreditinstitutter, for at disse kompetente myndigheder kan vurdere, om en filial er væsentlig i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1.

Artikel 41

Foranstaltninger truffet af de kompetente myndigheder i hjemlandet i forbindelse med de aktiviteter, der udøves i værtslandet

1. Hvis de kompetente myndigheder i værtslandet på grundlag af oplysningerne fra de kompetente myndigheder i hjemlandet i henhold til artikel 50 konstaterer, at et kreditinstitut, der har en filial eller leverer tjenesteydelser på værtslandets område, opfylder en af følgende betingelser i forbindelse med de aktiviteter, der udøves i værtslandet, underretter de de kompetente myndigheder i hjemlandet:

a) kreditinstituttet overholder ikke de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv eller overholder ikke forordning (EU) nr. 575/2013.

- b) der er væsentlig risiko for, at kreditinstituttet ikke vil overholde de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv eller ikke vil overholde forordning (EU) nr. 575/2013.

De kompetente myndigheder i hjemlandet træffer straks passende foranstaltninger til at sikre, at det pågældende kreditinstitut afhjælper dets manglende overholdelse eller træffer foranstaltninger til at afværge risikoen for manglende overholdelse. Hjemlandets kompetente myndigheder meddeler straks værtslandets kompetente myndigheder disse foranstaltninger.

2. Hvis de kompetente myndigheder i værtslandet finder, at de kompetente myndigheder i hjemlandet ikke har opfyldt deres forpligtelser eller ikke forventes at ville opfylde deres forpligtelser i henhold til stk. 1, andet afsnit, kan de indbringe sagen for EBA og anmode om EBA's bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Når EBA træffer afgørelser i henhold til nævnte artikel, skal EBA træffe afgørelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning inden for 24 timer. EBA kan også på eget initiativ i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i nævnte forordning bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed.

Artikel 42

Begrundelse og meddelelse

Enhver foranstaltning, der træffes efter artikel 41, stk. 1, eller artikel 43 eller 44, og som medfører sanktioner eller restriktioner for udøvelsen af retten til fri udveksling af tjenesteydelser eller udøvelsen af retten til fri etablering, skal være behørigt begrundet og meddeles det pågældende kreditinstitut.

Artikel 43

Retsbevarende foranstaltninger

1. Inden den i artikel 41 fastsatte procedure iværksættes, kan værtslandets kompetente myndigheder i særlig hastende tilfælde i afventning af foranstaltninger, der træffes af de kompetente myndigheder i hjemlandet, eller de i artikel 3 i direktiv 2001/24/EF nævnte saneringsforanstaltninger træffe de nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte mod finansiell ustabilitet, som ville være en alvorlig trussel mod indskydernes, investorernes og kundernes kollektive interesser i værtslandet.

2. Retsbevarende foranstaltninger i henhold til stk. 1, skal stå i et rimeligt forhold til deres formål om at beskytte indskydernes, investorernes og kundernes kollektive interesser i værtslandet mod finansiell ustabilitet, som ville være en alvorlig trussel mod sådanne kollektive interesser. Sådanne retsbevarende foranstaltningerne kan omfatte betalingsstandsning. De bør ikke medføre, at kreditinstituttets kreditorer i værtslandet får fortrin frem for kreditorer i andre medlemsstater.

3. Virkningerne af en retsbevarende foranstaltning i henhold til stk. 1, ophører, når de administrative eller retlige myndigheder i hjemlandet træffer de i artikel 3 i direktiv 2001/24/EF omhandlede saneringsforanstaltninger.

4. De kompetente myndigheder i værtslandet bringer de retsbevarende foranstaltninger til ophør, hvis de anser disse foranstaltninger for forældede i henhold til artikel 41, medmindre de mister deres retsvirkning i henhold til nærværende artikels stk. 3.

5. Kommissionen, EBA og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder underrettes hurtigst muligt om sådanne retsbevarende foranstaltninger, truffet i henhold til stk. 1.

Hvis de kompetente myndigheder i hjemlandet eller i en anden berørt medlemsstat har indvendinger mod foranstaltninger truffet af de kompetente myndigheder i værtslandet, kan de indbringe sagen for EBA og anmode om EBA's bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Når EBA træffer afgørelser i henhold til nævnte artikel, skal EBA træffe afgørelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning inden for 24 timer. EBA kan også på eget initiativ i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1093/2010 bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed.

Artikel 44

Værtslandenes beføjelser

Værtslande kan uanset artikel 40 og 41 udøve de beføjelser, der er tillagt dem i henhold til dette direktiv, træffe passende forholdsregler for at forebygge eller straffe overtrædelser begået på deres område af de regler, de har vedtaget i medfør af dette direktiv, eller af hensyn til samfundsmæssige interesser. Dette indebærer også, at lovovertrædende kreditinstitutter, som overtræder sådanne lovregler, kan forhindres i at indlede yderligere aktiviteter på værtslandenes område.

Artikel 45

Foranstaltninger efter inddragelse af tilladelse

Såfremt tilladelsen inddrages, underretter de kompetente myndigheder i hjemlandet straks de kompetente myndigheder i værtslandet. De kompetente myndigheder i værtslandet træffer passende foranstaltninger til at hindre, at det pågældende kreditinstitut indleder yderligere aktiviteter på værtslandets område, og til at beskytte indskydernes interesser.

Artikel 46

Reklamer

Bestemmelserne i dette kapitel er ikke til hinder for, at kreditinstitutter med hovedkontor i en anden medlemsstat kan reklamere for deres ydelser ved hjælp af alle de kommunikationsmidler, der er til rådighed i værtslandet, med forbehold af de eventuelle regler for sådanne reklamers form og indhold, der er vedtaget af hensyn til samfundsmæssige interesser.

AFSNIT VI

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Artikel 47

Underretning i forbindelse med tredjelandes filialer og adgangsbetingelser for kreditinstitutter med sådanne filialer

1. Over for filialer af kreditinstitutter med hovedkontor i et tredjeland anvender medlemsstaterne i forbindelse med disses adgang til at optage virksomhed og til at fortsætte at udøve denne ikke bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, der gives filialer af kreditinstitutter med hovedkontor i Unionen.

2. De kompetente myndigheder underretter Kommissionen, EBA og Det Europæiske Bankudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2004/10/EF⁽¹⁾, om enhver tilladelse til oprettelse af filialer, som meddeles kreditinstitutter med hovedkontor i et tredjeland.

3. Unionen kan ved aftaler med et eller flere tredjelande indvillige i at anvende bestemmelser, som giver filialer af et kreditinstitut med hovedkontor i et tredjeland samme behandling på hele Unionens område.

Artikel 48

Samarbejde med tredjelandes tilsynsmyndigheder om det konsoliderede tilsyn

1. Kommissionen kan enten efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende de nærmere vilkår for, hvordan det konsoliderede tilsyn skal udøves på følgende:

a) institutter, hvis moderselskab har hovedkontor i et tredjeland

b) institutter, der er beliggende i tredjelande, og hvis moderselskab, hvad enten det er et institut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, har hovedkontor i Unionen.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler har navnlig til formål at sikre, at:

a) de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for på grundlag af den konsoliderede finansielle situation at føre tilsyn med institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle

holdingselskaber beliggende i Unionen, der har datterselskaber, som er institutter eller finansieringsinstitutter beliggende i tredjelande, eller som besidder kapitalinteresser deri

b) tilsynsmyndigheder i tredjelande kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn med moderselskaber, der har hovedkontor på de pågældende landes område, og som har datterselskaber, der er i en eller flere medlemsstater beliggende institutter eller finansieringsinstitutter, eller som besidder kapitalinteresser deri og

c) EBA kan indhente de oplysninger fra medlemsstaternes kompetente myndigheder, som de har modtaget fra tredjelandes nationale myndigheder i henhold til artikel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. Uden at dette berører artikel 218 i TEUF, undersøger Kommissionen bistået af Det Europæiske Bankudvalg resultatet af de i stk. 1 omhandlede forhandlinger og situationen som følge heraf.

4. EBA bistår Kommissionen med henblik på denne artikel i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFSNIT VII

TILSYN

KAPITEL 1

Principper for tilsyn

Afdeling I

Hjemlandets og værtslandets beføjelser og pligter

Artikel 49

Hjemlandets og værtslandets kompetente myndigheders beføjelser

1. Ansvar for tilsyn med et institut, herunder tilsyn med de i henhold til artikel 33 og 34 udøvede aktiviteter, påhviler hjemlandets kompetente myndigheder, uden at dette berører de bestemmelser i nærværende direktiv, der tillægger værtslandets kompetente myndigheder ansvar.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at der føres tilsyn på konsolideret grundlag.

3. Foranstaltninger truffet af værtslandet må ikke føre til forskelsbehandling eller mere restriktiv behandling på grundlag af, at et institut er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT L 3 af 7.1.2004, s. 36.

*Artikel 50***Samarbejde om tilsyn**

1. Med henblik på at føre tilsyn med aktiviteterne i institutter, som udøver virksomhed i en eller flere andre medlemsstater ud over den, hvor de har hovedkontor, navnlig gennem en filial, arbejder de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater tæt sammen. De meddeler hinanden alle oplysninger om ledelsen og ejerforholdet i disse institutter, som vil kunne lette tilsynet med dem og undersøgelsen af betingelserne for meddelelse af tilladelse, samt alle oplysninger, der vil kunne lette tilsynet med institutterne, i særdeleshed med hensyn til likviditet, solvens, indskudsgaranti, begrænsning af store eksponeringer, andre faktorer, der kan påvirke den systemiske risiko, som instituttet udgør, administrative og regnskabsmæssige procedurer og interne kontrolmekanismer.

2. De kompetente myndigheder i hjemlandet meddeler straks de kompetente myndigheder i værtslandet oplysninger og undersøgelsesresultater i forbindelse med likviditetstilsyn i overensstemmelse med sjette del i forordning (EU) nr. 575/2013 og afsnit VII, kapitel 3, i dette direktiv vedrørende de af instituttet gennem dets filialer udøvede aktiviteter, i den udstrækning sådanne oplysninger og undersøgelsesresultater er relevante for beskyttelsen af indskyderne eller investorerne i værtslandet.

3. De kompetente myndigheder i hjemlandet underretter straks de kompetente myndigheder i samtlige værtslande, hvis der opstår eller med rimelighed kan forventes at opstå likviditetsstress. Disse oplysninger omfatter også nærmere enkeltheder om planlægningen og gennemførelsen af en saneringsplan og om tilsynsforanstaltninger i denne forbindelse.

4. De kompetente myndigheder i hjemlandet underretter og forklarer efter anmodning de kompetente myndigheder i værtslandet, hvordan der er taget hensyn til sidstnævnte myndigheds oplysninger og undersøgelsesresultater. Fastholder de kompetente myndigheder i værtslandet efter meddelelse af sådanne oplysninger og undersøgelsesresultater, at de kompetente myndigheder i hjemlandet ikke har truffet relevante foranstaltninger, kan de kompetente myndigheder i værtslandet efter at have underrettet de kompetente myndigheder i hjemlandet og EBA træffe relevante foranstaltninger for at hindre yderligere overtrædelser med henblik på at beskytte indskyderne, investorernes og andre tjenesteydelsesmodtageres interesser eller med henblik på at sikre det finansielle systems stabilitet.

Hvis de kompetente myndigheder i hjemlandet er uenige i de foranstaltninger, som det kompetente myndigheder i værtslandet skal træffe, kan de indbringe sagen for EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010 og anmode om EBA's bistand. Når EBA træffer afgørelser i overensstemmelse med nævnte artikel, skal den træffe afgørelse inden for en måned.

5. De kompetente myndigheder kan indbringe situationer for EBA, hvor en anmodning om samarbejde, navnlig med hensyn til udveksling af oplysninger, er blevet afvist eller ikke er blevet

imødekommet inden for en rimelig frist. Uden at det berører artikel 258 i TEUF, kan EBA i sådanne tilfælde handle inden for rammerne af de beføjelser, som den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA kan også på eget initiativ i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i nævnte forordning bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed om udvekslingen af oplysninger som omhandlet i denne artikel.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere oplysningerne i denne artikel.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer til brug for de informationsudvekslingskrav, som kan forventes at lette overvågningen af institutterne.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. EBA forelægger senest den 1. januar 2014 Kommissionen udkast til de i stk. 6 og 7 omhandlede tekniske standarder.

*Artikel 51***Væsentlige filialer**

1. De kompetente myndigheder i et værtsland kan fremsætte anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed i de tilfælde, hvor artikel 112, stk. 1, finder anvendelse, eller til de kompetente myndigheder i hjemlandet om, at en filial af et institut, med undtagelse af et investeringsselskab, der er omfattet af artikel 95 i forordning (EU) nr. 575/2013, betragtes som væsentlig.

Anmodningen skal indeholde begrundelserne for, at filialen skal anses for at være væsentlig, navnlig med hensyn til følgende:

- filialen har en markedsandel i form af indskud på over 2 % i værtslandet
- den betydning, som suspension eller ophør af instituttets virksomhed kan forventes at få for den systemiske likviditet og betalings-, clearings- og afviklingsystemerne i værtslandet

- c) filialens størrelse og betydning med hensyn til antal kunder i værtslandets banksystem eller finansielle system.

De kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet og hvis artikel 112, stk. 1, finder anvendelse, den konsoliderende tilsynsmyndighed, skal gøre alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles beslutning om udpegningen af en filial som værende væsentlig.

Er der ikke truffet en fælles beslutning inden for to måneder efter modtagelsen af den i første afsnit omhandlede anmodning, træffer de kompetente myndigheder i værtslandet inden for en periode på yderligere to måneder selv beslutning om, hvorvidt filialen er væsentlig. I forbindelse med beslutningstagningen tager de kompetente myndigheder i værtslandet hensyn til eventuelle synspunkter og forbehold fremsat af de konsoliderende tilsynsmyndigheder eller de kompetente myndigheder i hjemlandet.

De i tredje og fjerde afsnit omhandlede beslutninger anføres i et dokument, der indeholder den fulde begrundelse og sendes til de berørte kompetente myndigheder, og anses for at være endelige og anvendes af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

Udpegningen af en filial som værende væsentlig berører ikke de kompetente myndigheders rettigheder og ansvar i henhold til dette direktiv.

2. De kompetente myndigheder i hjemlandet meddeler de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor en væsentlig filial er etableret, de i artikel 117, stk. 1, litra c) og d), omhandlede oplysninger og udfører de i artikel 112, stk. 1, litra c), omhandlede opgaver i samarbejde med de kompetente myndigheder i værtslandet.

Hvis en kompetent myndighed i et hjemland bliver bekendt med en nødsituation som omhandlet i artikel 114, stk. 1, advarer den straks de i artikel 58, stk. 4, og artikel 59, stk. 1, omhandlede myndigheder.

De kompetente myndigheder i hjemlandet meddeler de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor væsentlige filialer er etableret, resultaterne af risikovurderingerne af institutter med sådanne filialer som omhandlet i artikel 97 og, hvis det er relevant, artikel 113, stk. 2. De giver også meddelelse om beslutninger i henhold til artikel 64, 104 og 105, såfremt disse vurderinger og beslutninger er relevante for de pågældende filialer.

De kompetente myndigheder i hjemlandet hører de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor væsentlige filialer er etableret, om de operationelle skridt, der kræves i henhold til artikel 86, stk. 11, når dette er relevant til imødegåelse af likviditetsrisici i værtslandets valuta.

Har de kompetente myndigheder i hjemlandet ikke hørt de kompetente myndigheder i værtslandet, eller fastholder de kompetente myndigheder i værtslandet efter høringen, at de operationelle forholdsregler, jf. artikel 86, stk. 11, ikke er tilstrækkelige, kan de kompetente myndigheder i værtslandet indbringe sagen for EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010 og anmode om EBA's bistand.

3. Når artikel 116 ikke finder anvendelse, opretter og leder de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med et institut med væsentlige filialer i andre medlemsstater, et tilsynskollegium, som skal lette samarbejdet i henhold til stk. 2 og artikel 50. Oprettelsen af et kollegium og dets virkemåde baseres på skriftlige bestemmelser, der efter høring af de berørte kompetente myndigheder fastlægges af den kompetente myndighed i hjemlandet. Den kompetente myndighed i hjemlandet afgør, hvilke kompetente myndigheder der deltager i et møde eller en aktivitet i kollegiet.

Den beslutning, som hjemlandets kompetente myndighed træffer, tager hensyn til relevansen af den tilsynsaktivitet, der skal planlægges eller koordineres, for disse myndigheder, navnlig den mulige indvirkning på det finansielle systems stabilitet i de berørte medlemsstater, jf. artikel 7, og de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 2.

Hjemlandets kompetente myndighed skal på forhånd holde alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af sådanne møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de aktiviteter, der skal overvejes. Hjemlandets kompetente myndighed holder også rettidigt alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om de tiltag, der vedtages på disse møder, eller de foranstaltninger, der gennemføres.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de generelle betingelser for tilsynskollegiernes virkemåde.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage disse reguleringsmæssige tekniske standarder omhandlet i nærværende stykkes første afsnit i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge tilsynskollegiernes virkemåde i praksis.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder omhandlet i nærværende stykkes første afsnit i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA forelægger senest den 31. december 2014 Kommissionen udkast til de i stk. 4 og 5 omhandlede tekniske standarder.

Artikel 52

Kontrol på stedet i og undersøgelsesbesøg hos filialer etableret i en anden medlemsstat

1. Hvis et institut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, udøver virksomhed gennem en filial etableret i en anden medlemsstat, sikrer de kompetente myndigheder i værtslandet, at hjemlandets kompetente myndigheder efter meddelelse herom til værtslandets kompetente myndigheder selv eller gennem personer, som de bemyndiger hertil, på stedet kontrollerer de oplysninger, der er nævnt i artikel 50 og foretager en undersøgelse af sådanne filialer.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder kan ligeledes med henblik på undersøgelsesbesøg i filialer anvende en af de andre procedurer i artikel 118.

3. De kompetente myndigheder i værtslandet har beføjelse til i enkelttilfælde at foretage kontrol og undersøgelser af de aktiviteter, som filialer af institutter udøver på deres område, og kræve oplysninger fra en filial om dens aktiviteter og med henblik på tilsyn, hvis de finder det relevant af hensyn til stabiliteten af det finansielle system i værtslandet. Forud for kontrollen eller undersøgelsen hører værtslandets kompetente myndigheder de kompetente myndigheder i hjemlandet. Efter en sådankontrol eller undersøgelse meddeler de kompetente myndigheder i værtslandet de kompetente myndigheder i hjemlandet de indhentede oplysninger og undersøgelsesresultater, som er relevante for risikovurderingen af instituttet eller det finansielle systems stabilitet i værtslandet. De kompetente myndigheder i hjemlandet tager behørigt hensyn til disse oplysninger og undersøgelsesresultater, når de fastlægger deres tilsynsprogram som omhandlet i artikel 99, og tager desuden hensyn til det finansielle systems stabilitet i værtslandet.

4. Kontrol på stedet og undersøgelser af filialer foretages i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor kontrollen eller undersøgelsen foretages.

Afdeling II

Udveksling af oplysninger og tavshedspligt

Artikel 53

Tavshedspligt

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at alle personer, der arbejder for eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, og revisorer og eksperter, der handler på de kompetente myndigheders vegne, er bundet af tavshedspligt.

Fortrolige oplysninger, som sådanne personer, revisorer eller eksperter modtager i forbindelse med deres hverv, må kun videregives i summarisk eller samlet form, således at de enkelte kreditinstitutter ikke kan identificeres, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen.

Såfremt der er tale om et kreditinstitut, der er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolskendelse, kan fortrolige oplysninger, som ikke vedrører tredjemand, der er involveret i forsøg på at redde kreditinstituttet, dog videregives under en civil retssag, herunder handelssager.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder udveksler oplysninger indbyrdes eller videregiver oplysninger til ESRB, EBA eller Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) ("ESMA") oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾, i henhold til dette direktiv, til forordning (EU) nr. 575/2013, til andre direktiver vedrørende kreditinstitutter, til artikel 15 i forordning (EU) nr. 1092/2010, artikel 31, 35 og 36 i forordning (EU) nr. 1093/2010 samt artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Disse oplysninger er undergivet stk. 1.

3. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder offentliggør resultatet af de stresstest, der udføres i overensstemmelse med artikel 100 i dette direktiv eller med artikel 32 i forordning (EU) nr. 1093/2010, og ej heller for videregivelse af resultaterne af stresstest til EBA med henblik på EBA's offentliggørelse af resultaterne af stresstests i hele Unionen.

Artikel 54

Anvendelse af fortrolige oplysninger

De kompetente myndigheder, der i henhold til artikel 53 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv og kun til følgende formål:

a) til undersøgelse af, om betingelserne for adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut er opfyldt, og til at lette overvågning på ikkekonsolideret eller konsolideret grundlag af udøvelsen af sådan virksomhed, særlig med hensyn til overvågning af likviditet, solvens, store eksposeringer, administrativ og regnskabsmæssig praksis samt interne kontrolmekanismer

b) til pålæggelse af sanktioner

c) hvis en afgørelse truffet af den kompetente myndighed påklages, herunder indbringelse for domstolene efter artikel 72

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

d) i forbindelse med indbringelse for domstolene efter særbestemmelser i den EU-lovgivning, som er vedtaget vedrørende kreditinstitutter.

Artikel 55

Samarbejdsaftaler

Medlemsstaterne og EBA kan i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010 kun indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes tilsynsmyndigheder eller myndigheder eller organer i tredjelande i overensstemmelse med artikel 56 og artikel 57, stk. 1, i nærværende direktiv, hvis de således meddelte oplysninger er underlagt en garanti om, at krav om tavshedspligt, der mindst svarer til de krav, der er foreskrevet i artikel 53, stk. 1, i dette direktiv overholdes. Udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give de pågældende myndigheder eller organer mulighed for at udføre deres tilsynsopgaver.

Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, videregives de kun med udtrykkeligt samtykke fra de myndigheder, som har videregivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres samtykke til.

Artikel 56

Udveksling af oplysninger mellem myndigheder

Artikel 53, stk. 1, og artikel 54 er ikke til hinder for udveksling med henblik på varetagelse af deres tilsynsopgaver af oplysninger mellem kompetente myndigheder inden for en medlemsstat, mellem kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater eller mellem de kompetente myndigheder og følgende:

- a) de myndigheder, der har det offentlige ansvar for tilsyn med andre enheder i den finansielle sektor, og de myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn med de finansielle markeder
- b) de myndigheder eller organer, der har ansvaret for opretholdelse af det finansielle systems stabilitet i medlemsstaterne gennem anvendelse af makroprudentielle regler
- c) de saneringsorganer eller -myndigheder, der har til formål at beskytte det finansielle systems stabilitet
- d) aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger, der er omhandlet i artikel 113, stk. 7 i forordning (EU) nr. 575/2013
- e) de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af institutter og i andre lignende procedurer
- f) de personer, der er ansvarlige for at foretage den vedtægtsmæssige revision af institutters, forsikringsselskabers og finansieringsinstitutters regnskaber.

Artikel 53, stk. 1, og artikel 54 er ikke til hinder for, at der til de organer, der forvalter indskuds- og investorgarantiordninger, gives oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

De modtagne oplysninger er under alle omstændigheder underlagt krav om tavshedspligt, der mindst svarer til de krav, som er omhandlet i artikel 53, stk. 1.

Artikel 57

Udveksling af oplysninger med tilsynsorganer

1. Uanset bestemmelserne i artikel 53, 54 og 55 kan medlemsstaterne tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med:

- a) de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af institutter og i andre lignende procedurer
- b) med aftalemæssige ordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013
- c) med de personer, der er ansvarlige for at foretage den vedtægtsmæssige revision af institutters, forsikringsselskabers og finansieringsinstitutters regnskaber.

2. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, kræver medlemsstaterne mindst følgende betingelser opfyldt:

- a) Oplysningerne udveksles til udførelse af de i stk. 1 omhandlede opgaver.
- b) De oplysninger, der modtages, er underlagt krav om tavshedspligt, der mindst svarer til de krav, som er omhandlet i artikel 53, stk. 1.
- c) Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet disse oplysninger, og i givet fald udelukkende til de formål, som de pågældende myndigheder har givet deres samtykke til.

3. Uanset artikel 53, 54 og 55 kan medlemsstaterne med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der ifølge loven er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

I så tilfælde kræver medlemsstaterne mindst følgende betingelser opfyldt:

- a) Oplysningerne udveksles for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten.
- b) De oplysninger, der modtages, er underlagt krav om tavshedspligt, der mindst svarer til de krav, som er omhandlet i artikel 53, stk. 1.
- c) Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, videregives de ikke uden udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet disse oplysninger, og i givet fald udelukkende til de formål, som de pågældende myndigheder har givet deres samtykke til.

4. Hvis de i stk. 1 omhandlede myndigheder og organer udfører deres påvisnings- og efterforskningsopgaver med bistand fra dertil udpegede ikke offentligt ansatte personer, fordi disse er i besiddelse af særlig sagkundskab, kan en medlemsstat udvide den i stk. 3, første afsnit, nævnte mulighed for udveksling af oplysninger til også at gælde sådanne personer på de i stk. 3, andet afsnit, fastsatte betingelser.

5. De kompetente myndigheder meddeler EBA navnene på de myndigheder eller organer, der kan modtage oplysninger i henhold til denne artikel.

6. Ved anvendelsen af stk. 4 meddeler de i stk. 3 omhandlede myndigheder eller organer de kompetente myndigheder, som har videregivet oplysningerne, navnene på de personer, som oplysningerne skal videresendes til, med nøjagtig angivelse af disse personers beføjelse.

Artikel 58

Videregivelse af oplysninger om pengepolitiske, systemiske og betalingsrelaterede spørgsmål samt spørgsmål om indskudsbeskyttelse

1. Intet i dette kapitel er til hinder for, at en kompetent myndighed sender oplysninger til følgende med henblik på udførelsen af sine opgaver:

- a) ESCB-centralbanker og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres respektive vedtægtsmæssige opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken og tilhørende likviditetstildeling, tilsyn med betalings-, clearings- og afviklingssystemer samt opretholdelse af stabilitet i det finansielle system
- b) aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013

c) eventuelle andre offentlige myndigheder, der fører tilsyn med betalingsystemerne

d) ESRB, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) ("EIOPA") oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010⁽¹⁾, og ESMA, hvis disse oplysninger er relevante for udførelsen af deres lovbestemte opgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1092/2010, (EU) nr. 1094/2010 eller (EU) nr. 1095/2010.

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at fjerne hindringer for, at kompetente myndigheder sender oplysninger i overensstemmelse med første afsnit.

2. Bestemmelserne i dette kapitel er ikke til hinder for, at de i stk. 1 omhandlede myndigheder eller organer sender de kompetente myndigheder sådanne oplysninger, som er nødvendige for de kompetente myndigheder med henblik på artikel 54.

3. De oplysninger, som modtages i overensstemmelse med stk. 1 og 2, er underlagt krav om tavshedspligt, der mindst svarer til de krav, som er omhandlet i artikel 53, stk. 1.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de kompetente myndigheder i en nødsituation som omhandlet i artikel 114, stk. 1, straks sender oplysninger til ESCB-centralbankerne, hvis disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres vedtægtsmæssige opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken og tilhørende likviditetstildeling, tilsyn med betalings-, clearings- og afviklingssystemer samt opretholdelse af stabiliteten i det finansielle system, og til ESRB, hvis sådanne oplysninger er relevante for udøvelsen af dets vedtægtsmæssige opgaver.

Artikel 59

Fremsendelse af oplysninger til andre enheder

1. Uanset artikel 53, stk. 1, og artikel 54 kan medlemsstaterne ved national lovgivning give tilladelse til, at visse oplysninger meddeles andre afdelinger i statsforvaltningen, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med institutter, finansieringsinstitutter og forsikringselskaber, samt personer, som handler efter fuldmagt fra de pågældende afdelinger.

Oplysningerne må imidlertid kun videregives, såfremt det er nødvendigt med henblik på tilsyn, forebyggende foranstaltninger og afvikling af for nødlidende institutter. Med forbehold af stk. 2 i nærværende artikel er de personer, der har adgang til oplysningerne, underlagt en tavshedspligt, der mindst svarer til den, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1.

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

I en nødsituation som omhandlet i artikel 114, stk. 1, tillader medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder videregiver relevante oplysninger til de i første afsnit i nærværende stykkes første afsnit nævnte afdelinger i alle de berørte medlemsstater.

2. Medlemsstaterne kan give tilladelse til, at visse oplysninger i forbindelse med tilsyn med institutter videregives til parlamentariske undersøgelsesudvalg i deres medlemsstat, revisionsretter i deres medlemsstat og andre enheder med ansvar for undersøgelser i deres medlemsstat på følgende betingelser:

- a) Enhederne har et præcist ved lov defineret mandat efter national lovgivning til at undersøge eller granske de aktiviteter, som udføres af myndigheder med ansvar for tilsynet med institutter eller for lovgivningen om dette tilsyn.
- b) Oplysningerne er strengt nødvendige for udøvelsen af det i litra a) nævnte mandat.
- c) De personer, som har adgang til oplysningerne, er bundet af den nationale lovgivnings krav om tavshedspligt, der mindst svarer til dem, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1.
- d) Oplysninger, der stammer fra en anden medlemsstat videregives ikke uden udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem, og i givet fald udelukkende til de formål, som de pågældende myndigheder har givet deres samtykke til.

Såfremt videregivelsen af oplysninger vedrørende tilsyn indebærer behandling af personoplysninger, overholder de i første afsnit enheder ved behandlingen af sådanne oplysninger de gældende nationale love til gennemførelse af direktiv 95/46/EF.

Artikel 60

Videregivelse af oplysninger opnået ved kontrolbesøg på stedet og undersøgelser

Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger, der modtages efter artikel 52, stk. 3, artikel 53, stk. 2, og artikel 56, samt oplysninger tilvejebragt ved kontrolbesøg på stedet eller undersøgelse, jf. artikel 52, stk. 1 og 2, ikke videregives i henhold til artikel 59, medmindre de kompetente myndigheder, der giver oplysningerne, eller de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor et sådant kontrolbesøg på stedet eller en sådan undersøgelse er foretaget, har givet deres udtrykkelige samtykke.

Artikel 61

Videregivelse af oplysninger om clearings- og afviklingstjenester

1. Bestemmelserne i dette kapitel er ikke til hinder for, at en medlemsstats kompetente myndigheder sender de i artikel 53,

54 og 55 nævnte oplysninger til en clearinginstitution eller et andet lignende organ, der i den nationale lovgivning er anerkendt til clearing eller afvikling på et af de nationale markeder, hvis de mener, at dette er nødvendigt for at sikre, at disse organer fungerer korrekt i forbindelse med misligholdelse eller potentiel misligholdelse på dette marked. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt krav om tavshedspligt, der mindst svarer til de krav, som er omhandlet i artikel 53, stk. 1.

2. Medlemsstaterne sikrer dog, at oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 53, stk. 2, ikke videregives i det tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, medmindre de kompetente myndigheder, som har videregivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige samtykke.

Artikel 62

Behandling af personoplysninger

Behandling af personoplysninger som følge af dette direktiv skal udføres i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og, hvor det er relevant, med forordning (EF) nr. 45/2001.

Afdeling III

Krav til de personer, der har ansvaret for den lovpligtige kontrol af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber

Artikel 63

Krav til de personer, der har ansvaret for den lovpligtige kontrol af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber

1. Medlemsstaterne fastsætter, at enhver person, der er bemyndiget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber⁽¹⁾, og som i et institut udfører det hverv, der er beskrevet i artikel 51 i Rådets direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer⁽²⁾, artikel 37 i Rådets direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber⁽³⁾ eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EF, eller ethvert andet vedtægtsmæssigt hverv, som minimum har pligt til straks at foretage indberetning til de kompetente myndigheder om ethvert forhold eller enhver beslutning vedrørende dette institut, som den pågældende har fået kendskab til som led i udøvelsen af sit hverv, og som kan:

- a) udgøre en væsentlig overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der omhandler betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som specielt gælder for udøvelsen af institutters aktiviteter
- b) skade instituttets fortsatte virksomhed

⁽¹⁾ EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87.

⁽²⁾ EUT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

- c) føre til nægtelse af revisionspåtegning eller fremsættelse af forbehold heri.

Medlemsstaterne sikrer som minimum, at samme pligt også gælder for en person, som omhandlet i første afsnit, for så vidt angår forhold eller beslutninger, som den pågældende måtte få kendskab til som led i et hverv som beskrevet i første afsnit, der udføres i en virksomhed, som har snævre forbindelser i kraft af kontrol med det institut, i hvilket vedkommende udfører dette hverv.

2. Det forhold, at de personer, der er bemyndiget i henhold til direktiv 2006/43/EF, i god tro videregiver oplysninger til de kompetente myndigheder om forhold eller beslutninger som omhandlet i stk. 1, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love eller administrative bestemmelser, og påfører ikke de pågældende personer nogen form for ansvar. Sådanne oplysninger gives samtidig til instituttets ledelsesorgan, medmindre der er tvingende grunde til ikke at gøre det.

Afdeling IV

Tilsynsbeføjelser, beføjelse til at pålægge sanktioner og klageadgang

Artikel 64

Tilsynsbeføjelser og beføjelser til at pålægge sanktioner

1. De kompetente myndigheder tillægges alle de tilsynsbeføjelser til at gribe ind i institutternes virksomhed, der er nødvendige, for at de kan udøve deres opgaver, herunder navnlig retten til at inddrage en tilladelse i henhold til artikel 18, de nødvendige beføjelser i henhold til artikel 102 og de beføjelser, der er fastsat i artikel 104 og 105.

2. De kompetente myndigheder udøver deres tilsynsbeføjelser og deres beføjelser til at pålægge sanktioner i overensstemmelse med dette direktiv og med national ret på enhver af følgende måder:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder
- c) på eget ansvar ved delegation til sådanne myndigheder
- d) ved anmodning til de kompetente retlige myndigheder.

Artikel 65

Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Uden at dette berører de kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser som omhandlet i artikel 64 og medlemsstaternes ret til at fastsætte og pålægge strafferetlige sanktioner,

fastsætter medlemsstaterne regler om administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger vedrørende overtrædelser af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv og af forordning (EU) nr. 575/2013 og træffer alle fornødne foranstaltninger til sikring af, at de gennemføres. Beslutter medlemsstaterne ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser, der er omfattet af national strafferet, meddeler de Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser. De administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at hvis forpligtelserne i stk. 1 finder anvendelse på institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, kan der i tilfælde af overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv eller af forordning (EU) nr. 575/2013 anvendes sanktioner, med forbehold af betingelserne i national lovgivning, over for medlemmerne af ledelsesorganet og over for andre fysiske personer, som i henhold til national lovgivning er ansvarlige for overtrædelsen.

3. De kompetente myndigheder tillægges alle de informationsindsamlings- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for udøvelsen af deres opgaver. Uden at dette berører andre relevante bestemmelser i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 omfatter disse beføjelser:

- a) beføjelse til at kræve, at følgende fysiske eller juridiske personer udleverer alle de oplysninger, der er nødvendige for at udføre de kompetente myndigheders opgaver, herunder oplysninger, der skal afgives med regelmæssige mellemrum og i særlige formater til tilsynsformål og dertil knyttede statistiske formål:
 - i) kreditinstitutter, der er etableret i den berørte medlemsstat
 - ii) finansielle holdingselskaber, der er etableret i den berørte medlemsstat
 - iii) blandede finansielle holdingselskaber, der er etableret i den berørte medlemsstat
 - iv) holdingselskaber med blandede aktiviteter, der er etableret i den berørte medlemsstat
 - v) personer, som tilhører de enheder, der er omhandlet i nr. i)-iv)
 - vi) tredjeparter, som de enheder, der er omhandlet i nr. i)-iv), har outsourcet driftsmæssige funktioner eller aktiviteter til

- b) beføjelse til at foretage alle nødvendige undersøgelser af alle de personer, der er omhandlet i nr. i)-vi), som er etableret i eller befinder sig i den berørte medlemsstat, når det er nødvendigt for at udføre den kompetente myndigheds opgaver, herunder
- i) retten til at kræve forelæggelse af dokumenter,
 - ii) undersøge regnskaber og registre, tilhørende de i litra a), nr. i)-vi), omhandlede personer og tage kopier eller uddrag af sådanne regnskaber og registre,
 - iii) indhente skriftlige eller foretage mundtlige redegørelser fra de i litra a), nr. i)-vi), omhandlede personer eller deres repræsentanter eller personale og
 - iv) udspørge enhver anden person, der samtykker heri, med det formål at indsamle oplysninger om undersøgelsens genstand
- c) beføjelse til med forbehold af andre betingelser, der er fastsat i EU-retten, at foretage alle nødvendige undersøgelser af forretningslokaler tilhørende de i litra a), nr. i)-vi), omhandlede juridiske personer og enhver anden virksomhed, der indgår i det konsoliderede tilsyn, når en kompetent myndighed er den konsoliderende tilsynsmyndighed, med forbehold af forudgående meddelelse fra de berørte kompetente myndigheder. Kræver en undersøgelse dommerkendelse i henhold til national ret, skal der anmodes om en sådan kendelse.

Artikel 66

Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger ved overtrædelser af kravene vedrørende tilladelse og kravene vedrørende erhvervelse af kvalificerede kapitalandele

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres love og administrative bestemmelser i det mindste fastsætter administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger med hensyn til:
- a) erhvervsmæssigt at tage imod indskud eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden uden at være et kreditinstitut, hvilket er i strid med artikel 9
 - b) optagelse af virksomhed som kreditinstitut uden at være meddelt tilladelse, hvilket er i strid med artikel 9
 - c) direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret kapitalandel i et kreditinstitut eller direkte eller indirekte forøgelse af en sådan kvalificeret kapitalandel i et kreditinstitut med det resultat, at andelen af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger de tærskler, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, eller at kreditinstituttet

derved bliver den pågældendes datterselskab, uden forinden skriftligt at underrette de kompetente myndigheder om det kreditinstitut, hvori de pågældende søger at erhverve eller forøge en kvalificeret kapitalandel, i løbet af vurderingsperioden eller på trods af de kompetente myndigheds modstand, hvilket er i strid med artikel 22, stk. 1

- d) direkte eller indirekte afhændelse af en kvalificeret kapitalandel i et kreditinstitut eller reducere af en kvalificeret kapitalandel i et sådant omfang, at andelen af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under de tærskler, der er omhandlet i artikel 25, eller at kreditinstituttet derved ophører med at være et datterselskab, uden forinden skriftligt at underrette de kompetente myndigheder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som kan anvendes i de i stk. 1 nævnte tilfælde, mindst omfatter følgende:

- a) en offentlig erklæring, hvori nævnes den ansvarlige fysiske person eller det ansvarlige institut, finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab og overtrædelsens art
- b) en retsafgørelse, hvorefter det pålægges den ansvarlige fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
- c) for juridiske personer, administrative økonomiske sanktioner på op til 10 % af virksomhedens samlede årlige nettoomsætning, herunder bruttoindkomsten bestående af renteindtægter og tilsvarende indtægter, indtægter fra aktier og andre værdipapirer med fast eller variabelt afkast samt gebyrer og provisionsindtægter, jf. artikel 316 i forordning (EU) nr. 575/2013, i det foregående forretningsår
- d) for fysiske personer, administrative økonomiske sanktioner på op til 5 mio. EUR eller i medlemsstater, hvis valuta ikke er euroen, den tilsvarende værdi i national valuta på 17. juli 2013
- e) administrative økonomiske sanktioner på op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået ved overtrædelsen, såfremt fortjenesten kan beregnes
- f) suspension af stemmeretten for den eller de aktionærer, der anses for at være ansvarlige for de overtrædelser, der er nævnt i stk. 1.

Hvis virksomheden som omhandlet i første afsnit, litra c) er et datterselskab af et moderselskab, er den relevante bruttoindkomst den bruttoindkomst, som fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskab for det foregående forretningsår.

Artikel 67

Andre bestemmelser

1. Denne artikel finder som minimum anvendelse når:

- a) et institut har opnået tilladelse gennem falske erklæringer eller andre uretmæssige midler
- b) et institut undlader at underrette de kompetente myndigheder, så snart det har fået kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele af sin kapital, som bevirker, at andelen overstiger eller når ned under de tærskler, som er omhandlet i artikel 22, stk. 1, eller artikel 25, hvilket er en overtræde af artikel 26, stk. 1, første afsnit
- c) et institut er noteret på et reguleret marked som nævnt på den liste, der offentliggøres af ESMA i overensstemmelse med artikel 47 i direktiv 2004/39/EF, og undlader mindst én gang om året at meddele de kompetente myndigheder navnene på de aktionærer og selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret kapitalandel, samt størrelsen af denne, hvilket er en overtrædelse af dette direktivs artikel 26, stk. 1, andet afsnit
- d) et institut ikke råder over ledelsesordninger som foreskrevet af de kompetente myndigheder i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 74
- e) et institut undlader at indberette oplysninger eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger om opfyldelsen af forpligtelsen til at overholde kapitalgrundlagskravene i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013 til de kompetente myndigheder, hvilket er en overtrædelse af artikel 99, stk. 1, første afsnit, i nævnte forordning
- f) et institut undlader at indberette oplysninger eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger vedrørende de i artikel 101 i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede data
- g) et institut undlader at indberette oplysninger eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger om store eksponeringer til de kompetente myndigheder, hvilket er en overtrædelse af artikel 394, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013
- h) et institut undlader at indberette oplysninger eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger om likviditeten til de kompetente myndigheder, hvilket er en overtrædelse af artikel 415, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
- i) et institut undlader at indberette oplysninger eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger om gearingsgraden til de kompetente myndigheder, hvilket er en overtrædelse af artikel 430, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013

j) et institut gentagne gange eller konsekvent ikke besidder likvide midler, hvilket er en overtrædelse af artikel 412 i forordning (EU) nr. 575/2013

k) et institut udsætter sig for en eksponering, der overstiger de i artikel 395 i forordning (EU) nr. 575/2013 fastsatte grænser

l) et institut er eksponeret for kreditrisikoen ved en securitiseringsposition uden at opfylde betingelserne fastsat i artikel 405 i forordning (EU) nr. 575/2013

m) et institut undlader at videregive oplysninger eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger i overensstemmelse med artikel 431 stk. 1, 2 og 3, eller artikel 451, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013

n) et institut foretager udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i instituttets kapitalgrundlag, hvilket er en overtrædelse af artikel 141 i dette direktiv, eller i tilfælde, hvor artikel 28, 51 eller 63 i forordning (EU) nr. 575/2013 forbyder sådanne udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i kapitalgrundlaget

o) et institut er fundet ansvarlig for en alvorlig overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til direktiv 2005/60/EF

p) et institut tillader en eller flere personer, der ikke overholder artikel 91, at blive eller forblive medlem af ledelsesorganet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som kan anvendes i de i stk. 1 nævnte tilfælde, mindst omfatter følgende:

a) en offentlig erklæring, hvori nævnes den ansvarlige fysiske person eller det ansvarlige institut, finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab og overtrædelsens art

b) en afgørelse, hvorefter det pålægges den ansvarlige fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde

c) for institutter, inddragelse af instituttets tilladelse, jf. artikel 18

d) et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv i institutter, som pålægges et medlem af instituttets ledelsesorgan eller en hvilken som helst anden fysisk person, der anses for at være ansvarlig, jf. dog artikel 65, stk. 2

- e) for juridiske personer, administrative økonomiske sanktioner på op til 10 % af virksomhedens samlede årlige nettoomsætning, herunder bruttoindkomsten bestående af renteindtægter og tilsvarende indtægter, indtægter fra aktier og andre værdipapirer med fast/variabelt afkast samt gebyrer og provisionsindtægter, jf. artikel 316 i forordning (EU) nr. 575/2013, i det foregående forretningsår
- f) for fysiske personer, administrative økonomiske sanktioner på op til 5 mio. EUR eller i medlemsstater, hvis valuta ikke er euroen, den tilsvarende værdi i national valuta på 17. juli 2013
- g) administrative økonomiske sanktioner på op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes.

Hvis den i første afsnit, litra e) omhandlede virksomhed er et datterselskab af et moderselskab, er den relevante bruttoindkomst den bruttoindkomst, som fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskab for det foregående forretningsår

Artikel 68

Offentliggørelse af administrative sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder på deres officielle websted offentliggør i det mindste alle de administrative sanktioner, der ikke kan appelleres, og som pålægges for overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører nærværende direktiv, eller af forordning (EU) nr. 575/2013, herunder oplysninger om typen og arten af overtrædelsen og identiteten af den fysiske eller juridiske person, som sanktionen pålægges hurtigst muligt efter, at nævnte person er blevet underrettet om sanktionerne.

Når medlemsstaterne tillader offentliggørelse af sanktioner, der kan appelleres, offentliggør de kompetente myndigheder endvidere hurtigst muligt på deres officielle websted oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

2. I følgende tilfælde offentliggør de kompetente myndigheder sanktionerne i anonymiseret form på en måde, der er i overensstemmelse med national ret:

- a) hvis offentliggørelsen af personoplysninger, såfremt sanktionen pålægges en fysisk person og efter en obligatorisk forhåndsvurdering, anses for at være uproportional
- b) hvis offentliggørelsen ville skade stabiliteten på de finansielle markeder eller en igangværende strafferetlig efterforskning.

- c) hvis offentliggørelsen, i det omfang, hvor dette kan fastslås, ville påføre de involverede institutter eller fysiske personer uforholdsmæssig stor skade.

Alternativt, hvor de i første afsnit omhandlede omstændigheder forventes at ophøre inden for et rimeligt tidsrum kan offentliggørelsen i henhold til stk. 1 udsættes i et sådant rimeligt tidsrum.

3. De kompetente myndigheder sikrer, at oplysninger, der offentliggøres i henhold til stk. 1 og 2, forbliver på deres officielle websted i mindst fem år. Personoplysninger, beholdes i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler kun på den kompetente myndigheds officielle websted, så længe det er nødvendigt.

4. Seneste den 18. juli 2015 forelægger EBA Kommissionen en rapport om medlemsstaternes anonymiserede offentliggørelse af sanktioner som omhandlet i stk. 2, og navnlig når der har været betydelige forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til dette. EBA forelægger desuden Kommissionen en rapport om alle betydelige forskelle i varigheden af offentliggørelse af sanktioner i henhold til national ret.

Artikel 69

Udveksling af oplysninger om sanktioner og EBA's drift af en central database

1. De kompetente myndigheder underretter under krav om tavshedspligt som omhandlet i artikel 53, stk. 1, EBA om alle administrative sanktioner, herunder alle permanente forbud, der pålægges i henhold til artikel 65, 66 og 67, herunder om enhver appel og resultaterne heraf. EBA driver en central database over administrative sanktioner, der indberettes til den, udelukkende med henblik på udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder. Kun kompetente myndigheder skal have adgang til databasen, og den skal ajourføres med de oplysninger, som de kompetente myndigheder indberetter.

2. Når en kompetent myndighed vurderer godt omdømme med henblik på artikel 13, stk. 1, artikel 16, stk. 3, artikel 91, stk. 1, og artikel 121, konsulterer den EBA's database over administrative sanktioner. Når der sker en statusændring eller opnås medhold i en appel, sletter eller ajourfører EBA, på de kompetente myndigheders anmodning, relevante registreringer i databasen.

3. De kompetente myndigheder kontrollerer i overensstemmelse med national ret, om der er registreret en relevant domfældelse i den pågældende persons straffeattest. Til disse formål udveksles der oplysninger i overensstemmelse med afgørelse 2009/316/RIA og rammeafgørelse 2009/315/RIA som gennemført i national lovgivning.

4. EBA driver et websted med link til hver kompetent myndigheds offentliggørelse af administrative sanktioner i henhold til artikel 68 og angiver, hvor længe hver enkelt medlemsstat offentliggør administrative sanktioner.

Artikel 70

De kompetente myndigheders effektive anvendelse af sanktioner og udøvelse af beføjelser til at pålægge sanktioner

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger og fastsættelse af størrelsen af de administrative økonomiske sanktioner tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder i givet fald:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) graden af ansvar hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen
- c) den finansielle styrke hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, for eksempel med udgangspunkt i en juridisk persons samlede omsætning eller en fysisk persons årsindkomst
- d) vigtigheden af den fortjeneste den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har opnået eller det tab, den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har undgået, såfremt disse beløb kan beregnes
- e) de tab for tredjeparter, som kan tilskrives overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes
- f) viljen hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, til at samarbejde med den kompetente myndighed
- g) overtrædelser, som den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, tidligere har begået
- h) enhver potentiel systemisk følge af overtrædelsen.

Artikel 71

Indberetning af overtrædelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder indfører effektive og pålidelige mekanismer, som tilskynder til at indberette potentielle eller faktiske overtrædelser af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv og af forordning (EU) nr. 575/2013 til de kompetente myndigheder.

2. De mekanismer, som er omhandlet i stk. 1, skal som minimum omfatte:

- a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger om overtrædelser og opfølgningen heraf
- b) passende beskyttelse af ansatte i institutter, som indberetter overtrædelser i instituttet, i det mindste mod gengældelse, forskelsbehandling og andre former for uretfærdig behandling
- c) beskyttelse af personoplysninger både hvad angår den person, som indberetter overtrædelserne, og den fysiske person, som formodes at være ansvarlig for en overtrædelse, i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF
- d) klare regler, der sikrer, at en person, der indberetter overtrædelser begået i instituttet, til enhver tid garanteres fuld fortrolighed, medmindre offentliggørelse kræves i national ret som led i yderligere undersøgelser eller efterfølgende retssager.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at institutterne har passende procedurer for deres ansatte, således at de ansatte kan indberette overtrædelser internt gennem en særlig uafhængig og selvstændig kanal.

En sådan kanal kan også oprettes ved ordninger aftalt mellem arbejdsmarkedets parter. Der skal anvendes samme beskyttelse som i stk. 2, litra b), c) og d).

Artikel 72

Klageadgang

Medlemsstaterne sikrer, at de afgørelser og foranstaltninger, der er truffet i medfør af love og administrative bestemmelser vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv eller forordning (EU) nr. 575/2013, kan påklages. Medlemsstaterne sikrer også at undlade at træffe en afgørelse inden for seks måneder efter indgivelsen af en ansøgning om tilladelse, der indeholder alle de i henhold til nationale bestemmelser om gennemførelse af nærværende direktiv krævede oplysninger, kan appelleres.

KAPITEL 2

Kontrolprocesser

Afdeling I

Proces til vurdering af den interne kapital

Artikel 73

Intern kapital

Institutterne råder over sunde, effektive og komplette strategier og processer for løbende vurdering og opretholdelse af en intern kapital af en størrelse, type og fordeling, som de anser for passende til at dække arten og omfanget af de risici, som de er eller vil kunne blive eksponeret for.

Disse strategier og processer underkastes regelmæssig intern kontrol for at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets virksomhed.

Afdeling II

Institutters ordninger, processer og mekanismer

Underafdeling 1

Generelle principper

Artikel 74

Intern ledelse og genopretnings- og afviklingsplaner

1. Institutter skal have robuste ledelsesordninger, hvilket omfatter en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemsigtig og konsekvent ansvarsfordeling og effektive procedurer til at identificere, styre, overvåge og indberette de risici, som institutterne er eller kan blive eksponeret for, fyldestgørende interne kontrolmekanismer, herunder en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis, og en aflønningspolitik og -praksis, som er i overensstemmelse med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring.

2. De i stk. 1 omhandlede ordninger, procedurer og mekanismer omfatter hele virksomheden og står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af risikoen i forretningsmodellen og instituttets aktiviteter. Der tages hensyn til de tekniske kriterier i artikel 76-95.

3. EBA udsteder retningslinjer for de ordninger, procedurer og mekanismer, der er omhandlet i stk. 1, i overensstemmelse med stk. 2.

4. De kompetente myndigheder sikrer, at der fastlægges genopretningsplaner for genoprettelse af institutters finansielle situation efter en væsentlig forringelse samt afviklingsplaner. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet kan kravene om, at et institut udarbejder, opretholder og ajourfører genopretningsplaner, og at afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed udarbejder genopretningsplaner, lempes, hvis de kompetente myndigheder efter høring af den nationale makroprudentielle myndighed finder, at et bestemt instituts sammenbrud bl.a. på grund af dets størrelse, forretningsmodel eller forbindelser med andre institutter eller med det finansielle system generelt ikke vil få negative følger for finansmarkederne, andre institutter eller finansieringsvilkårene.

Institutter arbejder under iagttagelse af proportionalitetsprincippet tæt sammen med afviklingsmyndigheder, og giver dem alle de oplysninger, der er nødvendige for at forberede og udarbejde holdbare afviklingsplaner, hvori der fastlægges muligheder for velordnet afvikling af et institut i tilfælde af sammenbrud.

I overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EU) nr. 1093/2010 har EBA ret til at deltage i og bidrage til udarbejdelsen og koordineringen af effektive og konsekvente genopretnings- og afviklingsplaner.

I den forbindelse skal EBA underrettes om og have ret til at deltage i møder vedrørende udarbejdelse og koordinering af genopretnings- og afviklingsplaner. Når der finder sådanne møder eller aktiviteter sted, skal EBA forud for afholdelsen af møderne, være fuldt underrettet om de vigtigste emner, der skal drøftes, og de aktiviteter, der skal overvejes.

Artikel 75

Tilsyn med aflønningspolitik

1. De kompetente myndigheder indsamler de oplysninger, der videregives i overensstemmelse med kriterierne for offentliggørelse fastsat i artikel 450, stk. 1, litra g), h) og j), i forordning (EU) nr. 575/2013, og anvender dem til at bremse aflønningstendenser og -praksisser. De kompetente myndigheder indgiver disse oplysninger til EBA.

2. EBA udsteder retningslinjer for en forsvarlig aflønningspolitik, som er i overensstemmelse med principperne i artikel 92-95. Retningslinjerne tager hensyn til de principper for forsvarlige aflønningspolitikker, som er fastsat i Kommissionens henstilling 2009/384/EF af 30. april 2009 om aflønningspolitik i finanssektoren ⁽¹⁾.

ESMA indgår i et tæt samarbejde med EBA for at udarbejde retningslinjer for en aflønningspolitik for de kategorier af medarbejdere, der yder investeringsservice og udfører investeringsaktiviteter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2004/39/EF.

EBA anvender de oplysninger, som den modtager fra de kompetente myndigheder i overensstemmelse med stk. 1, til at bremse aflønningstendenser og -praksisser på EU-plan.

3. De kompetente myndigheder indsamler oplysninger om antallet af fysiske personer i hvert institut, der aflønnes med 1 mio. EUR eller mere pr. regnskabsår, i lønrammer på 1 mio. EUR, herunder om deres ansvarsområder, det pågældende forretningsområde og hovedelementerne løn, bonus, langsigtede gratialer og pensionsbidrag. Disse oplysninger tilsendes EBA, som offentliggør dem i et fælles rapporteringsformat opdelt efter hjemland. EBA kan udarbejde retningslinjer for at lette gennemførelsen af dette stykke og sikre ensartetheden af de indsamlede oplysninger.

⁽¹⁾ EUT L 120 af 15.5.2009, s. 22.

Underafdeling 2

Tekniske kriterier for strukturering og behandling af risici

Artikel 76

Behandling af risici

1. Medlemsstaterne sikrer, at ledelsesorganet godkender og regelmæssigt gennemgår de strategier og politikker, der iværksættes for at imødegå, håndtere, overvåge og reducere de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, heriblandt risici, der skyldes det makroøkonomiske miljø, som det opererer i, set i forhold til konjunkturforløbet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at ledelsesorganet afsætter tilstrækkelig tid til at behandle risikospørgsmål. Ledelsesorganet skal være aktivt involveret i og sikrer, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til styring af alle de væsentlige risici, der er omhandlet i dette direktiv samt i forordning (EU) nr. 575/2013 samt i værdiansættelsen af aktiver, anvendelsen af eksterne kreditvurderinger og interne modeller i relation til sådanne risici. Instituttet indfører rapporteringsveje til ledelsesorganet, som omfatter alle væsentlige risici og risikostyringspolitikker og ændringer heraf.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de institutter, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, nedsætter et risikoudvalg sammensat af medlemmer af ledelsesorganet, som ikke varetager ledelsesfunktioner i det pågældende institut. Medlemmerne af risikoudvalget skal have passende kendskab, faglig kompetence og ekspertise til fuldt ud at forstå og overvåge instituttets risikostrategi og risikovillighed.

Risikoudvalget rådgiver ledelsesorganet om instituttets overordnede nuværende og fremtidige risikovillighed og -strategi og bistår ledelsesorganet med at overvåge den daglige ledelses gennemførelse af denne strategi. Ledelsesorganet bibeholder det overordnede risikoansvar.

Risikoudvalget kontrollerer, om priserne på de passiver og aktiver, der tilbydes kunderne, tager fuldt hensyn til instituttets forretningsmodel og risikostrategi. Såfremt priserne ikke afspejler risiciene korrekt i overensstemmelse med forretningsmodellen og risikostراتيجien, forelægger risikoudvalget en plan til afhjælpning heraf for ledelsesorganet.

De kompetente myndigheder kan tillade, at et institut, der ikke anses for at være væsentligt som omhandlet i første afsnit, kombinerer risikoudvalget med det revisionsudvalg, der er omhandlet i artikel 41 i direktiv 2006/43/EF. Det kombinerede udvalgs medlemmer skal have den viden, kompetence og ekspertise, der kræves til risikoudvalget og revisionsudvalget.

4. Medlemsstaterne sikrer, at ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion og risikoudvalget, hvis et sådant er blevet nedsat, har tilstrækkelig adgang til oplysninger om instituttets risikosituation og, hvis det er nødvendigt og relevant, til risikostyringsfunktionen og til eksterne ekspertrådgivning.

Ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion og risikoudvalget, hvis et sådant er blevet nedsat, fastsætter arten, omfanget, formatet og hyppigheden af de risikooplysninger, som det skal modtage. Med henblik på at fremme en forsvarlig aflønningspolitik og -praksis skal risikoudvalget uden dermed at gribe ind i aflønningsudvalgets opgaver undersøge, om incitamenterne i aflønningsystemet tager hensyn til risiko, kapital, likviditet samt sandsynligheden for fortjeneste og tidspunkterne herfor.

5. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med kravet om proportionalitet i artikel 7, stk. 2, i Kommissionens direktiv 2006/73/EF⁽¹⁾, at institutterne har en risikostyringsfunktion, som er uafhængig af de driftsmæssige funktioner, og som i tilstrækkeligt omfang har autoritet, vægt, ressourcer og adgang til ledelsesorganet.

Medlemsstaterne sikrer at risikostyringsfunktionen sikrer, at alle væsentlige risici identificeres, måles og rapporteres korrekt. De sikrer, at risikostyringsfunktionen deltager aktivt i udviklingen af instituttets risikostrategi og i alle væsentlige risikostyringsbeslutninger og at den giver et samlet overblik over alle instituttets risikoeksponeringer.

Medlemsstaterne sikrer om nødvendigt at risikostyringsfunktionen kan rapportere direkte til ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion, uafhængigt af den daglige ledelse, og i relevant omfang kan give udtryk for betænkeligheder og advare nævnte organ, når det er passende, i tilfælde hvor specifikke risikoudviklinger påvirker eller kan påvirke instituttet, uden at dette berører det ansvar, som ledelsesorganet har i dets tilsynsfunktion og/eller ledelsesfunktion i henhold til dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013.

Lederen af risikostyringsfunktionen skal være en uafhængig overordnet leder med specifikt ansvar for risikostyringsfunktionen. Hvis arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter ikke berettiger en særlig udpeget medarbejder, kan en anden overordnet medarbejder i instituttet varetage denne funktion, forudsat at der ikke er nogen interessekonflikt.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 26).

Lederen af risikostyringsfunktionen fratages ikke denne opgave uden forudgående godkendelse fra ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion og skal, når det er nødvendigt, have direkte adgang til ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion.

Anvendelsen af dette direktiv berører ikke anvendelsen af direktiv 2006/73/EF på investeringsselskaber.

Artikel 77

Interne metoder til beregning af kapitalgrundlagskrav

1. De kompetente myndigheder tilskynder institutter, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisations og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, til at udvikle intern kreditrisikovurderingskapacitet og til at øge anvendelsen af den interne ratingbaserede metode til beregning af kapitalgrundlagskravene med henblik på opgørelse af kreditrisikoen, når institutternes eksponeringer er væsentlige målt i absolutte tal, og når de samtidig har mange væsentlige modparter. Denne artikel berører ikke opfyldelsen af kriterierne i tredje del, afsnit I, kapitel 3, afdeling 1, i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. De kompetente myndigheder overvåger, under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af institutters aktiviteter, at de ikke udelukkende eller mekanisk forlader sig på eksterne kreditvurderinger af kreditværdigheden af en enhed eller et finansielt instrument.

3. De kompetente myndigheder tilskynder institutterne, under hensyntagen til deres størrelse, interne organisering samt arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, til at udvikle intern kapacitet til at vurdere specifik risiko og til at øge anvendelsen af interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav i forbindelse med specifik risiko for gældsinstrumenter i handelsbeholdningen samt interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav i forbindelse med misligholdelses- og migrationsrisiko, hvis institutternes eksponering for specifik risiko er væsentlig målt i absolutte tal, og hvis de har mange væsentlige positioner i gældsinstrumenter fra forskellige udstedere.

Denne artikel berører ikke opfyldelsen af kriterierne i tredje del, afsnit IV, kapitel 5, afdeling 1-5, i forordning (EU) nr. 575/2013.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til nærmere definition af begrebet "eksponeringer for specifik risiko, som er væsentlige målt i absolutte tal" som omhandlet i stk. 3, første afsnit, og tærsklerne for mange væsentlige modparter eller positioner i gældsinstrumenter med forskellige udstedere.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 78

Tilsynsmæssig benchmarking af interne metoder til beregning af kapitalgrundlagskrav

1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter med tilladelse til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb eller kapitalgrundlagskrav bortset fra operationel risiko indsender resultaterne af beregningerne af deres interne metoder for deres eksponeringer eller positioner, som indgår i benchmarkporteføljerne. Institutterne indsender resultaterne af deres beregninger sammen med en redegørelse for de anvendte metoder til de kompetente myndigheder med passende mellemrum og mindst en gang om året.

2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne indsender resultaterne af de beregninger, der er omhandlet i stk. 1, i overensstemmelse med den model, som EBA har udarbejdet i overensstemmelse med stk. 8, til de kompetente myndigheder og til EBA. Vælger de kompetente myndigheder at udvikle specifikke porteføljer, skal de gøre dette efter høring af EBA og sikre, at institutterne indberetter resultaterne af beregningerne adskilt fra beregningerne vedrørende EBA-porteføljer.

3. De kompetente myndigheder overvåger på grundlag af de oplysninger, de modtager fra institutterne i henhold til stk. 1, variationerne i de risikovægtede eksponeringsbeløb eller eventuelt kapitalgrundlagskravene bortset fra operationel risiko for deres eksponeringer eller transaktioner i benchmarkporteføljen, som de pågældende institutter når frem til under anvendelse af deres interne metoder. Mindst en gang om året foretager de kompetente myndigheder en vurdering af kvaliteten af disse metoder med særlig opmærksomhed på:

- a) metoder, der udviser betydelige forskelle i kapitalgrundlagskravene for den samme eksponering
- b) metoder, hvor der er en særlig stor eller lille variation, og også hvor der er en betydelig og systematisk undervurdering af kapitalgrundlagskravet.

EBA udarbejder en rapport til støtte for de kompetente myndigheders vurdering af de interne metoders kvalitet, baseret på de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2.

4. I tilfælde af at enkelte institutter afviger væsentligt fra hovedparten af de øvrige tilsvarende institutter, eller at de anvendte metoder er så forskellige, at det fører til en stor variation i resultaterne, undersøger de kompetente myndigheder årsagerne hertil og, hvis det klart kan konstateres, at et instituts metode fører til en undervurdering af kapitalgrundlagskravet, som ikke kan tilskrives forskelle i eksponeringernes eller positionernes underliggende risici, træffer de korrigerende foranstaltninger.

5. De kompetente myndigheder sikrer, at deres afgørelser om egnetheden af de korrigerende foranstaltninger som omhandlet i stk. 4 er i overensstemmelse med princippet om, at sådanne foranstaltninger skal bibeholde en intern metodes mål, og således ikke:

- a) fører til standardisering eller til foretrukne metoder
- b) skaber forkerte incitamenter eller
- c) medfører flokmentalitet.

6. EBA kan udstede retningslinjer og fremsætte henstillinger i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, når den anser dette for nødvendigt på baggrund af de oplysninger og vurderinger, der er omhandlet i stk. 2 og 3 i nærværende artikel, med henblik på at forbedre institutternes tilsynspraksis eller praksis med hensyn til interne metoder.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere:

- a) procedurerne for udveksling af vurderinger i overensstemmelse med stk. 3 mellem de kompetente myndigheder og EBA
- b) standarderne for den vurdering, som de kompetente myndigheder foretager, jf. stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) den model, de definitioner og de it-løsninger, der skal anvendes i Unionen i forbindelse med den i stk. 2 omhandlede indberetning

- b) benchmarkporteføljen eller de i stk. 1 nævnte porteføljer.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

9. Kommissionen skal senest den 1. april 2015 og efter høring af EBA forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvordan benchmarkingen af interne modeller fungerer, herunder modellens anvendelsesområde. Rapporten skal i givet fald ledsages af et lovgivningsforslag.

Artikel 79

Kredit- og modpartsrisiko

De kompetente myndigheder sikrer at:

- a) Långivningen er baseret på sunde og veldefinerede kriterier og at der er fastlagt en klar procedure for godkendelse, ændring, fornyelse og refinansiering af lån.
- b) Institutterne har interne metoder til vurdering af kreditrisikoen ved eksponeringer i forbindelse med individuelle låntagere, værdipapirer eller securitiseringspositioner samt kreditrisikoen på porteføljeniveau. Navnlig skal de interne metoder ikke være baseret udelukkende eller mekanisk på eksterne kreditvurderinger. Hvis kapitalgrundlagskravet er baseret på en kreditvurdering foretaget af et eksternt kreditvurderingsinstitut (ECAI) eller på en eksponering uden kreditvurdering, fritager dette ikke institutterne for yderligere at tage hensyn til andre relevante oplysninger til vurdering af deres interne kapitalallokering.
- c) Der iværksættes effektive systemer til løbende forvaltning og overvågning af institutternes forskellige porteføljer og eksponeringer, der indebærer en kreditrisiko, bl.a. med henblik på at identificere og håndtere problemlån og foretage passende værdireguleringer og hensættelser.
- d) Låneporteføljerne diversificeres tilstrækkeligt set i forhold til instituttets målmarkeder og overordnede lånestrategi.

Artikel 80

Restrisiko

De kompetente myndigheder sikrer, at risikoen for, at de anerkendte teknikker til reduktion af kreditrisikoen, der anvendes af institutterne, viser sig at være mindre effektive end forventet, håndteres og kontrolleres, herunder gennem skriftlige politikker og procedurer.

*Artikel 81***Koncentrationsrisiko**

De kompetente myndigheder sikrer, at der bl.a. udarbejdes skriftlige politikker og procedurer for at håndtere og kontrollere koncentrationsrisici i forbindelse med eksponeringer mod hver enkelt modpart, herunder centrale modparter, grupper af indbyrdes forbundne modparter og modparter, der opererer i samme økonomiske sektor eller geografiske område eller udbyder samme ydelse eller vare, anvendelse af kreditrisikoreduktionsteknikker og navnlig store indirekte krediteksponeringer som f.eks. mod en enkelt sikkerhedsstiller.

*Artikel 82***Risiko i forbindelse med securitisering**

1. De kompetente myndigheder sikrer, at risici, der hidrører fra securitiseringstransaktioner, hvor kreditinstituttet er investør eller eksponeringsleverende eller organiserende, herunder omdømmemæssige risici, der kan opstå i forbindelse med komplekse strukturer eller produkter, vurderes og håndteres ved hjælp af passende politikker og procedurer for at sikre, at transaktionens økonomiske indhold afspejles fuldt ud i risikovurderingen og de ledelsesmæssige beslutninger.

2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter, som er eksponeringsleverende af revolverende securitiseringstransaktioner, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse, råder over likviditetsplaner for at tage højde for virkningerne af såvel indfrielse ved udløb som førtidsindfrielse.

*Artikel 83***Markedsrisiko**

1. De kompetente myndigheder sikrer, at der gennemføres politikker og processer til identifikation, måling og forvaltning af alle væsentlige kilder til og virkninger af markedsrisici.

2. Når en kort position forfalder før en lang position, sikrer de kompetente myndigheder, at instituttet også træffer foranstaltninger for at imødegå risikoen for likviditetsmangel.

3. Den interne kapital skal være tilstrækkelig til at imødegå væsentlige markedsrisici, som ikke er omfattet af kapitalgrundlagskrav.

Institutter, som ved beregningen af kapitalgrundlagskravene i forbindelse med positionsrisiko i overensstemmelse med tredje del, afsnit IV, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 har modregnet deres positioner i en eller flere af de aktier, som udgør et aktieindeks, i en eller flere positioner i aktieindeks-futuren eller et andet aktieindeksprodukt, skal have tilstrækkelig intern kapital til at dække basisrisikoen for tab, der skyldes, at futurekontraktens eller et andet produkts værdi ikke udvikler sig helt parallelt med værdien af de aktier, der indgår heri. Institutter skal også have en sådan tilstrækkelig intern kapital, når de har positioner med modsat fortegn i aktieindeksfutures, hvis løbetid og/eller sammensætning ikke er identiske.

Anvendes behandlingen i artikel 345 i forordning (EU) nr. 575/2013, sikrer institutterne, at de er i besiddelse af tilstrækkelig intern kapital til at dække den risiko for tab, der består mellem tidspunktet for indgåelse af det oprindelige tilsagn og den efterfølgende arbejdsdag.

*Artikel 84***Renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter**

De kompetente myndigheder sikrer, at institutter indfører systemer til at identificere, vurdere og styre risikoen som følge af potentielle ændringer af rentesatserne, som påvirker institutternes ikkehandelsmæssige aktiviteter.

*Artikel 85***Operational risiko**

1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter gennemfører politikker og processer til vurdering og håndtering af eksponeringen for operationel risiko, herunder modelrisici, som dækker sjældne og meget alvorlige hændelser. Institutterne præciserer, hvad der forstås ved operationel risiko med henblik på disse politikker og procedurer.

2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter råder over beredskabs- og kontinuitetsplaner, som sikrer, at de kan videreføre driften og begrænse deres tab i tilfælde af alvorlige driftsforstyrrelser.

*Artikel 86***Likviditetsrisiko**

1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter råder over solide strategier, politikker, processer og systemer til identifikation, måling, styring og overvågning af likviditetsrisikoen inden for relevante tidshorisonter, herunder inden for samme dag, for at sikre, at institutterne opretholder tilstrækkelige likviditetsbuffer. Disse strategier, politikker, processer og systemer skræddersys til forretningsområder, valutaer, filialer og retlige enheder og omfatter passende mekanismer til fordeling af likviditetsomkostninger, udbytte og risici.

2. De strategier, politikker, processer og systemer, der er nævnt i stk. 1, skal stå i rimeligt forhold til instituttets kompleksitet, risikoprofil og arbejdsområde samt den risikotolerance, som ledelsesorganet har fastsat, og afspejle instituttets betydning i hver enkelt medlemsstat, hvor det udøver aktiviteter. Institutterne oplyser alle relevante forretningsområder om risikotolerancen.

3. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter har likviditetsrisikoprofiler, som er passende og ikke overdrevne i forhold til, hvad der kræves for et velfungerende og robust system.

De kompetente myndigheder overvåger udviklingen med hensyn til likviditetsrisikoprofiler inden for f.eks. produktdesign og produktvolumen, risikostyring, finansieringspolitikker og finansieringskoncentrationer.

De kompetente myndigheder træffer effektive foranstaltninger, hvis den udvikling, der er omhandlet i andet afsnit, kan føre til ustabilitet i det enkelte institut eller på systemisk plan.

De kompetente myndigheder underretter EBA om enhver foranstaltning, der træffes i henhold til tredje afsnit.

EBA fremsætter henstillinger i det omfang, det er hensigtsmæssigt, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne udvikler metoder til identifikation, måling, styring og overvågning af finansieringspositionerne. Disse metoder skal omfatte de nuværende og forventede væsentlige pengestrømme inden for og fra aktiver, passiver, ikkebalanceførte poster, herunder eventualforpligtelser og de mulige virkninger af omdømmemæssig risiko.

5. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne skelner mellem pantsatte og ubehæftede aktiver, der er tilgængelige til enhver tid, navnlig i nødsituationer. De sikrer også, at institutterne tager hensyn til den retlige enhed, hvori aktiverne befinder sig, til det land, hvor aktiverne som fastsat i loven er noteret enten i et register eller på en konto, samt til deres kvalifikation og overvåger, hvordan aktiverne kan mobiliseres rettidigt.

6. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne også tager hensyn til de eksisterende lovbestemte, reguleringsmæssige og operationelle begrænsninger af potentielle overførsler af likviditet og ubehæftede aktiver mellem enheder både i og uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

7. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne overvejer forskellige værktøjer til likviditetsrisikoafbødning, herunder et system med grænser og likviditetsbuffer, så de kan modstå en række forskellige stresspåvirkninger, og en tilstrækkeligt diversificeret finansieringsstruktur og adgang til finansieringskilder. Disse ordninger tages regelmæssigt op til revision.

8. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne overvejer alternative scenarier vedrørende likviditetspositioner og risikoafbødningsinstrumenter og tager de antagelser, der ligger til grund for finansieringspositionen, op til revision mindst en gang om året. Med henblik herpå skal alternative scenarier

navnlig omhandle ikkebalanceførte poster og andre eventualforpligtelser, herunder securitiseringsenheder med særligt formål (SSPE'er) eller andre enheder med særligt formål, jf. forordning (EU) nr. 575/2013, over for hvilke instituttet fungerer som organiserende institut eller yder væsentlig likviditetsstøtte.

9. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne tager hensyn til de potentielle virkninger af institutspecifikke, markedsomfattende og kombinerede alternative scenarier. Der tages hensyn til forskellige perioder og forskellige grader af stressvilkår.

10. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne tilpasser deres strategier, interne politikker og grænser for likviditetsrisiko og udvikler effektive beredskabsplaner under hensyntagen til resultatet af de alternative scenarier, der er omhandlet i stk. 8.

11. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne råder over planer for genoprettelse af likviditeten med passende strategier og gennemførelsesforanstaltninger til håndtering af eventuelle likviditetsmangler, herunder også i forbindelse med filialer etableret i en anden medlemsstat. De kompetente myndigheder sikrer, at disse planer afprøves af institutterne mindst en gang om året, ajourføres på grundlag af resultatet af de alternative scenarier, jf. stk. 8, indberettes til og godkendes af den daglige ledelse, så de interne politikker og processer kan tilpasses i overensstemmelse hermed. Institutterne træffer de nødvendige operationelle forholdsregler på forhånd for at sikre, at planerne til genopretning af likviditeten straks kan gennemføres. For kreditinstitutters vedkommende omfatter sådanne operationelle skridt besiddelse af sikkerhed, som skal være til rådighed straks i forbindelse med finansiering via centralbanken. Om nødvendigt skal kreditinstitutterne besidde sikkerhedsstillelse i en anden medlemsstats valuta eller et tredjeland's valuta, over for hvilket kreditinstituttet har eksponeringer, og hvis det er operationelt nødvendigt inden for et værtslands eller tredjeland's område, hvis valuta kreditinstituttet er eksponeret for.

Artikel 87

Risiko for overdreven gearing

1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter råder over politikker og processer til identifikation, styring og overvågning af overdreven gearing. Indikatorerne for risikoen for overdreven gearing omfatter gearingsgraden, der beregnes efter artikel 429 i forordning (EU) nr. 575/2013, og mismatch mellem aktiver og passiver.

2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne ved håndtering af risikoen for overdreven gearing udviser forsigtighed ved at tage behørigt hensyn til potentiel forøgelse af risikoen for overdreven gearing som følge af en formindskelse af instituttets kapitalgrundlag forårsaget af forventede eller realiserede tab afhængigt af de gældende regnskabsregler. Med henblik herpå skal institutterne være i stand til at modstå en række forskellige stresspåvirkninger i forbindelse med risikoen for overdreven gearing.

Underafdeling 3

Ledelse

Artikel 88

Ledelsesordninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at ledelsesorganet fastlægger og fører tilsyn med og er ansvarligt for gennemførelsen af ledelsesordningerne, som sikrer effektiv og forsigtig ledelse af et institut, herunder adskillelse af opgaver i organisationen og forebyggelse af interessekonflikter.

Disse ordninger skal være i overensstemmelse med følgende principper:

- a) Ledelsesorganet har det overordnede ansvar for instituttet og godkender og fører tilsyn med gennemførelsen af instituttets strategiske mål, risikostrategi og interne ledelse.
- b) Ledelsesorganet sikrer integriteten af systemerne til regnskabsføring og finansiel rapportering, herunder hvad angår finansiel og operationel kontrol og overholdelse af love og relevante standarder.
- c) Ledelsesorganet fører tilsyn med offentliggørelses- og kommunikationsprocessen.
- d) Ledelsesorganet er ansvarligt for at føre effektivt tilsyn med den daglige ledelse.
- e) Formanden for ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion i et institut, udøver ikke samtidig de funktioner, der påhviler en administrerende direktør i samme institut, medmindre instituttet begrundet dette, og de kompetente myndigheder har givet deres tilladelse hertil.

Medlemsstaterne sikrer, at ledelsesorganet overvåger og regelmæssigt vurderer effektiviteten af instituttets ledelsesordninger og træffer passende foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle mangler.

2. Medlemsstaterne sikrer, at institutter, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, nedsætter et nomineringsudvalg sammensat af medlemmer af ledelsesorganet, som ikke varetager ledelsesfunktioner i det pågældende institut.

Nomineringsudvalget skal:

- a) pege på og med henblik på godkendelse af ledelsesorganet eller af generalforsamlingen anbefale kandidater til ledige stillinger i ledelsesorganet. Nomineringsudvalget vurderer

den kombination af viden, faglig kompetence, mangfoldighed og erfaring, der findes i ledelsesorganet og udarbejder en beskrivelse af de funktioner og kvalifikationer, der kræves til en bestemt post, og angive den tid, der forventes at skulle afsættes hertil.

Nomineringsudvalget fastsætter desuden et mål for repræsentation af det underrepræsenterede køn i ledelsesorganet og udarbejder en politik for, hvordan antallet af repræsentanter fra det underrepræsenterede køn i ledelsesorganet kan øges for at opfylde målet. Målet, politikken og gennemførelsen heraf offentliggøres i overensstemmelse med artikel 435, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013

- b) vurdere ledelsesorganets struktur, størrelse, sammensætning og resultater med regelmæssige mellemrum og mindst en gang om året og fremsætte anbefalinger til ledelsesorganet angående eventuelle ændringer
- c) vurdere de enkelte ledelsesmedlemmers viden, faglige kompetence og erfaringer og de samme egenskaber hos ledelsesorganet kollektivt med regelmæssige mellemrum og mindst en gang om året og indberette dette til ledelsesorganet
- d) gennemgå ledelsesorganets politik for udvælgelse og udnævnelse af medlemmer af den daglige ledelse med regelmæssige mellemrum og fremsætte anbefalinger til ledelsesorganet.

Nomineringsudvalget skal som led i varetagelsen af sine opgaver i videst muligt omfang og løbende tage hensyn til behovet for at sikre, at ledelsesorganets beslutningstagning ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe personer på en måde, der skader instituttets interesser som helhed.

Nomineringsudvalget skal kunne udnytte alle de ressourcer, som det finder er hensigtsmæssigt, herunder ekstern rådgivning, og skal af instituttet modtage tilstrækkelige midler hertil.

Har ledelsesorganet i henhold til national ret ikke nogen kompetence i forbindelse med udvælgelsen og udnævnelsen af sine medlemmer, finder dette stykke ikke anvendelse.

Artikel 89

Rapportering per land

1. Fra den 1. januar 2015 kræver medlemsstaterne, at hvert institut årligt og på konsolideret grundlag for regnskabsåret offentliggør følgende oplysninger for hver medlemsstat og hvert tredjeland, hvori det er etableret:

- a) navn eller navne, aktiviteterne art og geografisk beliggenhed

b) omsætning

Artikel 91

Ledelsesorgan

c) antal ansatte i fuldtidsækvivalenter

1. Medlemmerne af ledelsesorganet skal til enhver tid have et tilstrækkeligt godt omdømme og tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udføre deres opgaver. Den generelle sammensætning af ledelsesorganet skal også afspejle en tilstrækkelig bred vifte af erfaring. Medlemmerne af ledelsesorganet skal navnlig opfylde de i stk. 2-8 fastsatte krav.

d) resultat før skat

2. Alle medlemmerne af ledelsesorganet afsætter tilstrækkelig tid til at varetage deres funktioner i instituttet.

e) skat af resultatet

3. Med hensyn til antallet af direktør- og bestyrelsesposter, som et medlem af ledelsesorganet kan varetage samtidig, tages der hensyn til individuelle forhold og arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter. Medmindre de repræsenterer medlemsstaten, må medlemmerne af ledelsesorganet i et institut, der er væsentligt i kraft af sin størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter, fra den 1. juli 2014 kun varetage én af følgende kombinationer af direktør- og bestyrelsesposter samtidig:

f) modtagne offentlige tilskud.

2. Uanset stk. 1 kræver medlemsstaterne, at institutterne offentliggør de oplysninger, der omhandles i stk. 1, litra a), b), og c), for første gang 1. juli 2014.

3. Senest den 1. juli 2014 fremsender alle globalt systemisk vigtige institutter, der har tilladelse i Unionen, og som er identificeret internationalt, fortløbet de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, litra d), e) og f), til Kommissionen. Kommissionen foretager efter høring i givet fald af EBA, EIOPA og ESMA en generel vurdering af de potentielle negative økonomiske følger af offentliggørelsen af sådanne oplysninger, herunder virkningen på konkurrenceevnen, investeringerne og kreditmulighederne samt det finansielle systems stabilitet. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet sin rapport senest den 31. december 2014.

a) én direktørpost kombineret med to bestyrelsesposter

b) fire bestyrelsesposter.

Hvis Kommissionens rapport identificerer væsentlige negative følger, overvejer Kommissionen at fremsætte et passende lovgivningsmæssigt forslag med henblik på ændring af de offentliggørelsesforpligtelser, der er fastsat i stk. 1 og kan i overensstemmelse med artikel 145, litra h) beslutte at udskyde disse forpligtelser. Kommissionen tager nødvendigheden af at forlænge udsættelsen op til revision en gang om året.

4. Følgende regnes som én direktør- eller bestyrelsespost:

a) direktør- eller bestyrelsesposter i samme koncern

b) direktør- eller bestyrelsesposter i:

4. De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, revideres i overensstemmelse med direktiv 2006/43/EF og offentliggøres, når det er muligt, som et bilag til årsregnskabet eller i givet fald det konsoliderede årsregnskab for det berørte institut.

i) institutter, som er medlemmer af samme institutsikringsordning, forudsat at betingelserne i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt, eller

ii) virksomheder (herunder ikkefinansielle enheder), hvori instituttet ejer en kvalificeret andel

5. I det omfang fremtidige lovgivningsmæssige retsakter i Unionen foreskriver offentliggørelsesforpligtelser, som går videre end dem, der er fastsat i nærværende artikel, ophører nærværende artikel med at finde anvendelse og udgår i overensstemmelse hermed.

5. Direktør- og bestyrelsesposter i organisationer, som ikke overvejende har kommercielle mål for øje, regnes ikke med i stk. 3.

Artikel 90

Offentliggørelse af afkastningsgrad

Institutter skal blandt nøgletallene i deres årsberetning offentliggøre deres afkastningsgrad beregnet som deres nettooverskud divideret med deres samlede balance.

6. De kompetente myndigheder kan tillade, at medlemmerne af ledelsesorganet må varetage yderligere én bestyrelsespost. De kompetente myndigheder underretter regelmæssigt EBA om sådanne tilladelser.

7. Ledelsesorganet skal besidde tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå instituttets aktiviteter, herunder de største risici.

8. Hvert medlem af ledelsesorganet udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse, dersom det er nødvendigt, og for effektivt at kunne føre tilsyn med og overvåge ledelsens beslutningstagning.

9. Institutterne afsætter tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet.

10. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder stiller krav om, at institutterne og deres respektive nomineringsudvalg sikrer en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer ved ansættelsen af medlemmer til ledelsesorganet, og fastlægger med henblik herpå en politik, der fremmer mangfoldighed i ledelsesorganet.

11. De kompetente myndigheder indsamler de oplysninger, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 435, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og benytter dem til benchmarking af praksis for mangfoldighed. De kompetente myndigheder indgiver disse oplysninger til EBA. EBA anvender disse oplysninger til at benchmarke praksis for mangfoldighed på EU-plan.

12. EBA udsteder retningslinjer med henblik på at præcisere følgende begreber:

- a) afsættelse af tilstrækkelig tid til, at et medlem af ledelsesorganet kan varetage sine funktioner, set i relation til de individuelle forhold og arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter
- b) tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, som ledelsesorganet skal være i besiddelse af, jf. stk. 7
- c) hæderlighed, integritet og uafhængighed, som et medlem af ledelsesorganet skal udvise, jf. stk. 8
- d) tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer, der afsættes til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet, jf. stk. 9
- e) mangfoldighed, der skal tages i betragtning ved udvælgelse af medlemmer til ledelsesorganet, jf. stk. 10.

EBA udsteder disse retningslinjer senest den 31. december 2015.

13. Denne artikel berører ikke bestemmelser i national ret vedrørende medarbejderrepræsentation i ledelsesorganer.

Artikel 92

Aflønningspolitik

1. De kompetente myndigheder sikrer, at stk. 2 i nærværende artikel og artikel 93, 94 og 95 anvendes på institutter på koncern-, moderselskabs- og datterselskabsniveau, herunder dem, der er etableret i offshorefinanscentre.

2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter, når de udformer og anvender politikker for den samlede løn, der omfatter løn og skønsmæssige pensioner for de kategorier af medarbejdere, herunder ledelse, risikotagere, medarbejdere med kontrolfunktioner og enhver medarbejder med en samlet løn, der placerer den pågældende i samme lønramme som daglige ledelse og risikotagere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil, efterlever følgende principper på en måde og i et omfang, som svarer til deres størrelse og interne organisation og til deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet:

- a) Aflønningspolitikken er i overensstemmelse med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring og tilskynder ikke til risikotagning, som overskrider instituttets risikotoleranceniveau.
- b) Aflønningspolitikken er i overensstemmelse med instituttets forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser og omfatter foranstaltninger til forhindring af interessekonflikter.
- c) Instituttets ledelsesorgan i dets tilsynsfunktion fastlægger og reviderer med regelmæssige mellemrum de generelle principper for aflønningspolitikken og er ansvarligt for tilsynet med dens gennemførelse.
- d) Mindst én gang om året underkastes gennemførelsen af aflønningspolitikken en central og uafhængig intern kontrol for at fastslå, om de aflønningspolitikker og -procedurer, som ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion har fastlagt, er blevet overholdt.
- e) De medarbejdere, der udfører kontrolfunktioner, arbejder uafhængigt af de afdelinger, som de fører tilsyn med, har passende beføjelser og aflønnes i henhold til opnåelsen af de mål, der er knyttet til deres funktioner, uafhængigt af resultaterne på de forretningsområder, som de kontrollerer.
- f) Det i artikel 95 omhandlede aflønningsudvalg eller, hvis et sådant udvalg ikke er nedsat, ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion fører direkte tilsyn med aflønningen af den daglige ledelse inden for risikostyrings- og overholdelsesfunktionen.

g) Aflønningspolitikken skelner under hensyntagen til de nationale kriterier for lønfastsættelse klart mellem kriterierne for fastsættelse af:

- i) fast grundløn, som primært bør afspejle relevant erhvervs erfaring og organisatorisk ansvar, jf. den ansattes stillingsbeskrivelse som del af ansættelsesvilkårene
- ii) variabel løn, som bør afspejle bæredygtige og risikovægtede resultater samt resultater ud over, hvad der kræves for at opfylde kravene i den ansattes stillingsbetegnelse som del af ansættelsesvilkårene

Artikel 93

Institutter, der nyder godt af statslig intervention

I forbindelse med institutter, der nyder godt af ekstraordinær statslig intervention, gælder følgende principper ud over dem, der er fastsat i artikel 92, stk. 2:

- a) Variabel løn er strengt begrænset til en procentdel af den samlede nettoindkomst, hvis denne er uforenelig med opretholdelsen af et sundt kapitalgrundlag og et rettidigt ophør af regeringsstøtten.
- b) De relevante kompetente myndigheder kræver af institutterne, at de omstrukturerer aflønningen på en måde, der er i overensstemmelse med sund risikostyring og langsigtet vækst, herunder, hvis det er hensigtsmæssigt, ved at indføre grænser for aflønning af medlemmerne af instituttets ledelsesorgan.
- c) Der udbetales ikke variabel løn til medlemmerne af instituttets ledelsesorgan, medmindre det begrundes.

Artikel 94

Variable lønelementer

1. For variable lønelementer gælder følgende principper ud over og på samme betingelser som dem, der er fastsat i artikel 92, stk. 2:

- a) Hvis aflønningen er resultatafhængig, fastsættes den samlede aflønning på grundlag af en vurdering af den enkelte medarbejders og den pågældende afdelings resultater og instituttets samlede resultater, og ved vurderingen af den enkelte medarbejders resultater tages der hensyn til såvel finansielle som ikkefinansielle kriterier.
- b) Resultatvurderingen foretages inden for en flerårig ramme med henblik på at sikre, at vurderingen sker på grundlag af resultaterne på længere sigt, og at den faktiske udbetaling af

de resultatbaserede komponenter i aflønningen fordeles over en periode, hvor der tages hensyn til kreditinstituttets underliggende konjunkturcyklus og dets forretningsrisici.

- c) Den samlede variable løn begrænser ikke instituttets evne til at styrke sit kapitalgrundlag.
- d) Garanteret variabel løn harmonerer hverken med en korrekt risikostyring eller princippet om, at aflønningen skal være afstemt efter resultaterne, og de indgår derfor ikke i eventuelle lønplaner.
- e) Garanteret variabel løn er en ekstraordinær foranstaltning og forekommer kun i forbindelse med ansættelse af nye medarbejdere og såfremt instituttet har et sundt og solidt kapitalgrundlag og er begrænset til det første ansættelsesår.
- f) Faste og variable aflønningskomponenter er passende afbalanceret, og den faste aflønningskomponent udgør en tilstrækkelig høj andel af den samlede løn til at gøre det muligt at føre en helt igennem fleksibel politik for variable aflønningskomponenter, herunder muligheden for ikke at udbetale variable aflønningskomponenter.
- g) Institutterne fastlægger passende forhold mellem den faste og den variable komponent af den samlede løn, hvorefter følgende principper finder anvendelse:
 - i) den variable komponent overstiger ikke 100 % af den faste komponent af den samlede løn for hver person. Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere maksimal procentsats
 - ii) medlemsstaterne kan bemyndige aktionærer i eller ejere eller medlemmer af instituttet til at godkende et højere maksimalt niveau for forholdet mellem de faste og de variable lønkomponenter, forudsat at det samlede niveau for den variable komponent ikke overstiger 200 % af den faste komponent af den samlede løn for hver person. Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere maksimal procentsats.

Alle godkendelser af en højere sats i henhold til første afsnit i dette nummer udføres i overensstemmelse med følgende procedure:

- aktionærer i eller ejere eller medlemmer af instituttet træffer beslutning på baggrund af en detaljeret anbefaling fra instituttet, hvori der angives grundene til og anvendelsesområdet for den godkendelse, der anmodes om, herunder antallet af berørte medarbejdere, deres funktioner og den forventede indvirkning på kravet om opretholdelse af et sundt kapitalgrundlag.

- aktionærer i eller ejere eller medlemmer af instituttet træffer beslutning med et flertal på mindst 66 %, forudsat at mindst 50 % af aktierne eller tilsvarende ejerskabsinteresser er repræsenteret, eller træffer alternativt afgørelse med et flertal på 75 % af de repræsenterede ejerskabsinteresser
 - instituttet meddeler alle aktionærer i eller ejere eller medlemmer af instituttet, idet det på forhånd fastsætter en rimelig meddelelsesfrist, at der vil blive anmodet om godkendelse i henhold til første afsnit i dette nummer
 - Instituttet underretter hurtigst muligt den kompetente myndighed om anbefalingen til sine aktionærer eller ejere eller medlemmer, herunder den foreslåede højere maksimale sats og begrundelsen herfor, og kan over for den kompetente myndighed godtgøre, at den foreslåede højere sats ikke er i modstrid med instituttets forpligtelser i henhold til dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013, idet der især tages hensyn til instituttets forpligtelser vedrørende kapitalgrundlag.
 - Instituttet underretter hurtigst muligt den kompetente myndighed om beslutninger truffet af dets aktionærer eller ejere eller medlemmer, herunder alle godkendte maksimale satser i henhold til artikel 90, stk. 1, litra f), nr. II), og de kompetente myndigheder anvender de modtagne oplysninger til at bremse institutternes praksis i den forbindelse. De kompetente myndigheder indgiver disse oplysninger til EBA, og EBA offentliggør dem i et fælles rapporteringsformat opdelt efter medlemsstat. EBA kan udarbejde retningslinjer for at lette gennemførelsen af dette led og sikre ensartetheden af de indsamlede oplysninger.
 - Medarbejdere, der er direkte berørt af de i nærværende nummer højere maksimale niveauer for variabel løn, må i givet fald ikke, hverken direkte eller indirekte, udøve de stemmerettigheder, de som aktionærer i eller ejere eller medlemmer af instituttet måtte besidde.
- iii) medlemsstaterne kan tillade institutterne at anvende den i andet afsnit i nærværende nummer omhandlede diskonteringsssats på højst 25 % af den samlede variable løn, såfremt den udbetales i instrumenter, der udskydes i mindst fem år. Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere maksimal procentsats.
- EBA udarbejder og offentliggør, senest den 31. marts 2014 retningslinjer for den gældende notionelle diskonteringsssats, under hensyntagen til alle relevante faktorer, herunder inflationsrate og risiko, hvilket omfatter udskydelsesperiodens længde. I EBA's retningslinjer om diskonteringsssatsen overvejes det specifikt, hvordan der kan gives incitament til at anvende instrumenter, der udskydes i mindst fem år
- h) Godtgørelser, der kommer til udbetaling, hvis kontrakten opsiges før tid, afspejler de resultater, der er opnået over en periode, og belønner ikke manglende resultater eller forseelser.
 - i) Lønpakker knyttet til kompensation eller buy-out fra kontrakter i forbindelse med tidligere beskæftigelse skal være tilpasset instituttets interesser på længere sigt, herunder tilbageholdelse, udskydelse, resultater og tilbagebetalingsordninger.
 - j) Ved målingen af de resultater, som lægges til grund for beregningen af variable lønkomponenter eller puljer af variable lønkomponenter, tages der højde for alle former for aktuelle og fremtidige risici, og der bør tages hensyn til kapitalomkostningerne og den nødvendige likviditet.
 - k) Tildelingen af variable lønkomponenter i instituttet tager desuden højde for alle typer af aktuelle og fremtidige risici.
 - l) En væsentlig del, og i alle tilfælde mindst 50 % af enhver form for variabel løn, skal bestå af en afbalanceret kombination af:
 - i) aktier eller tilsvarende ejerskabsinteresser afhængigt af det pågældende instituts juridiske struktur eller instrumenter baseret på aktier eller, for ikke-noterede institutter, tilsvarende ikkelikvide instrumenter
 - ii) om muligt andre instrumenter som omhandlet i artikel 52 eller artikel 63 i forordning (EU) nr. 575/2013 eller andre instrumenter, som fuldt ud kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i hvert enkelt tilfælde i tilstrækkelig grad afspejler instituttets kreditkvalitet som en going concern, og som egner sig til at blive anvendt for så vidt angår variabel løn.
- De i dette litra anførte instrumenter er omfattet af en passende tilbageholdelsespolitik, der er udformet således, at den tilgodeser instituttets mere langsigtede interesser. Medlemsstaterne eller deres kompetente myndigheder kan pålægge begrænsninger med hensyn til arten og udformningen af disse instrumenter eller om nødvendigt helt forbyde visse instrumenter. Dette litra gælder både for den del af den variable lønkomponent, der udskydes i henhold til litra m), og den del af den variable lønkomponent, der ikke udskydes.

m) En væsentlig del og i alle tilfælde mindst 40 % af den variable aflønningskomponent udskydes i mindst tre til fem år og skal behørigt tilpasses virksomhedens karakter, dens risici og den pågældende medarbejders arbejdsopgaver.

Aflønning, der udbetales i henhold til en udskydelsesordning, skal ikke godtgøres hurtigere end på proratabasis. Såfremt den variable aflønningskomponent udgør et meget stort beløb, skal mindst 60 % af beløbet udskydes. Længden af udskydningsperioden fastsættes i henhold til den forretningsmæssige cyklus, forretningens art, risiciene forbundet hermed og de pågældende medarbejders aktiviteter.

n) Den variable løn, inklusive den udskudte del, udbetales eller godtgøres kun, hvis det er forsvarligt set i forhold til instituttets samlede finansielle situation og berettiget på grundlag af instituttets, afdelingens og den pågældende medarbejders resultater.

Uden at det berører de generelle principper i national aftaleret og arbejdsmarkedsret, reduceres den samlede variable løn i almindelighed betydeligt, hvis instituttets finansielle resultater har været beskedne eller negative under hensyn til både den nuværende aflønning og reduktioner i udbetalinger af tidligere optjente beløb, herunder gennem ordninger vedrørende fradrags- eller tilbagebetalingsprocedurer.

Op til 100 % af den samlede variable løn er omfattet af fradrags- eller tilbagebetalingsprocedurer. Institutterne fastsætter specifikke kriterier for anvendelsen af fradrag og tilbagebetaling. Sådanne kriterier dækker især situationer, hvor medarbejderen:

- i) har deltaget i eller været ansvarlig for adfærd, der resulterede i betydelige tab for instituttet
 - ii) ikke har opfyldt passende standarder for egnethed og hæderlighed.
- o) Pensionspolitikken er i overensstemmelse med instituttets forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.

Hvis medarbejderen forlader instituttet før pensionsalderen, skal instituttet tilbageholde de skønsmæssigt fastsatte pensionsudbetalinger i en periode på fem år i form af instrumenter som omhandlet i litra l). Hvis en medarbejder når

pensionsalderen, skal de skønsmæssigt fastsatte pensionsudbetalinger udbetales til den pågældende i form af instrumenter som omhandlet i litra l) efter en femårig fastholdelsesperiode.

p) Medarbejderne skal forpligte sig til ikke at benytte personlige afdækningsstrategier eller løn- og ansvarsrelaterede forsikringer til at underminere de risikotilpasningsvirkninger, der er indbygget i deres aflønningsvilkår.

q) Variabel løn udbetales ikke gennem ordninger eller metoder, der letter dette direktiv eller forordning (EU) nr. 575/2013.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for angivelse af de kategorier af instrumenter, der opfylder betingelserne i stk. 1, litra l), nr. ii), og for kvalitative og passende kvantitative kriterier til identifikation af de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil, jf. artikel 92, stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 95

Aflønningsudvalg

1. De kompetente myndigheder sikrer, at de institutter, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, nedsætter et aflønningsudvalg. Aflønningsudvalget sammensættes på en sådan måde, at det bliver i stand til kompetent og uafhængigt at udøve skøn i sager om aflønningspolitikker og -praksisser samt incitament, der er indført med henblik på risikostyring og forvaltning af kapital og likviditet.

2. De kompetente myndigheder sikrer, at Aflønningsudvalget forbereder afgørelser vedrørende aflønning, der skal træffes af ledelsesorganet, herunder afgørelser, der har konsekvenser for det pågældende instituts risici og risikostyring. Formanden for og medlemmerne af Aflønningsudvalget er medlemmer af ledelsesorganet, som ikke deltager i den daglige ledelse af det pågældende institut. Hvis arbejdstagernes repræsentation i ledelsesorganet er fastsat i national lovgivning, deltager en eller flere repræsentanter for arbejdstagerne i aflønningsudvalget. Når sådanne afgørelser forberedes, tager aflønningsudvalget højde for aktionærernes, investorernes og andre interessenters langsigtede interesser i instituttet, samt offentlighedens interesse.

*Artikel 96***Websted om god selskabsledelse og aflønning**

Institutter, der har et websted, forklarer der, hvorledes de opfylder kravene i artikel 88 til 95.

Afdeling III

Tilsyns kontrol- og vurderingsproces*Artikel 97***Tilsyns kontrol og vurdering**

1. På grundlag af de tekniske kriterier, der er fastsat i artikel 98, kontrollerer de kompetente myndigheder de ordninger, strategier, processer og mekanismer, som institutterne iværksætter for at efterleve dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013, og vurderer:

- a) de risici, som institutterne er eller kan blive eksponeret for,
- b) de risici, som et institut udgør for det finansielle system, under hensyntagen til identifikationen og målingen af systemisk risiko i henhold til artikel 23 i forordning (EU) nr. 1093/2010 eller, hvis det er relevant, ESRB's henstillinger, og
- c) de risici, som afsløres ved stresstest under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af et instituts aktiviteter

2. Omfanget af den kontrol og vurdering, der er omhandlet i stk. 1, dækker alle kravene i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013.

3. På grundlag af den kontrol og vurdering, der er omhandlet i stk. 1, afgør de kompetente myndigheder, om de ordninger, strategier, processer og mekanismer, som institutterne har iværksat, og det kapitalgrundlag og den likviditet, som de besidder, sikrer en sund styring og dækning af deres risici.

4. De kompetente myndigheder fastlægger hyppigheden og omfanget af den kontrol og evaluering, der er omhandlet i stk. 1, under hensyn til størrelsen, den systemiske betydning, arten, omfanget og kompleksiteten af det pågældende instituts virksomhed og under hensyn til proportionalitetsprincippet. Kontrollen og vurderingen skal foretages mindst én gang om året for de institutter, der er omfattet af tilsynsprogrammet i artikel 99, stk. 2.

5. Medlemsstaterne sørger for, at den kompetente myndighed hurtigst muligt informerer EBA om resultaterne af

en kontrol, hvis kontrollen viser, at et institut kan udgøre en systemisk risiko i overensstemmelse med artikel 23 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikel 98***Tekniske kriterier for tilsyns kontrol og vurdering**

1. Ud over kreditrisiko, markedsrisiko og operationelle risici skal den kontrol og vurdering, der foretages af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 97, mindst omfatte:

- a) resultaterne af den stresstest, som institutterne foretager i overensstemmelse med artikel 177 i forordning (EU) nr. 575/2013 efter en intern ratingbaseret metode
- b) institutternes eksponering for og forvaltning af koncentrationsrisiko, herunder deres overholdelse af kravene i fjerde del i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 81 i dette direktiv
- c) soliditeten, egnetheden og gennemførelsen af de politikker og procedurer, som institutterne har indført til styring af restrisikoen, der er forbundet med brugen af anerkendte kreditrisikoreduktionsteknikker
- d) hvorvidt instituttets kapitalgrundlag er tilstrækkeligt i forhold til de aktiver, som det har securitiseret, set i forhold til transaktionens økonomiske substans, herunder graden af risikoverførsel
- e) institutternes eksponering for, måling og styring af likviditetsrisiko, herunder udvikling af analyser af alternative scenarier, forvaltning af risikoafbødningsinstrumenter (navnlig likviditetsbufferens niveau, sammensætning og kvalitet) og effektive beredskabsplaner
- f) virkningerne af risikospredning og den måde, hvorpå disse virkninger indgår i risikovurderingssystemet,
- g) resultaterne af stresstest foretaget af institutter, som anvender en intern model til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisikoen i henhold til tredje del, afsnit IV, kapitel 5, i forordning (EU) nr. 575/2013
- h) den geografiske placering af institutternes eksponeringer
- i) instituttets forretningsmodel
- j) vurderingen af systemisk risiko i overensstemmelse med kriterierne i artikel 97.

2. Med henblik på stk. 1, litra e), foretager de kompetente myndigheder regelmæssigt en omfattende vurdering af kreditinstitutternes overordnede styring af likviditetsrisikoen og fremmer udviklingen af sunde interne metoder. I forbindelse med gennemførelsen af disse analyser skal de kompetente myndigheder tage hensyn til den rolle, som institutterne spiller på finansmarkederne. De kompetente myndigheder i en medlemsstat tager også behørigt hensyn til de potentielle virkninger, som deres beslutninger kan have på stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte medlemsstater.

3. De kompetente myndigheder overvåger, om et institut har ydet implicit støtte til en securitisering. Hvis det viser sig, at et institut har ydet implicit støtte i mere end ét tilfælde, træffer den kompetente myndighed passende foranstaltninger, der afspejler en øget forventning om, at instituttet fremover vil yde støtte til sine securitiseringer og derved ikke opnå en betydelig risikooverførsel.

4. Med henblik på den afgørelse, der træffes i henhold til artikel 97, stk. 3, i dette direktiv, vurderer de kompetente myndigheder, om de værdireguleringer, der er foretaget for positioner eller porteføljer i handelsbeholdningen, jf. artikel 100 i forordning (EU) nr. 575/2013, gør det muligt for instituttet at sælge eller afdække sine positioner inden for kort tid uden at lide væsentlige tab under normale markedsvilkår.

5. Den kontrol og vurdering, der foretages af de kompetente myndigheder, omfatter institutternes eksponering for renterisici som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter. Der skal mindst kræves iværksat foranstaltninger, når der er tale om institutter, hvis økonomiske værdi falder med mere end 20 % af deres kapitalgrundlag som følge af en pludselig og uventet ændring i rentesatserne med 200 basispoint eller en sådan ændring som defineret i EBA's retningslinje.

6. Den kontrol og vurdering, der foretages af de kompetente myndigheder, omfatter institutternes eksponering for risikoen for overdreven gearing, som afspejles af indikatorerne for overdreven gearing, herunder gearingsgraden beregnet i overensstemmelse med artikel 429 i forordning (EU) nr. 575/2013. Ved afgørelsen af, om institutternes gearingsgrad og institutternes ordninger, strategier, processer og mekanismer til styring af risikoen for overdreven gearing er tilstrækkelige, tager de kompetente myndigheder hensyn til disse institutters forretningsmodel.

7. Kontrollen og vurderingen, der udføres af de kompetente myndigheder, skal omfatte institutternes ledelsessystemer, deres virksomhedskultur og -værdier og ledelsesorganets medlemmers evne til at udføre deres opgaver. Ved udførelsen af tilsynet og vurderingen skal de kompetente myndigheder mindst have adgang til dagsordener og dokumenter i forbindelse med ledelsesorganets møder og møder i dets udvalg og med resultaterne af den interne eller eksterne evaluering af ledelsesorganets resultater.

Artikel 99

Tilsynsprogram

1. De kompetente myndigheder fastlægger mindst én gang om året et tilsynsprogram for de institutter, som de fører tilsyn med. I et sådant program tages der hensyn til tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen i henhold til artikel 97. Programmet skal indeholde følgende:

- a) en angivelse af, hvordan kompetente myndigheder agter at udføre deres opgaver og anvende deres ressourcer
- b) en angivelse af, hvilke institutter der kan forventes at blive sat under skærpet tilsyn, og trufne foranstaltninger vedrørende indførelse af tilsyn som omhandlet i stk. 3
- c) en plan for undersøgelser i lokaler, der anvendes af et institut, herunder også dets filialer og datterselskaber etableret i andre medlemsstater i overensstemmelse med artikel 52, 119 og 122.

2. Tilsynsprogrammer skal omfatte følgende institutter:

- a) institutter, for hvilke resultaterne af de stresstest, der er omhandlet i artikel 98, stk. 1, litra a) og g), og artikel 100, eller resultatet af tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen i henhold til artikel 97 viser betydelige risici for den aktuelle finansielle soliditet eller overtrædelser af kravene i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013
- b) institutter, der udgør en systemisk risiko for det finansielle system
- c) ethvert andet institut, for hvilke de kompetente myndigheder skønner det nødvendigt.

3. Når det anses for hensigtsmæssigt i henhold til artikel 97, træffes om nødvendigt navnlig følgende foranstaltninger:

- a) en forøgelse af antallet eller hyppigheden af kontrolbesøg i instituttet
- b) permanent tilstedeværelse af den kompetente myndighed i instituttet
- c) øget eller hyppigere rapportering fra instituttet
- d) øget eller hyppigere gennemgang af instituttets driftsplan, strategiplan eller forretningsplan

e) tematiske undersøgelser til overvågning af de specifikke risici, der kan tænkes at opstå.

4. Det forhold, at hjemlandets kompetente myndigheder fastlægger et tilsynsprogram, hindrer ikke, at værtslandets kompetente myndigheder i enkelttilfælde foretager kontrol på stedet og undersøgelser af de aktiviteter, som filialer af institutter udøver på deres område, i henhold til artikel 52, stk. 3.

Artikel 100

Stresstest som led i tilsynsprocessen

1. De kompetente myndigheder gennemfører, når det er hensigtsmæssigt, dog mindst en gang om året, stresstest som led i tilsynsprocessen i de institutter, som de fører tilsyn med, til støtte for tilsynskontrol- og vurderingsprocessen i artikel 97.

2. EBA udsteder retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at sikre, at de kompetente myndigheder anvender samme metoder, når de foretager de årlige stresstest som led i tilsynsprocessen.

Artikel 101

Løbende tilsyn med tilladelsen til at anvende interne metoder

1. De kompetente myndigheder fører regelmæssigt, og mindst hvert tredje år, tilsyn med institutternes opfyldelse af de krav til metoder, der kræver de kompetente myndigheders forudgående tilladelse, før end sådanne metoder anvendes til beregning af kapitalgrundlagskravene i overensstemmelse med tredje del i forordning (EU) nr. 575/2013. De tager især hensyn til ændringer i et instituts virksomhed og anvendelsen af disse metoder på nye produkter. Hvis de kompetente myndigheder finder væsentlige mangler i et instituts interne metode til risikodækning, skal de sikre, at manglerne udbedres, eller tage passende skridt til begrænsning af følgerne, herunder ved at stille krav om højere multiplikationsfaktorer eller om kapitaltillæg eller ved at træffe andre passende og effektive foranstaltninger.

2. De kompetente myndigheder fører især tilsyn med og foretager vurdering af, om instituttet anvender veludviklede og tidssvarende teknikker og praksisser i forbindelse med disse metoder.

3. Hvis der for en intern markedsrisikomodell forekommer mange overskridelser, jf. artikel 366 i forordning (EU) nr. 575/2013, der indikerer, at modellen ikke er eller ikke længere er tilstrækkelig nøjagtig, inddrager de kompetente myndigheder tilladelsen til anvendelse af den interne model eller træffer passende foranstaltninger til at sikre, at modellen omgående forbedres.

4. Hvis et institut har fået tilladelse til at anvende en metode, der kræver de kompetente myndigheders forudgående tilladelse

før end sådanne metoder anvendes til beregning af kapitalgrundlagskravene i overensstemmelse med tredje del i forordning (EU) nr. 575/2013, men instituttet ikke længere opfylder kravene til anvendelse af denne metode, stiller de kompetente myndigheder krav om, at instituttet enten over for de kompetente myndigheder på tilfredsstillende vis godtgør, at virkningen af den manglende opfyldelse er uvæsentlig, hvis det er relevant i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013, eller forelægger en plan for rettidig fornyet opfyldelse af kravene og fastsætter en frist for planens gennemførelse. De kompetente myndigheder stiller krav om, at planen forbedres, hvis det er usandsynligt, at den fører til fuld opfyldelse af kravene, eller hvis fristen ikke er passende. Hvis det er usandsynligt, at instituttet igen vil kunne opfylde kravene inden for en passende frist, og, hvis det er relevant, instituttet ikke på tilfredsstillende vis har godtgjort, at virkningen af den manglende opfyldelse er uvæsentlig, inddrages tilladelsen til at anvende metoden eller begrænses til de områder, hvor kravene opfyldes, eller de områder, hvor kravene vil kunne opfyldes inden for en passende frist.

5. For at fremme ensartet høj kvalitet i de interne metoder i Unionen analyserer EBA de interne metoder på tværs af institutterne, og om definitionen af misligholdelse anvendes konsekvent, og hvordan disse institutter behandler tilsvarende risici eller eksponeringer.

EBA udarbejder retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, der indeholder benchmark på grundlag af analysen.

De kompetente myndigheder tager hensyn til denne analyse og disse benchmark i forbindelse med tilsynet med de tilladelser, som de giver institutterne til at anvende interne metoder.

Afdeling IV

Tilsynsforanstaltninger og -beføjelser

Artikel 102

Tilsynsforanstaltninger

1. De kompetente myndigheder stiller krav om, at et institut på et tidligt stadium træffer de nødvendige foranstaltninger til at behandle relevante problemer i følgende tilfælde:

a) instituttet opfylder ikke kravene i dette direktiv eller forordning (EU) nr. 575/2013

b) de kompetente myndigheder har dokumentation for, at instituttet sandsynligvis vil overtræde kravene i dette direktiv eller forordning (EU) nr. 575/2013 inden for de følgende 12 måneder.

2. Med henblik på stk. 1 omfatter de kompetente myndigheders beføjelser dem, der er omhandlet i artikel 104.

Artikel 103

Anvendelse af tilsynsforanstaltninger på institutter med lignende risikoprofiler

1. Hvis de kompetente myndigheder i henhold til artikel 97 fastslår, at institutter med lignende risikoprofiler såsom lignende forretningsmodeller eller geografisk placering af deres eksponeringer er eller kan blive eksponeret for tilsvarende risici eller udgør tilsvarende risici for det finansielle system, kan myndighederne anvende den nævnte tilsynskontrol- og vurderingsproces, der pålægges disse institutter, på en tilsvarende eller identisk måde. Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder har de nødvendige retlige beføjelser til at indføre krav i henhold til dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 over for disse institutter på en tilsvarende eller identisk måde, herunder navnlig gennem udøvelse af tilsynsbeføjelser i henhold til artikel 104, 105 og 106.

De i første afsnit omhandlede typer af institutter kan navnlig fastslås i overensstemmelse med kriterierne i artikel 98, stk. 1, litra j).

2. De kompetente myndigheder underretter EBA, når de anvender stk. 1. EBA overvåger tilsynspraksis og udsteder retningslinjer for at præcisere, hvordan tilsvarende risici skal vurderes, og hvordan der kan sikres en ensartet anvendelse af stk. 1 i hele Unionen. Disse retningslinjer vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 104

Tilsynsbeføjelser

1. Med henblik på artikel 97, artikel 98, stk. 4, artikel 101, stk. 4 og artikel 102 og 103 og anvendelsen af forordning (EU) nr. 575/2013 har de kompetente myndigheder mindst følgende beføjelser:

- a) at stille krav om, at institutterne har et kapitalgrundlag, der er større end kravene fastsat i nærværende afsnits kapitel 4 og forordning (EU) nr. 575/2013 i forbindelse med de risikoelementer og risici, der ikke er omfattet af artikel 1 i nævnte forordning
- b) at stille krav om, at de ordninger, processer, mekanismer og strategier, der iværksættes i overensstemmelse med artikel 73 og 74, styrkes
- c) at stille krav om, at institutterne forelægger en plan for fornyet opfyldelse af tilsynskravene i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013, og fastsætte en frist for dens gennemførelse, herunder forbedringer af den pågældende plan med hensyn til anvendelsesområde og frist
- d) at stille krav om, at institutterne anvender en specifik nedskrivningspolitik eller behandling af aktiver for så vidt angår kapitalgrundlagskravene

e) at begrænse institutternes forretningsområde, transaktioner eller netværk eller stille krav om at opgive aktiviteter, der indebærer for stor risiko for et instituts soliditet

f) at stille krav om, at risikoen i forbindelse med institutternes virksomhed, produkter og systemer reduceres

g) at stille krav om, at institutterne begrænser variabel aflønning som en procentdel af nettoindkomsten, når dette er uforeneligt med opretholdelsen af et sundt kapitalgrundlag

h) at stille krav om, at institutterne anvender nettooverskuddet til at styrke kapitalgrundlaget

i) at stille krav om, at et institut begrænser eller forbyder udlodninger eller rentebetaling til aktionærer, selskabsdeltagere eller indehavere af hybride kernekapitalinstrumenter, hvis dette forbud ikke betragtes som misligholdelse fra instituttets side

j) at indføre supplerende eller hyppigere rapporteringskrav, herunder rapportering om kapital- og likviditetspositioner

k) at indføre særlige likviditetskrav, herunder begrænsning af manglende løbetidsmatch mellem aktiver og passiver

l) at stille yderligere oplysningskrav.

2. De kompetente myndigheder stiller krav om yderligere kapitalgrundlag, jf. stk. 1, litra a), som minimum hvor:

a) instituttet ikke opfylder kravet i artikel 73 og 74 i dette direktiv eller artikel 393 i forordning (EU) nr. 575/2013

b) risiciene eller risikoelementerne ikke er omfattet af kapitalgrundlagskravene i nærværende afsnits kapitel 4 eller i forordning (EU) nr. 575/2013.

c) anvendelsen af andre foranstaltninger alene sandsynligvis ikke vil forbedre ordningerne, processerne, mekanismerne og strategierne tilstrækkeligt inden for et passende tidsrum.

d) det tilsyn, der er omhandlet i artikel 98, stk. 4, eller artikel 101, stk. 4, har afdækket, at den manglende opfyldelse af kravene til anvendelse af den respektive metode sandsynligvis medfører utilstrækkelige kapitalgrundlagskrav.

e) det er sandsynligt, at risiciene undervurderes trods opfyldelse af de gældende krav i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013.

f) instituttet rapporterer til den kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 377, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013, at de stresstestresultater, der er omhandlet i nævnte artikel, væsentligt overstiger dets kapitalgrundlagskrav vedrørende korrelationshandelsporteføljen.

3. Når de kompetente myndigheder på grundlag af den kontrol og vurdering, der foretages i overensstemmelse med afdeling III, skal fastlægge et passende niveau for kapitalgrundlaget, vurderer de, om det er nødvendigt at indføre et yderligere kapitalgrundlagskrav ud over kapitalgrundlagskravet til dækning af risici, som et institut er eller kan blive eksponeret for, under hensyntagen til følgende:

- a) de kvantitative og kvalitative aspekter af institutternes vurderingsproces, jf. artikel 73
- b) institutternes ordninger, processer og mekanismer, jf. artikel 74
- c) resultaterne af den kontrol og vurdering, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 97 eller 101
- d) vurderingen af systemisk risiko.

Artikel 105

Særlige likviditetskrav

Når de kompetente myndigheder på grundlag af den kontrol og vurdering, der foretages i overensstemmelse med afdeling III, skal fastlægge et passende niveau for likviditetskrav, vurderer de, om det er nødvendigt at indføre et specifikt likviditetskrav for at tage højde for de likviditetsrisici, som et institut er eller kan blive eksponeret for, under hensyntagen til følgende:

- a) instituttets særlige forretningsmodel
- b) institutternes ordninger, processer og mekanismer, der er omhandlet i afdeling II, særlig artikel 86
- c) resultaterne af den kontrol og vurdering, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 97
- d) den systemiske likviditetsrisiko, som truer integriteten af finansmarkederne i den pågældende medlemsstat.

Særlig bør de kompetente myndigheder, uden at det berører artikel 67, overveje behovet for at anvende administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, herunder tilsynsavgifter, hvis størrelse i store træk står i forhold til

forskellen mellem et instituts reelle likviditet og alle krav til likviditet og stabil finansiering, der er fastsat på nationalt plan eller EU-plan.

Artikel 106

Særlige krav til offentliggørelse

1. Medlemsstaterne bemyndiger de kompetente myndigheder til at kræve, at institutterne:

- a) offentliggør de oplysninger, der er nævnt i ottende del i forordning (EU) nr. 575/2013, mere end én gang om året og fastsætter frister for offentliggørelsen
- b) benytter bestemte medier og steder til offentliggørelse af andre oplysninger end årsregnskaberne.

2. Medlemsstaterne bemyndiger de kompetente myndigheder til at stille krav om, at moderselskaber en gang om året, enten i komplet form eller i form af henvisninger til tilsvarende oplysninger, offentliggør en beskrivelse af deres juridiske struktur og koncernens ledelsesstruktur og organisatoriske struktur i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, artikel 74, stk. 1, og artikel 109, stk. 2.

Artikel 107

Konsekvens med hensyn til tilsyns kontrol, vurderinger og tilsynsforanstaltninger

1. De kompetente myndigheder underretter EBA om følgende:

- a) virkemåden af deres tilsyns kontrol- og vurderingsproces, jf. artikel 97
- b) den metode, der anvendes som grundlag for de i artikel 98 og artikel 100, 101, 102, 104 og 105 omhandlede afgørelser om den proces, der er nævnt i litra a).

EBA vurderer oplysningerne fra de kompetente myndigheder med henblik på at udvikle konsekvens i tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen. Det kan anmode de kompetente myndigheder om yderligere oplysninger til at gennemføre sin vurdering på en forholdsmæssig måde i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

2. EBA aflægger årligt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om graden af konvergens mellem medlemsstaternes anvendelse af dette kapitel.

For at øge graden af denne konvergens foretager EBA peerevalueringer i overensstemmelse med artikel 30 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer til de kompetente myndigheder med henblik på yderligere præcisering, på en måde der svarer til institutternes størrelse, struktur og interne organisation og til arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter af de fælles procedurer og metoder i forbindelse med den tilsyns kontrol- og vurderingsproces, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og i artikel 97 og af vurderingen af tilrettelæggelsen og behandlingen af de risici, der er omhandlet i artikel 76-87, navnlig i forbindelse med koncentrationsrisici i overensstemmelse med artikel 81.

Afdeling V

Anvendelsesomfang

Artikel 108

Proces til vurdering af den interne kapital

1. De kompetente myndigheder stiller krav om, at et institut, der hverken er et datterselskab i den medlemsstat, hvor det er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn, eller et moderselskab, og et institut, der ikke er omfattet af konsolideringen i medfør af artikel 19 i forordning (EU) nr. 575/2013, opfylder de forpligtelser, der er fastsat i artikel 73 i dette direktiv, på individuelt grundlag.

De kompetente myndigheder kan undtage et kreditinstitut, der opfylder betingelserne i artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013, fra kravene i nærværende direktivs artikel 73.

Afstår de kompetente myndigheder fra at anvende de konsoliderede kapitalgrundlagskrav, der er fastsat i artikel 15 i forordning (EU) nr. 575/2013, finder kravene i artikel 73 i dette direktiv anvendelse i hvert enkelt tilfælde.

2. De kompetente myndigheder stiller krav om, at moderselskaber i en medlemsstat i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i del 1, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, opfylder forpligtelserne i artikel 73 i dette direktiv på et konsolideret grundlag.

3. De kompetente myndigheder stiller krav om, at institutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i del 1, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, opfylder forpligtelserne i artikel 73 i dette direktiv på grundlag af det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede situation.

Hvis mere end ét institut kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en

medlemsstat, finder første afsnit kun anvendelse på det institut, der i overensstemmelse med artikel 111 er omfattet af tilsyn på konsolideret grundlag.

4. De kompetente myndigheder kræver, at institutter, der er datterselskaber, anvender kravene i artikel 73 på delkonsolideret grundlag, hvis disse institutter eller moderselskabet, når der er tale om et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, har et institut eller et finansieringsinstitut eller et porteføljeadministrationselskab som defineret i artikel 2, stk. 5, i direktiv 2002/87/EF som datterselskab i et tredjeland eller har kapitalinteresser i en sådan virksomhed.

Artikel 109

Institutternes ordninger, processer og mekanismer

1. De kompetente myndigheder stiller krav om, at institutterne opfylder forpligtelserne i afdeling II i dette kapitel på individuelt grundlag, medmindre de kompetente myndigheder gør brug af undtagelsesbestemmelsen i artikel 7 i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. De kompetente myndigheder stiller krav om, at moderselskaber og datterselskaber, der er omfattet af dette direktiv, opfylder de i afdeling II fastsatte forpligtelser på konsolideret eller delkonsolideret grundlag for at sikre, at deres ordninger, processer og mekanismer som krævet i afdeling II i dette kapitel er konsekvente og velintegrerede, og at alle relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn kan fremlægges. De kompetente myndigheder sikrer navnlig, at moderselskaber og datterselskaber, der er omfattet af dette direktiv, gennemfører sådanne ordninger, processer og mekanismer i de af deres datterselskaber, der ikke er omfattet af dette direktiv. Disse ordninger, processer og mekanismer skal også være konsekvente og velintegrerede, og disse datterselskaber skal også kunne fremlægge relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn.

3. De forpligtelser, der følger af afdeling II i dette kapitel vedrørende datterselskaber, som ikke selv er omfattet af dette direktiv, finder ikke anvendelse, hvis moderinstitutionen i Unionen eller institutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, over for de kompetente myndigheder kan godtgøre, at anvendelsen af afdeling II strider mod lovgivningen i det tredjeland, hvor datterselskabet er etableret.

Artikel 110

Kontrol og vurdering samt tilsynsforanstaltninger

1. De kompetente myndigheder anvender den kontrol- og vurderingsproces, der er omhandlet i afdeling III i dette kapitel, og de tilsynsforanstaltninger, der er omhandlet i afdeling IV i dette kapitel, i overensstemmelse med det anvendelsesomfang for kravene i forordning (EU) nr. 575/2013, der er foreskrevet i første del, afsnit II, i nævnte forordning.

2. Afstår de kompetente myndigheder fra at anvende de kapitalgrundlagskrav, der er fastsat i artikel 15 i forordning (EU) nr. 575/2013, finder kravene i artikel 97 i dette direktiv anvendelse på tilsynet med investeringsselskaber på individuelt grundlag.

KAPITEL 3

Tilsyn på konsolideret grundlag

Afdeling I

Principper for gennemførelse af tilsyn på konsolideret grundlag

Artikel 111

Den konsoliderende tilsynsmyndighed

1. Hvis moderselskabet er et moderinstitut i en medlemsstat eller et moderinstitut i Unionen, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelse.

2. Hvis et instituts moderselskab er et finansielt moderholdingselskab eller blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et finansielt moderholdingselskab eller blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelsen.

3. Hvis institutter, der er meddelt tilladelse i to eller flere medlemsstater, har det samme finansielle moderholdingselskab eller blandede finansielle moderholdingselskab i en medlemsstat eller det samme finansielle moderholdingselskab eller blandede finansielle moderholdingselskab i Unionen som moderselskab, udøves det konsoliderede tilsyn af de myndigheder, der har kompetence i forhold til det institut, der er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab er blevet oprettet.

Når moderselskaber til institutter, der er meddelt tilladelse i to eller flere medlemsstater, består af mere end ét finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab med hovedkontorer i forskellige medlemsstater, og der er et kreditinstitut i hver af disse medlemsstater, udøves det konsoliderede tilsyn af den kompetente myndighed for kreditinstituttet med den største samlede balancesum.

4. Hvis mere end ét institut, der er meddelt tilladelse i Unionen, har samme finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og ingen af disse institutter er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab er blevet oprettet, udøves det konsoliderede tilsyn af den kompetente myndighed, der meddelte tilladelse til instituttet med den største samlede balancesum, som med henblik på dette direktiv skal anses for at være det institut, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab eller blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen.

5. I særlige tilfælde kan de kompetente myndigheder efter fælles aftale undlade at anvende kriterierne i stk. 3 og 4, hvis det vil være uhensigtsmæssigt at anvende dem under hensyntagen til institutterne og den relative betydning af deres aktiviteter i de forskellige lande, og udpege en anden kompetent myndighed til at udøve det konsoliderede tilsyn. I så fald giver de kompetente myndigheder, inden de træffer deres afgørelse, moderinstituttet i Unionen, det finansielle moderholdingselskab i Unionen, det blandede finansielle moderholdingselskab i Unionen eller instituttet med den største samlede balancesum, alt efter hvad der er relevant, lejlighed til at udtale sig om denne afgørelse.

6. De kompetente myndigheder underretter Kommissionen og EBA om enhver aftale, der falder ind under stk. 5.

Artikel 112

Den konsoliderende tilsynsmyndigheds koordinering af tilsynsaktiviteter

1. Ud over de forpligtelser, der følger af dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013, udfører den konsoliderende tilsynsmyndighed følgende opgaver:

- a) koordinering af indsamlingen og formidlingen af relevante og væsentlige oplysninger i going concern-situationer og nødsituationer
- b) planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i going concern-situationer, herunder i relation til de aktiviteter, der er omhandlet i afsnit VII, kapitel 3, i samarbejde med de implicerede kompetente myndigheder
- c) planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i samarbejde med de implicerede kompetente myndigheder, og om nødvendigt med ESCB-centralbankerne, til forberedelse af nødsituationer og i sådanne nødsituationer, herunder i forbindelse med en negativ udvikling i institutter eller på de finansielle markeder, så vidt muligt under anvendelse af eksisterende kommunikationskanaler for at lette krisestyringen.

2. Er den konsoliderende tilsynsmyndighed ikke i stand til at udføre de i stk. 1 omhandlede opgaver, eller samarbejder de kompetente myndigheder ikke med den konsoliderende tilsynsmyndighed i det omfang, der er nødvendigt, for at den kan udføre de i stk. 1 anførte opgaver, kan enhver berørt kompetent myndighed indbringe sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010 og anmode om EBA's bistand.

EBA kan også på eget initiativ i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i nævnte forordning bistå de kompetente myndigheder i tilfælde af uenighed vedrørende koordinering af tilsynsvirksomheden som omhandlet i denne artikel.

3. Planlægningen og koordineringen af tilsynsvirksomheden i stk. 1, litra c) i nærværende artikel, omfatter de i artikel 117, stk. 1, litra d), og artikel 117, stk. 4, litra b), omhandlede ekstraordinære foranstaltninger, udarbejdelse af fælles vurderinger, gennemførelse af beredskabsplaner og kommunikation til offentligheden.

Artikel 113

Fælles beslutninger om institutspecifikke tilsynskrav

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et EU-moderinstitut, et finansielt EU-moderholdingselskab eller et blandet finansielt EU-moderholdingselskab i en medlemsstat gør alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles beslutning:

- a) om anvendelse af artikel 73 og 97 til at bestemme, om størrelsen af koncernens konsoliderede kapitalgrundlag svarer til dens finansielle situation og risikoprofil og det krævede kapitalgrundlags størrelse med henblik på anvendelse af artikel 104, stk. 1, litra a), på hver enhed i koncernen på konsolideret grundlag
- b) om foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle væsentlige spørgsmål og undersøgelsesresultater vedrørende likviditetstilsyn, herunder tilstrækkeligheden af den strukturering og behandling af risici, som kræves i henhold til artikel 86, og behovet for institutspecifikke likviditetskrav i overensstemmelse med artikel 105.

2. De i stk. 1 nævnte fælles beslutninger træffes:

- a) med henblik på stk. 1, litra a), inden for fire måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremlæggelse af en rapport om risikovurderingen for kreditinstitutkoncernen i overensstemmelse med artikel 73 og 97 og artikel 104, stk. 1, litra a), for de andre relevante kompetente myndigheder
- b) med henblik på stk. 1, litra b), inden for en måned efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremlæggelse af en rapport med en vurdering af kreditinstitutkoncernens likviditetsrisikoprofil i overensstemmelse med artikel 86 og 105.

Der skal også i fælles beslutninger tages behørigt hensyn til de risikovurderinger af datterselskaber, der foretages af de relevante kompetente myndigheder i henhold til artikel 73 og 97.

De fælles beslutninger skal fremgå af dokumenter, der indeholder de fulde begrundelser, som af den konsoliderende tilsynsmyndighed skal sendes til moderinstitutionen i Unionen. I tilfælde af uenighed hører den konsoliderende tilsynsmyndighed EBA

efter anmodning fra en af de andre relevante kompetente myndigheder. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan høre EBA på eget initiativ.

3. Foreligger der ikke en sådan fælles beslutning fra de kompetente myndigheder inden for de frister, der er omhandlet i stk. 2, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed beslutning om anvendelse af artikel 73, 86, 97, artikel 104, stk. 1, litra a), og artikel 105 på konsolideret grundlag efter behørig hensyntagen til de risikovurderinger af datterselskaber, der er foretaget af de relevante kompetente myndigheder. Har en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af de i stk. 2 nævnte frister indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin beslutning og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. De perioder, der er nævnt i stk. 2, anses for at være forligsperioder som omhandlet i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA vedtager en afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder eller perioden på en måned eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

Beslutningen om anvendelsen af artikel 73, 86 og 97, og artikel 104, stk. 1, litra a) og artikel 105, træffes af de respektive kompetente myndigheder, der har ansvaret for tilsyn med datterselskaber af et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, på individuelt eller delkonsolideret grundlag efter behørig hensyntagen til de synspunkter og forbehold, som den konsoliderende tilsynsmyndighed har givet udtryk for. Hvis en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af en af de i stk. 2 nævnte frister har indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder de konsoliderende tilsynsmyndigheder deres beslutning og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer deres beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. De perioder, der er nævnt i stk. 2, anses for at være forligsperioder som omhandlet i forordningen. EBA vedtager en afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder eller perioden på en måned eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

Beslutningerne skal fremgå af et dokument, der indeholder de fulde begrundelser, og skal tage hensyn til den risikovurdering og de synspunkter og forbehold, som andre kompetente myndigheder har givet udtryk for i den i stk. 2 nævnte periode. Den konsoliderende tilsynsmyndighed sender dokumentet til alle de berørte kompetente myndigheder og til moderinstitutionen i Unionen.

Når EBA er blevet hørt, tager alle kompetente myndigheder hensyn til dens råd og redegør for enhver væsentlig afvigelse derfra.

4. De i stk. 1 omhandlede fælles beslutninger og de beslutninger, der træffes af de kompetente myndigheder, hvis der ikke foreligger en fælles beslutning, jf. stk. 3, anses for at være afgørende og anvendes af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

De i stk. 1 omhandlede fælles beslutning og enhver beslutning, der træffes, når der ikke foreligger en fælles beslutning i overensstemmelse med stk. 3, ajourføres én gang om året eller under særlige omstændigheder, hvis en kompetent myndighed med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen indgiver en skriftlig og fuldt begrundet anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed om ajourføring af beslutningen om anvendelse af artikel 104, stk. 1, litra a), og artikel 105. I sidstnævnte tilfælde kan ajourføringen tages op på bilateralt grundlag mellem den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen.

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af den i denne artikel nævnte fælles beslutningsproces med hensyn til anvendelsen af artikel 73, 86, 97, artikel 104, stk. 1, litra a) og artikel 105, med henblik på at lette de fælles beslutninger.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 114

Oplysningskrav i nødsituationer

1. Opstår der en nødsituation, herunder en situation som beskrevet i artikel 18 i forordning (EU) nr. 1093/2010, eller en situation med en negativ udvikling på markederne, som potentielt kan bringe markedslivligheden og stabiliteten i det finansielle system i fare i en af de medlemsstater, hvor enheder i en koncern er meddelt tilladelse, og hvor væsentlige filialer som nævnt i artikel 51 er etableret, skal den konsoliderende tilsynsmyndighed, så hurtigt som praktisk muligt, jf. kapitel 1, afdeling II, og i givet fald artikel 54 og 58 i direktiv 2004/39/EF, underrette EBA og de i artikel 58, stk. 4, og artikel 59 omhandlede myndigheder og meddele dem alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. Disse forpligtelser finder anvendelse på alle kompetente myndigheder.

Hvis en ESCB-centralbank bliver bekendt med en situation som beskrevet i første afsnit, underretter den så hurtigt som praktisk

muligt de i artikel 112 nævnte kompetente myndigheder og EBA.

Hvis det er muligt, anvender den kompetente myndighed og den myndighed, der er omhandlet i artikel 58, stk. 4, eksisterende kommunikationskanaler.

2. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kontakter, når den har behov for oplysninger, som allerede er blevet givet til en anden kompetent myndighed, hvis det er muligt, denne myndighed, således at dobbelt indberetning til de forskellige tilsynsmyndigheder undgås.

Artikel 115

Koordinerings- og samarbejdsordning

1. For at lette og etablere et effektivt tilsyn skal den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige kompetente myndigheder råde over skriftlige koordinerings- og samarbejdsordninger.

I henhold til disse ordninger kan yderligere opgaver overlades til den konsoliderende tilsynsmyndighed, og der kan fastlægges procedurer for beslutningsprocessen og samarbejdet med andre kompetente myndigheder.

2. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for meddelelsen af tilladelse til datterselskabet af et moderselskab, der er et institut, kan ved bilateral aftale i overensstemmelse med artikel 28 i forordning (EU) nr. 1093/2010 delegerer deres tilsynspligt til de kompetente myndigheder, der har meddelt moderselskabet tilladelse og fører tilsyn med dette, således at disse påtager sig tilsyn med datterselskabet i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser. EBA underrettes om sådanne aftaler og indholdet heraf. Den videregiver oplysningerne herom til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og til Det Europæiske Bankudvalg.

Artikel 116

Tilsynskollegier

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed etablerer tilsynskollegier for at lette udførelsen af de i artikel 112 og 113 og artikel 114, stk. 1, omhandlede opgaver og skal med forbehold af fortrolighedskravene i stk. 2 og af EU-retten sikre hensigtsmæssig koordinering og samarbejde med de relevante tredjelandes tilsynsmyndigheder, hvis det findes passende.

EBA bidrager til at fremme og overvåge, at de i denne artikel omhandlede tilsynskollegiers virkemåde er effektiv og konsekvent, i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA deltager derfor, i den udstrækning det er hensigtsmæssigt, og anses for at være den kompetente myndighed i så henseende.

Tilsynskollegierne fastsætter rammer for den konsoliderende tilsynsmyndigheds, EBA's og de andre kompetente myndigheds udførelse af følgende opgaver:

- a) udveksling af oplysninger indbyrdes og med EBA i henhold til artikel 21 i forordning (EU) nr. 1093/2010
- b) opnåelse af enighed om frivillige mandater og frivillig delegering af ansvar, hvis det er relevant
- c) fastlæggelse af tilsynsprogrammer som omhandlet i artikel 99 baseret på en risikovurdering af koncernen i overensstemmelse med artikel 97
- d) forøgelse af effektiviteten af tilsynet ved at fjerne unødvendigt dobbeltarbejde i forbindelse med tilsynskravene, herunder i tilknytning til de i artikel 114 og artikel 117, stk. 2, nævnte informationskrav
- e) konsekvent anvendelse af tilsynskravene i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 på alle enheder i en koncern med forbehold af de valgmuligheder og skøn, der findes i EU-lovgivningen
- f) anvendelse af artikel 112, stk. 1, litra c), under hensyntagen til det arbejde, der udføres i andre fora, der eventuelt er etableret på dette område.

2. De kompetente myndigheder, der deltager i tilsynskollegierne, og EBA arbejder tæt sammen. Fortrolighedskravene i kapitel 1, afdeling II, i dette direktiv og artikel 54 og 58 i direktiv 2004/39/EF må ikke forhindre de kompetente myndigheder i at udveksle fortrolige oplysninger inden for tilsynskollegierne. Oprettelsen af tilsynskollegier og deres virkemåde må ikke berøre de kompetente myndigheds rettigheder og ansvar i henhold til dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013.

3. Etableringen af kollegier og deres virkemåde baseres på de i artikel 115 omhandlede skriftlige retningslinjer, som den konsoliderende tilsynsmyndighed fastlægger efter høring af de relevante kompetente myndigheder.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de generelle betingelser for tilsynskollegiernes virkemåde.

EBA forelægger Kommissionen disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge tilsynskollegiernes virkemåde i praksis.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. De kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen og de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor væsentlige filialer som omhandlet i artikel 51 er etableret, samt ESCB-centralbanker og tredjelands tilsynsmyndigheder, hvis det er relevant og med forbehold af de fortrolighedskrav, der efter alle de kompetente myndigheders opfattelse svarer til kravene i kapitel 1, afdeling II i dette direktiv, og i givet fald artikel 54 og 58 i direktiv 2004/39/EF, kan deltage i tilsynskollegier.

7. Den konsoliderende tilsynsmyndighed varetager formandsposten på møderne i kollegiet og træffer beslutning om, hvilke kompetente myndigheder der skal deltage i et møde eller en aktivitet i kollegiet. Den konsoliderende tilsynsmyndighed holder forud alle medlemmerne af kollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af sådanne møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de aktiviteter, der skal overvejes. Den konsoliderende tilsynsmyndighed holder også rettidigt alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om de tiltag, der vedtages på disse møder, eller de foranstaltninger, der gennemføres.

8. Den konsoliderende tilsynsmyndigheds beslutning skal tage hensyn til relevansen for de pågældende myndigheder af den tilsynsaktivitet, der skal planlægges eller koordineres, navnlig den mulige indvirkning på det finansielle systems stabilitet i de berørte medlemsstater, jf. artikel 7, og de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 51, stk. 2.

9. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal under hensyntagen til fortrolighedskravene i kapitel 1, afdeling II, i dette direktiv, og i givet fald artikel 54 og 58 i direktiv 2004/39/EF underrette EBA om tilsynskollegiets aktiviteter, herunder i nødsituationer, og meddele EBA alle de oplysninger, der er af særlig relevans for at sikre tilsynskonvergens.

I tilfælde af uenighed blandt kompetente myndigheder om tilsynskollegiers virkemåde, kan enhver berørt kompetent myndighed indbringe sagen for EBA og anmode om EBA's bistand i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA kan også på eget initiativ i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1093/2010 bistå de kompetente myndigheder i tilfælde af uenighed om tilsynskollegiers virkemåde som omhandlet i nærværende artikel.

Artikel 117

Samarbejdsforpligtelser

1. De kompetente myndigheder indgår i et tæt indbyrdes samarbejde. De giver hinanden alle de oplysninger, som er væsentlige eller relevante for udførelsen af de øvrige myndigheders tilsynsopgaver i henhold til dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013. Med henblik herpå videregiver de kompetente myndigheder på anmodning alle relevante oplysninger og videregiver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger.

De kompetente myndigheder samarbejder med EBA for så vidt angår dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010.

De kompetente myndigheder giver EBA alle de oplysninger, der er nødvendige, for at den kan varetage sine opgaver i henhold til dette direktiv, forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 1093/2010, jf. s artikel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Oplysningerne omhandlet i første afsnit anses for væsentlige, hvis de på afgørende måde kan påvirke vurderingen af den finansielle soliditet i et institut eller finansieringsinstitut i en anden medlemsstat.

De konsoliderende tilsynsmyndigheder for moderinstitutter i Unionen og institutter kontrolleret af finansielle moderholdingselskaber i Unionen eller blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen giver navnlig de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, som fører tilsyn med datterselskaber af disse moderselskaber, alle relevante oplysninger. Ved afgørelsen af omfanget af de relevante oplysninger tages der hensyn til disse datterselskabers betydning i det finansielle system i de pågældende medlemsstater.

De væsentlige oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, omfatter navnlig følgende:

a) angivelse af koncernens juridiske struktur og ledelsesstruktur, herunder organisationsstruktur, omfattende alle regulerede enheder, ikkeregulerede enheder, ikkeregulerede datterselskaber og væsentlige filialer, der indgår i koncernen, moderselskaberne i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3,

artikel 74, stk. 1, og artikel 109, stk. 2, samt af de kompetente myndigheder for de regulerede enheder i koncernen

- b) procedurer for indsamling af oplysninger fra institutterne i en koncern og for kontrol af disse oplysninger
- c) en negativ udvikling i institutterne eller i andre selskaber i en koncern, som vil kunne påvirke institutterne i alvorlig grad
- d) væsentlige sanktioner og ekstraordinære foranstaltninger, som de kompetente myndigheder har iværksat i overensstemmelse med dette direktiv, herunder pålæggelse af særlige kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 104 og pålæggelse af begrænsninger i brugen af metoderne med avanceret måling til beregning af kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 312, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. De kompetente myndigheder kan indbringe spørgsmål for EBA i følgende tilfælde:

- a) hvis en kompetent myndighed ikke har videregivet væsentlige oplysninger
- b) hvis en anmodning om samarbejde, navnlig om udveksling af relevante oplysninger, er blevet afvist eller ikke er besvaret inden for en rimelig frist.

Uden at dette berører artikel 258 i TEUF, kan EBA handle inden for rammerne af de beføjelser, som den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA kan også på eget initiativ i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i nævnte forordning bistå de kompetente myndigheder med at udvikle konsekvente samarbejdsformer.

3. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn med institutter kontrolleret af et moderinstitut i Unionen, kontakter, hvis det er muligt, den konsoliderende tilsynsmyndighed, når de har behov for oplysninger om gennemførelsen af de fremgangsmåder og metoder, der er fastlagt i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013, som allerede kan være til rådighed for den konsoliderende tilsynsmyndighed.

4. De berørte kompetente myndigheder rådfører sig, inden de træffer afgørelse, med hinanden om følgende punkter, hvis en sådan afgørelse har indflydelse på andre kompetente myndigheders tilsynsopgaver:

- a) ændringer i aktionær-, organisations- eller ledelsesstrukturen i kreditinstitutter i en koncern, som kræver de kompetente myndigheders godkendelse eller tilladelse, og

b) væsentlige sanktioner eller ekstraordinære foranstaltninger, som de kompetente myndigheder har iværksat, herunder indførelse af et specifikt kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 104 og indførelse af begrænsninger i brugen af metoderne med avanceret måling til beregning af kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 312, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed høres altid i forbindelse med anvendelsen af litra b).

En kompetent myndighed kan dog beslutte at undlade at høre andre kompetente myndigheder, når der er tale om nødsituationer, eller hvis en sådan høring kan bringe effektiviteten af dens afgørelser i fare. I så fald underretter den kompetente myndighed de øvrige kompetente myndigheder straks efter at have truffet sin afgørelse.

Artikel 118

Kontrol af oplysninger vedrørende enheder i andre medlemsstater

Ønsker de kompetente myndigheder i en medlemsstat i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 i bestemte tilfælde at kontrollere oplysninger om et institut, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, en accessorisk servicevirksomhed, et holdingselskab med blandet aktivitet eller et af de i artikel 125 eller artikel 119, stk. 3, omhandlede datterselskaber, der er beliggende i en anden medlemsstat, anmoder de kompetente myndigheder i denne anden medlemsstat om, at denne kontrol finder sted. De kompetente myndigheder, som modtager anmodningen, efterkommer den inden for rammerne af deres beføjelser enten ved selv at foretage kontrollen, ved at lade de kompetente myndigheder, der har fremsat anmodningen, foretage kontrollen eller ved at lade en revisor eller anden sagkyndig foretage denne. Den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, kan, hvis den ønsker det, deltage i kontrollen, når den ikke selv foretager denne.

Afdeling II

Finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og holdingselskaber med blandede aktiviteter

Artikel 119

Inddragelse af holdingselskaber i det konsoliderede tilsyn

1. Medlemsstaterne vedtager alle nødvendige foranstaltninger for i givet fald at medtage finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber i det konsoliderede tilsyn.

2. Hvis et datterselskab, der er et institut, ikke medtages i det konsoliderede tilsyn i et af de tilfælde, der er nævnt i artikel 19 i forordning (EU) nr. 575/2013, kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor dette datterselskab er beliggende, anmode moderselskabet om at fremlægge oplysninger, der kan gøre det lettere for myndighederne at føre tilsyn med dette datterselskab.

3. Medlemsstaterne fastsætter, at de for det konsoliderede tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder kan anmode datterselskaberne af et institut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som ikke er omfattet af det konsoliderede tilsyn, om de i artikel 122 nævnte oplysninger. I så fald anvendes de procedurer for meddelelse og kontrol af oplysningerne, der er fastsat i nævnte artikel.

Artikel 120

Tilsyn med blandede finansielle holdingselskaber

1. Hvis et blandet finansielt holdingselskab er underlagt ens bestemmelser i dette direktiv og i direktiv 2002/87/EF, især med hensyn til risikobaserede tilsyn, har den konsoliderende tilsynsmyndighed efter at have konsulteret de øvrige kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med datterselskaber, mulighed for kun at anvende direktiv 2002/87/EF på det blandede finansielle holdingselskab.

2. Hvis et blandet finansielt holdingselskab er underlagt ens bestemmelser i dette direktiv og i direktiv 2009/138/EF, især med hensyn til risikobaserede tilsyn, har den konsoliderende tilsynsmyndighed efter aftale med den koncerntilsynsførende i forsikringssektoren, mulighed for kun at anvende bestemmelserne i nærværende direktiv, der vedrører den vigtigste finansielle sektor, jf. definitionen i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF, på det blandede finansielle holdingselskab.

3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter EBA og EIOPA om de afgørelser, der er truffet i henhold til stk. 1 og 2.

4. EBA, EIOPA og ESMA skal gennem det blandede udvalg, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010, udarbejde retningslinjer med henblik på samordning af tilsynspraksis og inden tre år efter vedtagelsen af disse retningslinjer udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med samme formål.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 121

Direktørers kvalifikationer

Medlemsstaterne stiller krav om, at medlemmerne af ledelsesorganet i finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber har et tilstrækkeligt godt omdømme og besidder tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring, jf. artikel 91, stk. 1, til at varetage deres opgaver, idet der tages hensyn til finansielle holdingselskabers og blandede finansielle holdingselskabers særlige rolle.

Artikel 122

Anmodninger om oplysninger og kontrolbesøg

1. Indtil der er foretaget yderligere samordning af konsolideringsmetoderne, fastsætter medlemsstaterne, at hvis et moderselskab for et eller flere institutter er et holdingselskab med blandet aktivitet, skal de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilladelse til og tilsyn med disse kreditinstitutter, kræve af holdingselskabet med blandede aktiviteter og dets datterselskaber, der er institutter, enten ved at henvende sig direkte til dem eller via datterinstitutterne, at de giver alle de oplysninger, der er relevante for tilsynet med nævnte datterselskaber.

2. Medlemsstaterne fastsætter, at deres kompetente myndigheder selv kan foretage eller kan lade eksterne revisorer foretage kontrol på stedet af de oplysninger, der er modtaget fra holdingselskaber med blandede aktiviteter og disses datterselskaber. Hvis holdingselskabet med blandede aktiviteter eller et af dets datterselskaber er et forsikringselskab, kan den i artikel 125 fastsatte fremgangsmåde også finde anvendelse. Hvis holdingselskabet med blandede aktiviteter eller et af dets datterselskaber er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor datterselskabet, der er et institut er beliggende, foretages kontrollen på stedet efter fremgangsmåden i artikel 118.

Artikel 123

Tilsyn

1. Uden at dette berører fjerde del i forordning (EU) nr. 575/2013, påser medlemsstaterne, hvis moderselskabet for et eller flere institutter er et holdingselskab med blandet aktivitet, at de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for tilsynet med disse institutter, udøver generelt tilsyn med transaktioner mellem instituttet og holdingselskabet med blandede aktiviteter og dets datterselskaber.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at institutterne råder over passende risikostyringsprocedurer og interne kontrolmekanismer, herunder forsvarlige rapporterings- og regnskabsprocedurer, for på passende vis at identificere, opgøre, overvåge og kontrollere transaktioner med moderselskabet, dvs. holdingselskabet med blandede aktiviteter, og dets datterselskaber. De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstituttet indberetter andre væsentlige transaktioner med disse enheder ud over den, der er omhandlet i artikel 394 i forordning (EU) nr. 575/2013. Disse procedurer og væsentlige transaktioner er omfattet af de kompetente myndigheders overvågning.

Artikel 124

Udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke er lovbestemte hindringer for, at de virksomheder, der er omfattet af det konsoliderede tilsyn, holdingselskaber med blandede aktiviteter og

deres datterselskaber samt de i artikel 119, stk. 3, omhandlede datterselskaber udveksler oplysninger, der vil være relevante for tilsynet i overensstemmelse med artikel 110 og kapitel 3.

2. Hvis moderselskabet og dets datterselskaber, der er institutter er beliggende i forskellige medlemsstater, udveksler de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater alle de oplysninger, der er relevante for at udøve eller lette udøvelsen af det konsoliderede tilsyn.

Hvis de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor moderselskabet er beliggende, ikke selv udøver tilsyn på konsolideret grundlag i henhold til artikel 111, kan de for dette tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder opfordre dem til at anmode moderselskabet om de oplysninger, der er relevante for det konsoliderede tilsyn, og til at videregive dem til disse myndigheder.

3. Medlemsstaterne tillader udveksling mellem deres kompetente myndigheder af de i stk. 2 nævnte oplysninger, dog således at indhentning eller besiddelse af oplysninger om finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, finansieringsinstitutter eller accessoriske servicevirksomheder ikke indebærer, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsførende funktion over for disse institutter eller virksomheder på individuelt grundlag.

Medlemsstaterne tillader ligeledes udveksling mellem deres kompetente myndigheder af de i artikel 122 nævnte oplysninger, dog således at indhentning eller besiddelse af oplysninger ikke indebærer, at de kompetente myndigheder udøver en tilsynsførende funktion over for holdingselskaber med blandede aktiviteter og de af deres datterselskaber, som ikke er kreditinstitutter, eller over for de i artikel 119, stk. 3, omhandlede datterselskaber.

Artikel 125

Samarbejde

1. Hvis et institut, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab eller et holdingselskab med blandet aktivitet kontrollerer et eller flere datterselskaber, som er forsikringselskaber, eller andre virksomheder, der tilbyder investeringsservice, som er underkastet en godkendelsesordning, etableres der et tæt samarbejde mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder, der varetager det offentlige tilsyn med forsikringselskaber eller sådanne andre virksomheder, der tilbyder investeringsservice. Uden at dette berører deres respektive beføjelser, udveksler disse myndigheder alle de oplysninger, der kan lette udøvelsen af deres hverv og gøre det muligt at føre tilsyn med aktiviteterne og den generelle finansielle situation i de virksomheder, de fører tilsyn med.

2. Oplysninger, der indhentes inden for rammerne af tilsyn på konsolideret grundlag, herunder navnlig enhver udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv, er underlagt krav om tavshedspligt, der mindst svarer til de krav, som er omhandlet i artikel 53, stk. 1, i dette direktiv for kreditinstitutter eller efter direktiv 2004/39/EF for investeringselskaber.

3. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, udarbejder lister over de finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, der er nævnt i artikel 11 i forordning (EU) nr. 575/2013. Disse lister videregives til de andre medlemsstaters kompetente myndigheder, EBA og Kommissionen.

Artikel 126

Sanktioner

I overensstemmelse med kapitel 1, afdeling IV i nærværende afsnit, sikrer medlemsstaterne, at administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, der har henblik på at bringe konstaterede overtrædelser eller årsagerne til sådanne overtrædelser til ophør, kan pålægges finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og holdingselskaber med blandede aktiviteter eller deres reelle ledere for overtrædelse af de love og administrative bestemmelser, som er vedtaget til gennemførelse af nærværende kapitel.

Artikel 127

Vurdering af tredjelands konsoliderede tilsyn i forhold til det konsoliderede tilsyn i Unionen

1. Hvis et institut, hvis moderselskab er et institut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab med hovedkontor i et tredjeland, ikke er underlagt tilsyn på konsolideret grundlag i henhold til bestemmelserne i artikel 111, vurderer de kompetente myndigheder, om instituttet er underlagt tilsyn på konsolideret grundlag af et tredjelands tilsynsmyndighed svarende til det tilsyn, som er omfattet af principperne i dette direktiv og kravene i første del, afsnit II, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Denne vurdering foretages af den kompetente myndighed, som ville være ansvarlig for tilsynet på konsolideret grundlag, hvis stk. 3 fandt anvendelse, efter anmodning fra moderselskabet eller en af de regulerede enheder, der er meddelt tilladelse i Unionen, eller på eget initiativ. Denne kompetente myndighed hører de øvrige berørte kompetente myndigheder.

2. Kommissionen kan anmode Det Europæiske Bankudvalg om at angive generelle retningslinjer for, om tredjelands tilsynsmyndigheders ordninger for tilsyn på konsolideret grundlag kan forventes at opfylde målene for det konsoliderede tilsyn som fastlagt i dette kapitel for så vidt angår institutter, hvis moderselskab har sit hovedkontor i et tredjeland. Det Europæiske Bankudvalg overvåger løbende alle sådanne retningslinjer og tager hensyn til alle ændringer af de ordninger for tilsyn på konsolideret grundlag, der anvendes af sådanne kompetente

myndigheder. EBA bistår Kommissionen og Det Europæiske Bankudvalg med udførelsen af disse opgaver, bl.a. i vurderingen af, om sådanne retningslinjer bør ajourføres.

Den kompetente myndighed, der foretager den i stk. 1, første afsnit, omtalte vurdering, tager hensyn til alle sådanne retningslinjer. Med henblik herpå hører den kompetente myndighed EBA, inden der træffes afgørelse.

3. Findes der ikke et sådant tilsvarende tilsyn, anvender medlemsstaterne nærværende direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 analogt på instituttet eller lader alternativt deres kompetente myndigheder anvende andre hensigtsmæssige tilsynsmetoder, der opfylder målene for tilsyn på konsolideret grundlag med institutter.

Den kompetente myndighed, der ville være ansvarlig for det konsoliderede tilsyn, tilslutter sig disse tilsynsmetoder efter høring af de øvrige berørte kompetente myndigheder.

De kompetente myndigheder kan navnlig stille krav om, at der oprettes et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som har hovedkontor i Unionen, og anvende bestemmelserne om tilsyn på konsolideret grundlag på det finansielle holdingselskabs konsoliderede stilling eller den konsoliderede stilling for institutterne i det blandede finansielle holdingselskab.

Tilsynsmetoderne udformes med henblik på opfyldelse af det konsoliderede tilsyns mål som fastsat i dette kapitel og indberettes til de øvrige berørte kompetente myndigheder, EBA og Kommissionen.

KAPITEL 4

Kapitalbuffere

Afdeling I

Buffere

Artikel 128

Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

- 1) "kapitalbevaringsbuffer": det kapitalgrundlag, som et institut skal opretholde i henhold til artikel 129
- 2) "institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffer": det kapitalgrundlag, som et institut skal opretholde i henhold til artikel 130

- 3) "G-SII-buffer": det kapitalgrundlag som det kræves, at der skal opretholdes i henhold til artikel 131, stk. 4
- 4) "O-SII-buffer": det kapitalgrundlag som det kan kræves, at der skal opretholdes i henhold til artikel 131, stk. 5.
- 5) "systemisk buffer": det kapitalgrundlag, som et institut pålægges eller kan pålægges at opretholde i henhold til artikel 133
- 6) "kombineret bufferkrav": den samlede egentlige kernekapital, der er nødvendig for at opfylde kravet om en kapitalbevaringsbuffer forhøjet med følgende, alt efter hvad der er gældende:
- en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffer
 - en G-SII-buffer
 - en O-SII-buffer
 - en systemisk buffer
- 7) "kontracyklisk buffersats": den sats, som institutterne skal anvende til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, og som fastsættes i overensstemmelse med artikel 136 eller artikel 137 eller af en relevant tredjelandsmyndighed, alt efter hvad der er relevant
- 8) "indenlandsk godkendt institut": et institut, der er godkendt i en medlemsstat, for hvilket en særlig udpeget myndighed er ansvarlig for fastsættelsen af den kontracykliske buffersats
- 9) "buffervejledning": en referencebuffersats beregnet i henhold til artikel 135, stk. 1.

Nærværende kapitel finder ikke anvendelse på investeringsselskaber, der ikke har tilladelse til at udføre de investeringstjenesteydelser, som er opført i bilag I, afsnit A, punkt 3 og 6, i direktiv 2004/39/EF.

Artikel 129

Krav om at opretholde en kapitalbevaringsbuffer

1. Medlemsstaterne pålægger institutterne at opretholde en kapitalbevaringsbuffer af egentlig kernekapital ud over den egentlige kernekapital, der opretholdes for at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, der er lig med 2,5 % af deres samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i nævnte

forordning på individuelt eller konsolideret grundlag, jf. første del, afsnit II, i nævnte forordning.

2. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat undtage små og mellemstore investeringsselskaber fra kravene i nævnte stykke, hvis en sådan undtagelse ikke udgør en trussel mod medlemsstatens finansielle systems stabilitet.

Beslutningen om at anvende en sådan undtagelse skal være fuldt begrundet, skal omfatte en forklaring på, hvorfor undtagelsen ikke udgør en trussel mod medlemsstatens finansielle systems stabilitet, og skal indeholde en nøjagtig definition af de små og mellemstore investeringsselskaber, der er undtaget.

Den medlemsstat, der beslutter at anvende en sådan undtagelse, underretter Kommissionen, ESRB, EBA og de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder herom.

3. Med henblik på stk. 2 udpeger medlemsstaten den myndighed, som er ansvarlig for anvendelsen af denne artikel. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed.

4. Med henblik på stk. 2 kategoriseres investeringsselskaber som små eller mellemstore i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder⁽¹⁾.

5. Institutterne anvender ikke egentlig kernekapital, som opretholdes for at opfylde kravet i nærværende artikels stk. 1, til at opfylde eventuelle krav i henhold til artikel 104.

6. Såfremt et institut ikke fuldt ud opfylder kravet i stk. 1 i nærværende artikel, gøres det til genstand for de restriktioner på udlodninger, der er omhandlet i artikel 141, stk. 2 og 3.

Artikel 130

Krav om at opretholde en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffer

1. Medlemsstaterne pålægger institutterne at opretholde en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffer svarende til deres samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 multipliceret med det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser beregnet i overensstemmelse med artikel 140 i dette direktiv på individuelt og konsolideret grundlag, jf. første del, afsnit II, i nævnte forordning.

⁽¹⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

2. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat undtage små og mellemstore investeringsselskaber fra kravene i nævnte stykke, hvis en sådan undtagelse ikke udgør en trussel mod medlemsstatens finansielle systems stabilitet.

Beslutningen om at anvende en sådan undtagelse skal være fuldt begrundet, skal omfatte en forklaring på, hvorfor undtagelsen ikke udgør en trussel mod medlemsstatens finansielle systems stabilitet, og skal indeholde en nøjagtig definition af de små og mellemstore investeringsselskaber, der er undtaget.

Den medlemsstat, der beslutter at anvende en sådan undtagelse, underretter Kommissionen, ESRB, EBA og de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder herom.

3. Med henblik på stk. 2 udpeger medlemsstaten den myndighed, som er ansvarlig for anvendelsen af denne artikel. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed.

4. Med henblik på stk. 2 kategoriseres investeringsselskaber som små og mellemstore i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2003/361/EF.

5. Institutterne skal opfylde kravet i stk. 1 ved hjælp af egentlig kernekapital i tillæg til eventuel egentlig kernekapital, som opretholdes for at opfylde det kapitalgrundlagskrav, der er fastsat i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, kravet om at opretholde en kapitalbevaringsbuffer i henhold til artikel 129 i dette direktiv og eventuelle krav i henhold til artikel 104 i dette direktiv.

6. Såfremt et institut ikke fuldt ud opfylder kravet i nærværende artikels stk. 1, gøres det til genstand for de restriktioner på udlodninger, der er omhandlet i artikel 141, stk. 2 og 3.

Artikel 131

Globale og andre systemisk vigtige institutter

1. Medlemsstaterne udpeger den myndighed, som er ansvarlig for på konsolideret grundlag at identificere globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) og på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag at identificere andre systemisk vigtige institutter (O-SII'er), som er institutter, der har tilladelse i deres jurisdiktion. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed. Medlemsstaterne kan udpege mere end én myndighed. G-SII'er skal være et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen, et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et institut. G-SII'er kan ikke være et institut, der er et datterselskab af et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen. O-SII'er kan enten være et moderinstitut

i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen, et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et institut.

2. Metoden til identifikation af G-SII'er bygger på følgende kriterier:

- a) koncernens størrelse
- b) koncernens sammenkobling med det finansielle system
- c) de leverede tjenesters eller den finansielle infrastrukturens substituerbarhed
- d) koncernens kompleksitet
- e) koncernens grænseoverskridende virksomhed, herunder grænseoverskridende virksomhed mellem medlemsstater og mellem en medlemsstat og et tredjeland.

Hver kategori gives samme vægtning og består af kvantificerbare indikatorer.

Metoden skal give et samlet tal for hver af de i stk. 1 omhandlede enheder, således at G-SII'er kan identificeres og anbringes i en underkategori, jf. stk. 9.

3. O-SII'er identificeres i overensstemmelse med stk. 1. Den systemiske vigtighed vurderes på grundlag af mindst et af følgende kriterier:

- a) størrelse
- b) betydning for Unionens eller en relevant medlemsstats økonomi
- c) betydningen af grænseoverskridende aktiviteter
- d) instituttets eller koncernens sammenkobling med det finansielle system.

EBA offentliggør efter høring af med ESRB senest den 1. januar 2015 retningslinjer for kriterierne til fastlæggelse af betingelserne for anvendelse af dette stykke i forbindelse med vurderingen af O-SII'er. I disse retningslinjer tages der hensyn til internationale regler for nationale, systemisk vigtige institutter og til særlige EU-forhold og særlige nationale forhold.

4. Hvert G-SII skal på konsolideret grundlag opretholde en G-SII-buffer, der svarer til den underkategori, som G-SII'et er anbragt i. Denne buffer består af og supplerer den egentlige kernekapital.

5. Den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed kan på konsolideret, delkonsolideret eller individuelt grundlag kræve at hver O-SII opretholder en O-SII-buffer på op til 2 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 under hensyntagen til kriterierne for identifikation af O-SII'et. Denne buffer består af og supplerer den egentlige kernekapital.

6. Når den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed pålægger opretholdelse af en O-SII-buffer, overholder den følgende:

- a) en O-SII-buffer må ikke få uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds funktion
- b) en O-SII-buffer tages op til revision af den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed mindst en gang om året.

7. Inden fastsættelsen eller genfastsættelsen af O-SII-bufferen underretter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed Kommissionen, ESRB, EBA og de kompetente og de udpegede myndigheder i de pågældende medlemsstater en måned inden offentliggørelsen af den i stk. 5. omhandlede beslutning. Denne underretning gør nærmere rede for:

- a) begrundelsen for, at O-SII-bufferen anses for sandsynligvis at være effektiv til at begrænse risikoen og stå i rimeligt forhold hertil
- b) en vurdering af den sandsynlige positive eller negative indvirkning af O-SII-bufferen på det indre marked på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaten har til rådighed
- c) den O-SII-buffersats, som medlemsstaten ønsker at fastsætte.

8. Såfremt et O-SII er et datterselskab af enten et G-SII eller et O-SII, der er et moderinstitut i Unionen og er underlagt en O-SII-buffer på konsolideret grundlag, må den buffer, der gælder

på individuelt eller delkonsolideret grundlag for O-SII'et ikke overstige det største af følgende, jf. dog artikel 133 og nærværende artikels stk. 5:

- a) 1 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013 og
- b) den G-SII- eller O-SII-buffersats, der gælder for koncernen på konsolideret grundlag.

9. Der skal være mindst fem underkategorier af G-SII'er. Undergrænsen og grænserne mellem underkategorierne bestemmes af de tal, som identifikationsmetoden giver. Skæringstallene mellem to underkategorier defineres klart og følger princippet om en konstant lineær stigning i den systemiske signifikans mellem hver underkategori som følge af en lineær stigning i kravet til den egentlige kernekapital, undtagen for den højeste underkategori. Med henblik på dette stykke er systemisk signifikans den forventede indvirkning af G-SII'ets betalingsvanskeligheder på det globale finansmarked. For den laveste underkategori fastsættes der en G-SII-buffer på 1 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, og den buffer, der er fastsat for hver underkategori stiger i trin på 0,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 til og med den fjerde underkategori. For den højeste underkategori i G-SII-bufferen skal bufferen være på 3,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 87, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

10. Med forbehold af stk. 1 og 9 kan den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed som led i en forsvarlig tilsynsvurdering

- a) flytte et G-SII fra en lavere underkategori til en højere underkategori
- b) anbringe en enhed som omhandlet i stk. 1., der har et samlet tal, som er lavere end skæringstallet for den laveste underkategori, i denne underkategori eller i en højere underkategori, og derved udpege den som et G-SII.

11. Hvis den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed træffer en beslutning i henhold til stk. 10, litra b), underretter den EBA herom og anfører begrundelsen herfor.

12. Den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed indberetter navnene på G-SII'erne og O-SII'erne og den underkategori, som hvert af G-SII'erne er anbragt i, til Kommissionen, ESRB og EBA og offentliggør deres navne. De kompetente myndigheder eller de udpegede myndigheder offentliggør hvilken underkategori, hver G-SII er anbragt i.

Den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed reviderer hvert år identifikationen af G-SII'er og O-SII'er og anbringelsen af G-SII'erne i de forskellige underkategorier og indberetter resultatet til det pågældende systemisk vigtige institut og til Kommissionen, ESRB og EBA samt offentliggør den ajourførte liste over identificerede systemisk vigtige institutter og den underkategori, som hvert identificeret G-SII er anbragt i.

13. Systemisk vigtige institutter anvender ikke egentlig kernekapital, der opretholdes for at opfylde kravet i nærværende artikels stk. 4 og 5, til at opfylde eventuelle krav i henhold til artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013 og nærværende direktivs artikel 129 og 130 i dette direktiv samt eventuelle krav efter nærværende direktivs artikel 102 og 104.

14. Såfremt en koncern på konsolideret grundlag er underlagt er underlagt følgende, finder den højeste bufferanvendelse i hvert enkelt tilfælde:

- a) en G-SII-buffer og en O-SII-buffer
- b) en G-SII-buffer, en O-SII-buffer og en systemisk buffer i overensstemmelse med artikel 133.

Såfremt et institut på et individuelt eller delkonsolideret grundlag er underlagt en O-SII-buffer og en systemisk buffer i overensstemmelse med artikel 133, finder den højeste af de to anvendelse.

15. Såfremt den systemiske buffer finder anvendelse på alle eksponeringer, der findes i den medlemsstat, der fastsætter bufferen for at imødegå den makroprudentielle risiko i den pågældende medlemsstat, men ikke på eksponeringer uden for medlemsstaten, er den systemiske buffer, uanset stk. 14, kumulativ med den O-SII-buffer eller G-SII-buffer, der finder anvendelse i overensstemmelse med denne artikel.

16. Såfremt stk. 14 finder anvendelse, og et institut indgår i en koncern eller en delkoncern, som et G-SII eller et O-SII hører til, må dette aldrig indebære, at den pågældende enhed på individuelt grundlag er underlagt et kombineret bufferkrav, der er lavere end summen af kapitalbevaringsbufferen, den kontracykliske kapitalbuffer og den højeste af den O-SII-buffer og systemiske buffer, der finder anvendelse på det på individuelt grundlag.

17. Såfremt stk. 15 finder anvendelse, og et institut indgår i en koncern eller en delkoncern, som et G-SII eller O-SII, hører til, må dette aldrig indebære, at det pågældende institut på individuelt grundlag er underlagt et kombineret bufferkrav, der

er lavere end summen af kapitalbevaringsbufferen, den kontracykliske kapitalbuffer og summen af den O-SII-buffer og systemiske buffer, der finder anvendelse på det på individuelt grundlag.

18. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på i forbindelse med denne artikel at præcisere den metode, som den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed skal anvende til at identificere et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen som et G-SII og til at præcisere metoden til definition af underkategorierne og anbringelsen af G-SII'er i underkategorier på grundlag af deres systemiske signifikans under hensyntagen til eventuelle internationalt aftalte standarder.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første og andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 132

Rapportering

1. Senest den 31. december 2015 aflægger Kommissionen på grundlag af den internationale udvikling og en udtalelse fra EBA rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om muligheden for at udvide rammen for G-SII'er til andre typer systemisk vigtige institutter i Unionen, ledsaget, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsforslag.

2. Senest den 31. december 2016 aflægger Europa-Kommissionen efter høring af ESRB og EBA rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt bestemmelserne vedrørende G-SII'er i artikel 131 bør ændres, ledsager, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsforslag. Alle sådanne forslag tager behørigt højde for den internationale reguleringsmæssige udvikling og gennemgår om nødvendigt anbringelsen af institutspecifikke O-SII-buffere i en koncern under hensyntagen til enhver mulig utilbørlig indvirkning på gennemførelsen af strukturel adskillelse i medlemsstaterne.

Artikel 133

Krav om at opretholde en systemisk buffer

1. Den enkelte medlemsstat kan indføre en systemisk buffer af egentlig kernekapital for den finansielle sektor eller en eller flere dele af denne sektor for at forebygge og begrænse langsigtede ikkecykliske systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013, dvs. en risiko for forstyrrelse af det finansielle system, der kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien i en bestemt medlemsstat.

2. Med henblik på stk. 1 udpeger medlemsstaten den myndighed, som er ansvarlig for fastsættelsen af den systemiske buffer og identificeringen af, hvilke grupper af institutter den finder anvendelse på. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed.

3. Med henblik på stk. 1 kan institutterne pålægges at opretholde en systemisk buffer af egentlig kernekapital på mindst 1 % ud over den egentlige kernekapital, der opretholdes for at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, på grundlag af de eksponeringer, som den systemiske buffer af egentlig kernekapital finder anvendelse på i overensstemmelse med stk. 8 i nærværende artikel på individuelt, konsolideret eller delkonsolideret grundlag, jf. første del, afsnit II, i nævnte forordning. Den relevante kompetente eller udpegede myndighed kan pålægge institutterne at opretholde den systemiske buffer på individuelt og konsolideret grundlag.

4. Institutterne anvender ikke egentlig kernekapital, der opretholdes for at opfylde kravet i stk. 3, til at opfylde eventuelle krav i henhold til artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 129 og 130 i dette direktiv samt eventuelle krav i henhold til artikel 102 og 104 i dette direktiv. Såfremt en koncern, som er blevet identificeret som et systemisk vigtigt institut, der er underlagt en G-SII-buffer eller en O-SII-buffer på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med artikel 131, også er underlagt en systemisk buffer på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med nærværende artikel, finder den højeste buffer anvendelse. Såfremt et institut på et individuelt eller delkonsolideret grundlag er underlagt en O-SII-buffer i overensstemmelse med artikel 131 og en systemisk buffer i overensstemmelse med nærværende artikel, finder det højeste af de to anvendelse.

5. Såfremt den systemiske buffer finder anvendelse på alle eksponeringer, der findes i den medlemsstat, der fastsætter denne buffer for at imødegå den makroprudentielle risiko i den pågældende medlemsstat, men ikke på eksponeringer uden for medlemsstaten, gælder denne systemiske buffer, uanset stk. 4, kumulativt med den O-SII-buffer eller den G-SII-buffer, der finder anvendelse i overensstemmelse med artikel 131.

6. Såfremt stk. 4 finder anvendelse, og et institut indgår i en koncern eller en delkoncern, som et G-SII eller et O-SII hører til, må dette aldrig indebære, at det pågældende institut på et individuelt grundlag er underlagt et kombineret bufferkrav, der er lavere end summen af kapitalbevaringsbufferen, den kontracykliske kapitalbuffer og den højeste af den O-SII-buffer og systemiske buffer, der finder anvendelse på det på et individuelt grundlag.

7. Såfremt stk. 5 finder anvendelse, og et institut indgår i en koncern eller en delkoncern, som et G-SII eller et O-SII hører til, må dette aldrig indebære, at det pågældende institut på et individuelt grundlag er underlagt et kombineret bufferkrav, der er

lavere end summen af kapitalbevaringsbufferen, den kontracykliske kapitalbuffer og summen af den O-SII-buffer og systemiske buffer, der finder anvendelse på det på et individuelt grundlag.

8. En systemisk buffer kan finde anvendelse på eksponeringer, der befinder sig i den medlemsstat, der fastsætter denne buffer, og den kan også finde anvendelse på eksponeringer i tredjelande. En systemisk buffer kan desuden finde anvendelse på eksponeringer, der befinder sig i andre medlemsstater, med forbehold af stk. 15 og 18.

9. En systemisk buffer finder anvendelse på alle institutter eller en eller flere undergrupper af disse institutter, i forhold til hvilke myndighederne i den pågældende medlemsstat er kompetente i henhold til dette direktiv, og fastsættes i gradvise eller accelererede tilpasningstrin på 0,5 procentpoint. Der kan indføres forskellige krav til forskellige undergrupper i sektoren.

10. Når den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed stiller krav om at opretholde en systemisk buffer, overholder den følgende:

- a) Den systemiske buffer må ikke få uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds funktion
- b) Den systemiske buffer skal tages op til revision af den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed mindst hvert andet år.

11. Inden fastsættelsen eller genfastsættelsen af den systemiske buffersats på op til 3 % underretter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed Kommissionen, ESRB, EBA og de kompetente og de udpegede myndigheder i de pågældende medlemsstater en måned inden offentliggørelsen af den i stk. 16 omhandlede beslutning. Hvis bufferen anvendes på eksponeringer, der befinder sig i tredjelande, underretter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed også tilsynsmyndighederne i de pågældende tredjelande. Denne underretning gør nærmere rede for:

- a) den systemiske eller makroprudentielle risiko i medlemsstaten
- b) grundene til, at størrelsen af de systemiske eller makroprudentielle risici udgør en trussel mod det finansielle systems stabilitet på nationalt plan og begrundet den systemiske buffersats
- c) begrundelsen for, at den systemiske buffer anses for sandsynligvis at være effektiv til at begrænse risikoen og stå i rimeligt forhold hertil

d) en vurdering af den systemiske buffers sandsynlige positive eller negative indvirkning på det indre marked på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaten har til rådighed

e) begrundelsen for, at ingen af de eksisterende foranstaltninger i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 575/2013, bortset fra artikel 458 og 459 i nævnte forordning, hver for sig eller i en kombination vil være tilstrækkelige til at imødegå den identificerede makroprudentielle eller systemiske risiko under hensyntagen til disse foranstaltningers relative effektivitet

f) den systemiske buffersats, som medlemsstaten ønsker at stille krav om.

12. Inden fastsættelsen eller genfastsættelsen af en systemisk buffersats på over 3 % underretter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed Kommissionen, ESRB, EBA og de kompetente og de udpegede myndigheder i de pågældende medlemsstater. Hvis bufferen anvendes på eksponeringer, der befinder sig i tredjelande, underretter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed også tilsynsmyndighederne i de pågældende tredjelande. Denne underretning gør nærmere rede for:

a) den systemiske eller makroprudentielle risiko i medlemsstaten

b) grundene til, at størrelsen af de systemiske eller makroprudentielle risici udgør en trussel mod det finansielle systems stabilitet på nationalt plan, og begrundet den systemiske buffersats

c) begrundelsen for, at den systemiske buffer anses for sandsynligvis at være effektiv til at begrænse risikoen og stå i rimeligt forhold hertil

d) en vurdering af den systemiske buffers sandsynlige positive eller negative indvirkning på det indre marked på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaten har til rådighed

e) begrundelsen for, at ingen af de eksisterende foranstaltninger i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 575/2013, bortset fra artikel 458 og 459 i nævnte forordning, hver for sig eller i en kombination vil være tilstrækkelige til at imødegå den identificerede makroprudentielle eller systemiske risiko under hensyntagen til disse foranstaltningers relative effektivitet

f) den systemisk buffersats, som medlemsstaten ønsker at stille krav om.

13. Den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed kan fra den 1. januar 2015 fastsætte eller genfastsætte en systemisk buffersats, der finder anvendelse på eksponeringer, som findes i denne medlemsstat, og også kan finde anvendelse på eksponeringer i tredjelande, på op til 5 %, og

følger procedurerne fastsat i stk. 11. Ved fastsættelse eller genfastsættelse af en systemisk buffersats på over 5 % følges procedurerne fastsat i stk. 12.

14. Hvis den systemiske buffersats skal fastsættes til mellem 3 og 5 % i overensstemmelse med stk. 13, underretter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed i den medlemsstat, som fastsætter denne buffer, altid Kommissionen herom og afventer Kommissionens udtalelse, inden de pågældende foranstaltninger vedtages.

Hvis Kommissionens udtalelse er negativ, følger den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed i den medlemsstat, som fastsætter bufferen, denne udtalelse eller redegør for grundene til, at den ikke gør det.

Såfremt en enhed i den finansielle sektor er et datterselskab, hvis moderselskab er etableret i en anden medlemsstat, underretter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed myndighederne i denne medlemsstat samt Kommissionen og ESRB. Kommissionen og ESRB udsteder inden for en måned efter underretningen en henstilling om de foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med dette stykke. Hvis myndighederne ikke er enige heri, eller i tilfælde af negativ henstilling fra både Kommissionen og ESRB kan den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed indbringe sagen for EBA og anmode om EBA's bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om EBA. Beslutningen om at fastsætte en buffer for disse eksponeringer stilles i bero, indtil EBA har truffet en afgørelse.

15. ESRB forelægger inden for en måned efter den i artikel 12 omhandlede underretning en udtalelse for Kommissionen om, hvorvidt den systemiske buffer anses for at være passende. EBA kan også afgive udtalelse til Kommissionen om bufferen i henhold til artikel 34, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Senest to måneder efter underretningen og under hensyntagen til vurderingen fra ESRB og i givet fald EBA, og hvis Kommissionen er overbevist om, at den systemiske buffer ikke får uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds korrekte funktion, vedtager den en gennemførelsesretsakt, som bemyndiger den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed til at vedtage den foreslåede foranstaltning.

16. Hver kompetente eller udpegede myndighed bekendtgør fastsættelsen af den systemiske buffer ved offentliggørelse på et relevant websted. Meddelelsen skal mindst indeholde følgende oplysninger:

a) den systemiske buffersats

- b) de institutter, den systemiske buffer finder anvendelse på
- c) en begrundelse for den systemiske buffer
- d) fra hvilken dato institutterne skal anvende fastsættelsen eller genfastsættelsen af den systemiske buffer, og
- e) navnene på de lande, hvor eksponeringer, der findes i disse lande, anerkendes i den systemiske buffer.

Hvis den offentliggørelse, der er omhandlet i litra c), vil kunne være en trussel mod den finansielle systems stabilitet, medtages de efter litra c) krævede oplysninger ikke i bekendtgørelsen.

17. Såfremt et institut ikke fuldt ud opfylder kravet i stk. 1 i nærværende artikel, gøres det til genstand for de restriktioner på udlodninger, der er omhandlet i artikel 141, stk. 2 og 3.

Hvor anvendelsen af disse restriktioner på udlodninger fører til en utilfredsstillende forbedring af instituttets egentlige kernekapital i lyset af den relevante systemiske risiko, kan de kompetente myndigheder træffe yderligere foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 64.

18. Efter underretningen i henhold til stk. 11 kan medlemsstaterne anvende bufferen på alle eksponeringer. Hvis den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed beslutter at fastsætte en buffer på op til 3 % på baggrund af eksponeringer i andre medlemsstater, skal bufferen være ens for alle eksponeringer, der befinder sig i Unionen.

Artikel 134

Anerkendelse af en systemisk buffersats

1. Andre medlemsstater kan anerkende den systemiske buffersats, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 133, og kan anvende denne buffersats på indenlandsk godkendte institutter med henblik på de eksponeringer, der befinder sig i den medlemsstat, som fastsætter denne buffersats.

2. Hvis medlemsstaterne anerkender den systemiske buffersats for indenlandsk godkendte institutter, underretter de Kommissionen, ESRB, EBA og den medlemsstat, der fastsætter den systemiske buffersats.

3. Når medlemsstaten afgør, om den skal anerkende en systemisk buffersats, tager den hensyn til de oplysninger, der fremlægges af den medlemsstat, som fastsætter denne buffersats i overensstemmelse med artikel 133, stk. 11, 12 eller 13.

4. En medlemsstat, der fastsætter en systemisk buffersats i henhold til artikel 133, kan anmode ESRB om at rette en henstilling, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010, til

en eller flere medlemsstater, som kan anerkende den systemiske buffersats.

Afdeling II

Fastsættelse og beregning af kontracykliske kapitalbuffer

Artikel 135

Vejledning fra ESRB om fastsættelse af kontracykliske buffersatser

1. ESRB kan i form af henstillinger i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 give de myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 136, stk. 1, vejledning om fastsættelse af kontracykliske buffersatser, herunder:

a) principper, der kan tjene som rettesnor for de udpegede myndigheder i deres vurdering af en passende kontracyklisk buffersats, sikre, at myndighederne anvender en forsvarlig tilgang til relevante makroøkonomiske cyklusser, og fremme forsvarlig og konsekvent beslutningstagning i alle medlemsstaterne

b) generel vejledning om:

i) måling og beregning af afvigelsen af forholdet långivning/bruttonationalprodukt (BNP) fra langsigtede tendenser

ii) beregning af buffervejledninger som krævet i henhold til artikel 136, stk. 2

c) vejledning om variabler, som angiver en ophobning af systemiske risici, der er forbundet med perioder med overdreven kreditvækst i det finansielle system, navnlig det relevante långivning-BNP-forhold og dets afvigelse fra den langsigtede tendens, og om andre relevante faktorer, herunder behandling af den økonomiske udvikling i de individuelle sektorer i økonomien, der bør lægges til grund for de udpegede myndigheders beslutninger om den passende kontracykliske buffersats i artikel 136

d) vejledning om variabler, herunder kvalitative kriterier, som angiver, at bufferen bør fastholdes, reduceres eller helt bortfalde.

2. Hvis ESRB retter en henstilling i henhold til stk. 1, tager det behørigt hensyn til forskellene mellem medlemsstaterne og navnlig de særlige forhold i medlemsstater med små og åbne økonomier.

3. Hvis ESRB har rettet en henstilling i henhold til stk. 1, skal det overvåge og om nødvendigt ajourføre den på baggrund af erfaringer med fastsættelse af buffere i henhold til dette direktiv eller udviklingen i internationalt aftalt praksis.

Artikel 136

Fastsættelse af kontracykliske buffersatser

1. Hver medlemsstat udpeger en offentlig myndighed eller et offentligt organ ("den udpegede myndighed"), som har ansvaret for at fastsætte den kontracykliske buffersats for den pågældende medlemsstat.

2. De udpegede myndigheder beregner for hvert kvartal en buffervejledning som reference, der kan tjene som vejledning for dem ved fastsættelsen af den kontracykliske buffersats i overensstemmelse med stk. 3. Buffervejledningen afspejler på relevant vis kredityklusen og risiciene som følge af overdreven udlånsvækst i medlemsstaten og tager behørigt hensyn til særlige forhold i den nationale økonomi. Den baseres på långivning/BNP-forholdets afvigelse fra den langsigtede tendens, idet der blandt andet tages hensyn til:

- a) en indikator for udlånsvæksten inden for den pågældende jurisdiktion og navnlig en indikator, der afspejler ændringerne i forholdet mellem långivningen i den pågældende medlemsstat og BNP
- b) enhver gældende vejledning fra ESRB i henhold til artikel 135, stk. 1, litra b).

3. De udpegede myndigheder vurderer og fastsætter på kvartalsbasis en passende kontracyklisk buffersats for deres medlemsstat og tager i den forbindelse hensyn til:

- a) den buffervejledning, der er beregnet i henhold til stk. 2
- b) enhver gældende vejledning fra ESRB i henhold til artikel 135, stk. 1, litra a), c) og d), og enhver henstilling fremsat af ESRB om fastsættelsen af en buffersats
- c) andre variabler, som den udpegede myndighed finder relevante med henblik på at håndtere cykliske systemiske risici.

4. Den kontracykliske buffersats udtrykt som en procentdel af det samlede risikoesponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, i de institutter, der har kreditesponeringer i den pågældende medlemsstat, skal være mellem 0 og 2,5 %, kalibreret i trin på 0,25 procentpoint eller multipla af 0,25 procentpoint. Såfremt det er berettiget på grundlag af de hensyn, der er omhandlet i stk. 3, kan en udpeget myndighed fastsætte en kontracyklisk buffersats på over 2,5 % af det samlede risikoesponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, med henblik på nærværende direktivs artikel 140, stk. 2.

5. Når en udpeget myndighed fastsætter en kontracyklisk buffersats på over nul for første gang, eller når en udpeget myndighed derefter forhøjer den gældende kontracykliske buffersats, træffer den også beslutning om, fra hvilken dato institutterne skal anvende den forhøjede buffer til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer. Denne dato må ikke ligge mere end 12 måneder efter den dato, hvor den øgede buffersats meddeles i overensstemmelse med stk. 7. Såfremt datoen ligger mindre end 12 måneder efter meddelelsen om den øgede buffersats, er den kortere frist for anvendelse berettiget på grundlag af ekstraordinære omstændigheder.

6. Såfremt en udpeget myndighed reducerer den eksisterende kontracykliske buffersats, træffer den, uanset om satsen reduceres til nul, også beslutning om en vejledende periode, hvor bufferen ikke forventes at stige. Denne vejledende periode er dog ikke bindende for den udpegede myndighed.

7. De udpegede myndigheder offentliggør en meddelelse om den kvartalsvise fastsættelse af den kontracykliske buffersats på deres websted. Meddelelsen skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) den gældende kontracykliske buffersats
- b) det relevante långivning/BNP-forhold og dets afvigelse fra den langsigtede tendens
- c) den buffervejledning, der er beregnet i henhold til stk. 2
- d) en begrundelse for den pågældende buffersats
- e) såfremt buffersatsen er forhøjet, den dato, fra hvilken institutterne skal anvende denne forhøjede buffersats til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer
- f) såfremt den i litra e) omhandlede dato ligger mindre end 12 måneder efter datoen for den meddelelse, der er omhandlet i dette stykke, en henvisning til de ekstraordinære omstændigheder, der berettiger den kortere frist for anvendelse
- g) såfremt buffersatsen er reduceret, den vejledende periode, hvor buffersatsen ikke forventes at stige, sammen med en begrundelse for denne periode.

De udpegede myndigheder tager alle rimelige skridt til at koordinere tidspunktet for denne meddelelse.

De udpegede myndigheder underretter ESRB om hver kvartalsvise fastsættelse af den kontracykliske buffersats og de oplysninger, der er omhandlet i litra a)-g). ESRB offentliggør alle sådanne meddelte buffersatser og oplysninger i forbindelse hermed på sit websted.

*Artikel 137***Anerkendelse af kontracykliske buffersatser på over 2,5 %**

1. Såfremt en udpeget myndighed i overensstemmelse med artikel 136, stk. 4, eller en relevant tredjelandsmyndighed har fastsat en kontracyklisk buffersats på over 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, kan de andre udpegede myndigheder anerkende, at indenlandsk godkendte institutter anvender den pågældende buffersats til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

2. Såfremt en udpeget myndighed i henhold til stk. 1 i nærværende artikel anerkender en buffersats på over 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, offentliggør den en meddelelse herom på sit websted. Meddelelsen skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) den gældende kontracykliske buffersats
- b) den medlemsstat eller de tredjelande, som den finder anvendelse på
- c) såfremt buffersatsen forhøjes, den dato, fra hvilken de godkendte institutter i den medlemsstat, hvor den udpegede myndighed befinder sig, skal anvende den pågældende forhøjede buffersats til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer
- d) såfremt den i litra c) omhandlede dato ligger mindre end 12 måneder efter datoen for den meddelelse, der er omhandlet i dette stykke, en henvisning til de ekstraordinære omstændigheder, der berettiger den kortere frist for anvendelse.

*Artikel 138***Henstilling fra ESRB om tredjelandes kontracykliske buffersatser**

ESRB kan i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 rette en henstilling til de udpegede myndigheder om en passende kontracyklisk buffersats for eksponeringer mod det pågældende tredjeland, såfremt:

- a) en kontracyklisk buffersats ikke er fastsat og offentliggjort af den relevante tredjelandsmyndighed for et tredjeland ("den relevante tredjelandsmyndighed"), hvor et eller flere institutter i Unionen har krediteksponeringer
- b) ESRB finder, at en kontracyklisk buffersats, som er fastsat og offentliggjort af den relevante tredjelandsmyndighed for et tredjeland, ikke er tilstrækkelig til på passende vis at beskytte

Unionens institutter mod risikoen for overdreven udlånsvækst i det pågældende land, eller en udpeget myndighed underretter ESRB om, at den mener, at buffersatsen ikke er tilstrækkelig til det formål.

*Artikel 139***Udpegede myndigheders afgørelser om tredjelandes kontracykliske buffersatser**

1. Denne artikel finder anvendelse, uanset om ESRB har rettet en henstilling til de udpegede myndigheder som omhandlet i artikel 138.

2. I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 138, litra a), kan de udpegede myndigheder fastsætte den kontracykliske buffersats, som de indenlandsk godkendte institutter skal anvende til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

3. I de tilfælde, hvor en kontracyklisk buffersats er fastsat og offentliggjort af den relevante tredjelandsmyndighed for et tredjeland, kan en udpeget myndighed fastsætte en anden buffersats for det pågældende tredjeland til indenlandsk godkendte institutters beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, hvis den med rimelighed antager, at den buffersats, som er fastsat af den relevante tredjelandsmyndighed, ikke er tilstrækkelig til på passende vis at beskytte disse institutter mod risici for overdreven udlånsvækst i det pågældende land.

I de tilfælde, hvor en udpeget myndighed udøver beføjelsen i første afsnit, fastsætter den ikke en kontracyklisk buffersats, der ligger under det niveau, der er fastlagt af den relevante tredjelandsmyndighed, medmindre den pågældende buffersats er på over 2,5 % udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, i de institutter, der har krediteksponeringer i det pågældende tredjeland.

For at opnå sammenhæng i bufferfastsættelserne for tredjelande kan ESRB fremsætte henstillinger vedrørende disse fastsættelser.

4. Hvis en udpeget myndighed fastsætter en kontracyklisk buffersats for et tredjeland i medfør af stk. 2 eller 3, som forhøjer den gældende kontracykliske buffersats, træffer den udpegede myndighed beslutning om, fra hvilken dato indenlandsk godkendte institutter skal anvende den pågældende buffersats til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer. Denne dato kan ikke ligge mere end 12 måneder efter den dato, hvor buffersatsen meddeles i overensstemmelse med stk. 5. Såfremt datoen ligger mindre end 12 måneder efter meddelelsen om fastsættelsen, skal den kortere frist for anvendelse være berettiget på grundlag af ekstraordinære omstændigheder.

5. De udpegede myndigheder offentliggør enhver fastsættelse af en kontracyklisk buffersats for et tredjeland i medfør af stk. 2 eller 3 på deres websteder sammen med følgende oplysninger:

- a) den kontracykliske buffersats og det tredjeland, som den finder anvendelse på
- b) en begrundelse for den pågældende buffersats
- c) såfremt buffersatsen ligger over nul for første gang eller er forhøjet, den dato, fra hvilken institutterne skal anvende den forhøjede buffersats til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer
- d) såfremt den i litra c) omhandlede dato ligger mindre end 12 måneder efter datoen for den offentliggørelse, der er omhandlet i dette stykke, en henvisning til de ekstraordinære omstændigheder, der berettiger den kortere frist for anvendelse.

Artikel 140

Beregning af institutspecifik kontracykliske kapitalbuffersatser

1. Den institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats består af det vejede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder i de jurisdiktioner, hvor instituttets relevante krediteksponeringer befinder sig, eller anvendes med henblik på denne artikel i medfør af artikel 139, stk. 2 eller 3.

Medlemsstaterne pålægger institutterne at beregne det vejede gennemsnit, der er omhandlet i første afsnit, på den måde, at de for hver gældende kontracyklisk buffersats anvender det samlede kapitalgrundlagskrav for kreditrisici, der er beregnet i overensstemmelse med tredje del, afsnit II og IV, i forordning (EU) nr. 575/2013, som vedrører de relevante krediteksponeringer i det pågældende område, divideret med det samlede kapitalgrundlagskrav for kreditrisici, som vedrører alle de relevante krediteksponeringer.

2. Såfremt en udpeget myndighed i overensstemmelse med artikel 136, stk. 4, fastsætter en kontracyklisk buffersats på over 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, sikrer medlemsstaterne, at følgende buffersatser finder anvendelse på relevante krediteksponeringer, der befinder sig i den pågældende udpegede myndigheds medlemsstat ("medlemsstat A"), med henblik på beregningen i henhold til stk. 1, herunder, hvis det er relevant, beregningen af det element af konsolideret kapital, der vedrører det pågældende institut:

- a) indenlandsk godkendte institutter anvender den pågældende buffersats på over 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb.

b) institutter, der er godkendt i en anden medlemsstat, anvender en kontracyklisk buffersats på 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb, såfremt den udpegede myndighed i den medlemsstat, hvor institutterne er godkendt, ikke har anerkendt buffersatsen på over 2,5 % i overensstemmelse med artikel 137, stk. 1.

c) institutter, der er godkendt i en anden medlemsstat, anvender den kontracykliske buffersats, som den udpegede myndighed i medlemsstat A har fastsat, såfremt den udpegede myndighed i den medlemsstat, hvor institutterne er godkendt, har anerkendt buffersatsen i overensstemmelse med artikel 137.

3. Såfremt den kontracykliske buffersats, der er fastsat af den relevante tredjelandsmyndighed i et tredjeland, er på over 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, sikrer medlemsstaterne, at følgende buffersatser finder anvendelse på relevante krediteksponeringer, der befinder sig i det pågældende tredjeland, med henblik på beregningen i henhold til stk. 1, herunder, såfremt det er relevant, beregningen af det element af konsolideret kapital, der vedrører det pågældende institut:

a) institutterne anvender en kontracyklisk buffersats på 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb, såfremt den udpegede myndighed i den medlemsstat, hvor institutterne er godkendt, ikke har anerkendt buffersatsen på over 2,5 % i overensstemmelse med artikel 137, stk. 1

b) institutterne anvender den kontracykliske buffersats, som den relevante tredjelandsmyndighed har fastsat, såfremt den udpegede myndighed i den medlemsstat, hvor institutterne er godkendt, har anerkendt buffersatsen i overensstemmelse med artikel 137.

4. Relevante krediteksponeringer omfatter alle andre eksponeringsklasser end dem, der er omhandlet i artikel 112, litra a)-f), i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er omfattet af:

a) kapitalgrundlagskravene for kreditrisiko i henhold til tredje del, afsnit II, i nævnte forordning

b) såfremt eksponeringen er i handelsbeholdningen, kapitalgrundlagskrav for specifik risiko i henhold til tredje del, afsnit IV, kapitel 2, i nævnte forordning eller forøget misligholdelses- og migrationsrisiko i henhold til tredje del, afsnit IV, kapitel 5, i nævnte forordning

c) såfremt eksponeringen er en securitisering, kapitalgrundlagskravene i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 5, i nævnte forordning.

5. Institutterne identificerer en relevant krediteksponerings geografiske beliggenhed i overensstemmelse med de reguleringsmæssige tekniske standarder, der vedtages i henhold til stk. 7.

6. For så vidt angår den beregning, der er fastsat i stk. 1, gælder følgende:

- a) en kontracyklisk buffersats for en medlemsstat finder anvendelse fra den dato, der er angivet i de oplysninger, der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 136, stk. 7, litra e), eller artikel 137, stk. 2, litra c), hvis beslutningen bevirker, at buffersatsen forhøjes
- b) en kontracyklisk buffersats for et tredjeland finder anvendelse 12 måneder efter den dato, hvor en ændring i buffersatsen er blevet meddelt af den relevante tredjelandsmyndighed, uanset om den pågældende myndighed kræver, at institutter, der er etableret i dette tredjeland, skal anvende ændringen inden for en kortere frist, hvis beslutningen bevirker, at buffersatsen forhøjes, jf. dog litra c)
- c) såfremt den udpegede myndighed i instituttets hjemland fastsætter den kontracykliske buffersats for et tredjeland i henhold til artikel 139, stk. 2 eller 3, eller anerkender den kontracykliske buffersats i et tredjeland i medfør af artikel 137, finder denne buffersats anvendelse fra den dato, der er angivet i de oplysninger, der er offentliggøres i overensstemmelse med artikel 139, stk. 5, litra c), eller artikel 137, stk. 2, litra c), hvis beslutningen bevirker, at buffersatsen forhøjes
- d) en kontracyklisk buffersats finder anvendelse umiddelbart, hvis beslutningen bevirker, at buffersatsen reduceres.

For så vidt angår litra b) anses en ændring af den kontracykliske buffersats for et tredjeland for at være meddelt på den dato, hvor den offentliggøres af den relevante tredjelandsmyndighed i overensstemmelse med de gældende nationale regler.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der skal anvendes til at identificere den geografiske beliggenhed af de relevante krediteksponeringer, der er omhandlet i stk. 5.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Afdeling III

Kapitalbevaringsforanstaltninger

Artikel 141

Restriktioner på udlodninger

1. Medlemsstaterne forbyder institutter, som opfylder det kombinerede bufferkrav, at foretage udlodninger i forbindelse med egentlig kernekapital i et sådant omfang, at det reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor det kombinerede bufferkrav ikke længere er opfyldt.

2. Medlemsstaterne pålægger de institutter, der ikke opfylder det kombinerede bufferkrav, at beregne det maksimale udlodningsbeløb ("MUB") i overensstemmelse med stk. 4 og at underrette den kompetente myndighed om dette beregnede MUB.

Såfremt første afsnit finder anvendelse, forbyder medlemsstaterne et sådant institut at foretage følgende handlinger, før det har beregnet MUB:

- a) foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital
- b) indføre en forpligtelse til at betale variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel løn, såfremt forpligtelsen til at betale er blevet indført på et tidspunkt, hvor instituttet ikke opfyldte de kombinerede bufferkrav
- c) foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapital-instrumenter.

3. Såfremt et institut ikke opfylder eller overskrider det kombinerede bufferkrav, forbyder medlemsstaterne det at udlodde mere end MUB som beregnet i overensstemmelse med stk. 4 ved de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) og c).

4. Medlemsstaterne pålægger institutterne at beregne MUB ved at multiplicere det beløb, der beregnes i overensstemmelse med stk. 5, med den faktor, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 6. MUB reduceres som følge af enhver af de handlinger, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c).

5. Det beløb, der skal multipliceres i overensstemmelse med stk. 4, består af:

- a) det foreløbige overskud, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er opstået siden den seneste afgørelse om udlodning af overskud, eller enhver af de handlinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c)

plus

- b) det overskud ved årets udgang, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er opstået siden den seneste afgørelse om udlodning af overskud, eller enhver af de handlinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c)

minus

- c) beløb, som skulle betales i skat, hvis de poster, der er omhandlet i nr. a) og b) i dette stykke, blev overført.

6. Faktoren bestemmes som følger:

- a) såfremt den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravet i henhold til artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i nævnte forordning, befinder sig i det kombinerede bufferkravs første (dvs. den laveste) kvartil, er faktoren 0
- b) såfremt den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravet i henhold til artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i nævnte forordning, befinder sig i det kombinerede bufferkravs anden kvartil, er faktoren 0,2
- c) såfremt den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravet i henhold til artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i nævnte forordning, befinder sig i det kombinerede bufferkravs tredje kvartil, er faktoren 0,4
- d) såfremt den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravet i henhold til artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i nævnte forordning, befinder sig i det kombinerede bufferkravs fjerde (dvs. den højeste) kvartil, er faktoren 0,6.

Den nedre og øvre grænse for det kombinerede bufferkravs kvartiler beregnes som følger:

$$\text{Nedre kvartilgrænse} = \frac{\text{Kombinerede bufferkrav}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Øvre kvartilgrænse} = \frac{\text{Kombinerede bufferkrav}}{4} \times Q_n$$

"Q_n" angiver den berørte kvartils ordenstal.

7. De restriktioner, som er omhandlet i denne artikel, finder kun anvendelse på betalinger, der medfører en reduktion af egentlig kernekapital eller en reduktion af overskuddet, og hvor suspension af betaling eller manglende betaling ikke er ensbetydende med misligholdelse eller en betingelse for at iværksætte insolvensbehandling i henhold til den ordning, der gælder for instituttet.

8. Såfremt et institut ikke opfylder det kombinerede bufferkrav og har til hensigt at udlodde overskud, der kan udloddes, eller foretage en handling som omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra a), b) og c), underretter det den kompetente myndighed og oplyser følgende:

- a) størrelsen af den kapital, som instituttet opretholder, fordelt på:
- i) egentlig kernekapital
 - ii) hybrid kernekapital
 - iii) supplerende kapital
- b) størrelsen af det foreløbige overskud og overskuddet ved årets udgang
- c) MUB beregnet i overensstemmelse med stk. 4
- d) størrelsen af de overskud, der kan udloddes, som det har til hensigt at afsætte til:
- i) udbyttebetalinger
 - ii) køb af egne aktier
 - iii) betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter
 - iv) betaling af variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse, enten ved at indføre en ny forpligtelse til at betale eller betale i henhold til en forpligtelse til at betale indført på et tidspunkt, hvor instituttet ikke opfyldte det kombinerede bufferkrav.

9. Institutterne træffer foranstaltninger med henblik på at sikre, at størrelsen af de overskud, der kan udloddes, og MUB beregnes nøjagtigt, og skal på anmodning kunne dokumentere den nøjagtighed over for den kompetente myndighed.

10. For så vidt angår stk. 1 og 2 omfatter udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital følgende:

- a) udbetaling af kontant udbytte
- b) udlodning af helt eller delvist betalte fondsaktier eller andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013
- c) indløsning eller tilbagekøb, som et institut foretager af egne aktier eller andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a), i nævnte forordning
- d) tilbagebetaling af beløb betalt i forbindelse med de kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a), i nævnte forordning
- e) udlodning af poster, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra b)-e), i nævnte forordning.

Artikel 142

Kapitalbevaringsplan

1. Såfremt et institut ikke opfylder det kombinerede bufferkrav, udarbejder det en kapitalbevaringsplan og forelægger den for den kompetente myndighed senest fem arbejdsdage efter at have konstateret, at det ikke opfylder nævnte krav, medmindre den kompetente myndighed tillader en længere frist på op til ti dage.

De kompetente myndigheder udsteder kun sådanne tilladelser på grundlag af et kreditinstituts individuelle situation under hensyntagen til omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter.

2. Kapitalbevaringsplanen skal indeholde følgende:

- a) overslag over indtægter og udgifter og en prognosticeret balance
- b) foranstaltninger til at øge instituttets kapitalprocenter
- c) en plan og tidsramme for forhøjelse af kapitalgrundlaget med det formål at opfylde det kombinerede bufferkrav fuldt ud

d) oplysninger, som den kompetente myndighed finder nødvendige for at kunne foretage den vurdering, der er fastsat i stk. 3.

3. Den kompetente myndighed vurderer kapitalbevaringsplanen og godkender kun planen, hvis den mener, at det med planen, hvis den gennemføres, med rimelighed kan forventes, at der kan bevares eller rejses tilstrækkelig kapital til at sætte instituttet i stand til at opfylde de kombinerede bufferkrav inden for en frist, som den kompetente myndighed anser for passende.

4. Hvis den kompetente myndighed ikke godkender kapitalbevaringsplanen i overensstemmelse med stk. 3, pålægger den en eller begge af følgende:

- a) kræver, at instituttet øger kapitalgrundlaget til bestemte niveauer inden for bestemte perioder
- b) udøver sine beføjelser i henhold til artikel 102 og indfører strengere restriktioner for udlodninger end dem, der kræves i artikel 141.

AFSNIT VIII

DE KOMPETENTE MYNDIGHEDERS OPLYSNINGSPLIGT

Artikel 143

Generelle oplysningskrav

1. De kompetente myndigheder offentliggør følgende oplysninger:

- a) ordlyden af de love, administrative bestemmelser og generelle retningslinjer, der er vedtaget i deres medlemsstat inden for tilsynsmæssig regulering
- b) måden, hvorpå de i EU-retten disponible valgmuligheder og skøn kan udøves
- c) de generelle kriterier og metoder, som de benytter i forbindelse med den kontrol og vurdering, der er omhandlet i artikel 97
- d) uden at dette berører bestemmelserne i afsnit VII, kapitel 1, afdeling II, i dette direktiv og artikel 54 og 58 i direktiv 2004/39/EF, de samlede statistiske data om centrale aspekter af gennemførelsen af rammebestemmelserne om forsigtighedstilsyn i de enkelte medlemsstater, herunder antallet og arten af de tilsynsforanstaltninger, der træffes i overensstemmelse med artikel 102, stk. 1, litra a), og af de administrative sanktioner, der fastsættes i henhold til artikel 65.

2. De oplysninger, der offentliggøres i overensstemmelse med stk. 1, skal være tilstrækkelig fyldestgørende til at muliggøre en meningsfuld sammenligning af de metoder, der benyttes af de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater. Oplysningerne offentliggøres i et fælles format og ajourføres regelmæssigt. Oplysningerne skal være tilgængelige på en enkelt elektronisk adresse.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge formatet, strukturen, indholdsfortegnelsen og den årlige offentliggørelsesdato for de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 144

Specifikke oplysningskrav

1. Med henblik på femte del i forordning (EU) nr. 575/2013 offentliggør de kompetente myndigheder følgende oplysninger:

- a) de generelle kriterier og metoder, som de har indført for at kontrollere overholdelsen af artikel 405-409 i forordning (EU) nr. 575/2013
- b) med forbehold af bestemmelserne i afsnit VII, kapitel 1, afdeling II, en kortfattet beskrivelse af resultatet af den tilsynsmæssige kontrol og en beskrivelse af de foranstaltninger, der træffes i tilfælde af manglende overholdelse af artikel 405-409 i forordning (EU) nr. 575/2013 konstateret på årsbasis.

2. En kompetent myndighed i en medlemsstat, som gør brug af valgmuligheden i artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, offentliggør følgende oplysninger:

- a) de kriterier, som de anvender til at fastslå, at der hverken findes eller påtænkes indført materielle, praktiske eller lovbestemte hindringer for umiddelbar overførelse af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser
- b) antallet af moderinstitutter, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, og hvor mange af disse, der har datterselskaber i et tredjeland

c) sammenfattet for den pågældende medlemsstat:

i) for moderinstituttet i en medlemsstat, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, det samlede kapitalgrundlag på konsolideret grundlag, som datterselskaber i et tredjeland besidder

ii) for moderinstitutter i en medlemsstat, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til artikel 7, stk. 3, i nævnte forordning, den procentdel, som kapitalgrundlaget i datterselskaber i et tredjeland udgør af det samlede kapitalgrundlag på konsolideret grundlag

iii) for moderinstitutter i en medlemsstat, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til artikel 7, stk. 3, i nævnte forordning, den procentdel, som kapitalgrundlaget i datterselskaber i et tredjeland udgør af det samlede kapitalgrundlag i henhold til artikel 92 i nævnte forordning (EU) nr. 575/2013.

3. De kompetente myndigheder, der gør brug af valgmuligheden i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, offentliggør følgende:

- a) de kriterier, som de anvender til at fastslå, at der hverken findes eller påtænkes indført materielle, praktiske eller lovbestemte hindringer for umiddelbar overførelse af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser
- b) antallet af moderinstitutter, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, og hvor mange af disse moderinstitutter, der har datterselskaber i et tredjeland
- c) sammenfattet for den pågældende medlemsstat:

i) for moderinstitutter, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, det samlede kapitalgrundlag i datterselskaber i et tredjeland

ii) for moderinstitutter, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, den procentdel, som kapitalgrundlaget i datterselskaber i et tredjeland udgør af det samlede kapitalgrundlag

iii) for moderinstitutter, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, den procentdel, som kapitalgrundlaget i datterselskaber i et tredjeland udgør af det samlede kapitalgrundlag i henhold til artikel 92 i nævnte forordning.

AFSNIT IX

DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESAKTER*Artikel 145***Delegerede retsakter**

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 148 vedrørende følgende:

- a) præcisering af definitionerne fastsat i artikel 3 og 128 for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv
- b) præcisering af definitionerne fastsat i artikel 4 og 128 for i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- c) tilpasning af terminologien og definitionerne fastsat i artikel 3 til senere retsakter om institutter og hermed beslægtede områder
- d) tilpasning af de i artikel 31, stk. 1 omhandlede beløb for at tage hensyn til udviklingen i Eurostats europæiske forbrugerprisindeks i overensstemmelse med og på samme tid som tilpasningerne efter artikel 4, stk. 7, i direktiv 2002/92/EF
- e) udvidelse af indholdet af den i artikel 33 og 34 omhandlede liste, som findes i bilag I, eller tilpasning af listens terminologi under hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- f) identifikation af de områder, inden for hvilke de kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger som fastsat i artikel 50
- g) tilpasning af bestemmelserne fastsat i artikel 76-88 og 98 for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, navnlig nye finansielle produkter, eller inden for regnskabsstandarder og -krav, som tager højde for EU-lovgivningen, eller med henblik på konvergens i tilsynspraksis
- h) udsættelse af offentliggørelsesforpligtelsen i overensstemmelse med artikel 89, stk. 3, andet afsnit, såfremt Kommissionens rapport som omhandlet i nævnte stykkes første afsnit, påpeger væsentlige negative følger
- i) tilpasning af de i artikel 23, stk. 1, fastsatte kriterier for at tage hensyn til den fremtidige udvikling og sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv.

*Artikel 146***Gennemførelsesretsakter**

Følgende foranstaltninger vedtages som gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 147, stk. 2:

- a) tekniske tilpasninger af listen i artikel 2
- b) ændring af størrelsen af startkapitalen, jf. artikel 12 og afsnit IV, under hensyn til udviklingen på det økonomiske og monetære område.

*Artikel 147***Det Europæiske Bankudvalg**

1. Ved vedtagelse af gennemførelsesretsakter bistår Kommissionen af Det Europæiske Bankudvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*Artikel 148***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel anførte betingelser.

2. De delegerede beføjelser i artikel 145 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 17. juli 2013.

3. Den i artikel 145 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 145 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet

inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 149

Indsigelse mod de reguleringsmæssige tekniske standarder

Hvis Kommissionen i henhold til dette direktiv vedtager en reguleringsmæssig teknisk standard, som er identisk med det af EBA forelagte udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, er fristen for indsigelse fra Europa-Parlamentets og Rådets side mod den pågældende reguleringsmæssige tekniske standard på en måned fra datoen for Kommissionens underretning. På Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ kan denne periode forlænges med en måned. Uanset artikel 13, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1093/2010 kan fristen for indsigelse fra Europa-Parlamentets og Rådets side mod den pågældende reguleringsmæssige tekniske standard om nødvendigt forlænges med yderligere en måned.

AFSNIT X

ÆNDRINGER AF DIREKTIV 2002/87/EF

Artikel 150

Ændringer af direktiv 2002/87/EF

I artikel 21a i direktiv 2002/87/EF foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2, udgår litra a)

b) Stk. 3 erstattes af følgende:

"3. For at sikre konsekvent anvendelse af de beregningsmetoder, der er opstillet i bilag I, del II i nærværende direktiv, sammenholdt med artikel 49, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 228, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF, jf. dog artikel 6, stk. 4, i nærværende direktiv, skal ESA'erne gennem det blandede udvalg udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i forbindelse med artikel 6, stk. 2, i nærværende direktiv.

ESA'erne forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest fem måneder inden anvendelsesdatoen i artikel 309, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i

overensstemmelse med artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010."

AFSNIT XI

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

Overgangsbestemmelser om tilsyn med institutter, som udøver retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser

Artikel 151

Anvendelsesområde

1. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse i stedet for artikel 40, 41, 43, 49, 50 og 51, indtil den dato, på hvilken likviditetsdækningskravet anvendes i overensstemmelse med den delegerede retsakt, der vedtages i overensstemmelse med artikel 460 i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. For at sikre, at indfasningen af tilsynsordninger for likviditet er helt på linje med udviklingen af ensartede likviditetsbestemmelser, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 145 om udsættelse af den i stk. 1 nævnte dato med op til to år, hvis der ikke er indført ensartede likviditetsbestemmelser i Unionen, fordi internationale standarder for likviditetstilsyn endnu ikke er vedtaget på den dato, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

Artikel 152

Indberetningskrav

Værtslandene kan til statistisk brug kræve, at alle de kreditinstitutter, der har en filial på deres område, regelmæssigt indsender en rapport til de pågældende værtslandes kompetente myndigheder om den virksomhed, som de udøver i de pågældende værtslande.

Til varetagelse af de opgaver, der påhviler værtslandene i henhold til artikel 156, kan de kræve de samme oplysninger af filialer af kreditinstitutter, der har hjemsted i andre medlemsstater, som de kræver af indenlandske kreditinstitutter.

Artikel 153

Foranstaltninger truffet af de kompetente myndigheder i hjemlandet i forbindelse med de aktiviteter, der udøves i værtslandet

1. Når de kompetente myndigheder i værtslandet konstaterer, at et kreditinstitut, der har en filial eller leverer tjenesteydelser på dets område, ikke overholder de lovregler, som værtslandet har vedtaget i medfør af dette direktivs bestemmelser, og som giver værtslandets myndigheder kompetence, anmoder de det pågældende kreditinstitut om at afhjælpe dets manglende overholdelse.

2. Tager det pågældende kreditinstitut ikke de nødvendige skridt, underretter værtslandets kompetente myndigheder hjemlandets kompetente myndigheder herom.

3. Hjemlandets kompetente myndigheder træffer da så hurtigt som muligt de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at kreditinstituttet afhjælper dets manglende overholdelse. Karakteren af disse foranstaltninger meddeles værtslandets kompetente myndigheder.

4. Hvis det pågældende kreditinstitut til trods for de foranstaltninger, der er truffet af hjemlandet, eller hvis disse foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige, eller hjemlandet ikke har truffet nogen foranstaltninger, fortsat overtræder de i værtslandet gældende lovgiver som nævnt i stk. 1, kan værtslandet efter at have underrettet de kompetente myndigheder i hjemlandet herom træffe passende foranstaltninger for at forebygge eller straffe yderligere overtrædelser, og om nødvendigt forhindre, at kreditinstituttet indleder yderligere aktiviteter på dets område. Medlemsstaterne sikrer, at de for disse foranstaltninger nødvendige retslige dokumenter kan forkyndes for kreditinstitutterne på medlemsstaternes område.

Artikel 154

Retsbevarende foranstaltninger

Inden den i artikel 153 fastsatte procedure iværksættes, kan værtslandets kompetente myndigheder i særlig hastende tilfælde iværksætte nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte indskyderes, investoreres og andre tjenesteydelsesmodtageres interesser. Kommissionen og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder skal hurtigst muligt underrettes om sådanne foranstaltninger.

Kommissionen kan, efter at have hørt de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder, bestemme, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

Artikel 155

Ansvar

1. Ansvar for forsigtighedstilsyn med et institut, herunder tilsyn med de i henhold til artikel 33 og 34 udøvede aktiviteter, påhviler hjemlandets kompetente myndigheder; dette berører ikke de bestemmelser i dette direktiv, der pålægger værtslandets kompetente myndigheder et ansvar.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at der føres tilsyn på et konsolideret grundlag ifølge dette direktiv.

3. De kompetente myndigheder i en medlemsstat tager ved udførelsen af deres generelle opgaver behørigt hensyn til de potentielle virkninger, som deres beslutninger kan have på

stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte medlemsstater, og navnlig i nødsituationer, på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed på det relevante tidspunkt.

Artikel 156

Likviditetstilsyn

Værtslandene har i samarbejde med hjemlandets kompetente myndigheder ansvaret for tilsyn med likviditeten i kreditinstitutters filialer, indtil yderligere koordinering har fundet sted.

Med forbehold af de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at styrke Det Europæiske Monetære System, bevarer værtslandene det fulde ansvar for de foranstaltninger, der iværksættes som led i deres pengepolitik.

Sådanne foranstaltninger må ikke føre til forskelsbehandling eller mere restriktiv behandling af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

Artikel 157

Samarbejde om tilsyn

Med henblik på at føre tilsyn med virksomheden i institutter, som udøver virksomhed i en eller flere andre medlemsstater end den, hvor de har hjemsted, navnlig gennem en filial, arbejder de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater tæt sammen. De meddeler hinanden alle sådanne oplysninger om ledelsen og ejerforholdet i disse institutter, som vil kunne lette tilsynet med disse og undersøgelsen af betingelserne for meddelelse af tilladelse, samt alle de oplysninger, der vil kunne lette overvågningen af disse institutter, i særdeleshed med hensyn til likviditet, solvens, indskudsgaranti, begrænsning af store eksponeringer, administrativ og regnskabsmæssig praksis og interne kontrolmekanismer.

Artikel 158

Væsentlige filialer

1. De kompetente myndigheder i et værtsland kan fremsætte en anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed i de tilfælde, hvor artikel 112, stk. 1, finder anvendelse, eller til de kompetente myndigheder i hjemlandet om, at en filial af et institut, der ikke er et investeringsselskab underlagt artikel 95 i forordning (EU) nr. 575/2013, anses for at være væsentlig.

2. Anmodningen skal indeholde begrundelserne for, at filialen skal anses for at være væsentlig, navnlig med hensyn til følgende:

a) filialen har en markedsandel i form af indskud på over 2 % i værtslandet

- b) den betydning, som suspensionen eller ophøret af instituttets virksomhed sandsynligvis vil få for den systemiske likviditet og betalings-, clearings- og afviklingssystemerne i værtslandet
- c) filialens størrelse og betydning med hensyn til antal kunder i værtslandets banksystem eller finansielle system.

De kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet og den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvis artikel 112, stk. 1, finder anvendelse, skal gøre alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles beslutning om udpegningen af en filial som værende væsentlig.

Er der ikke truffet en fælles beslutning inden for to måneder efter modtagelsen af den i første afsnit omhandlede anmodning, træffer de kompetente myndigheder i værtslandet inden for en periode på yderligere to måneder selv beslutning om, hvorvidt filialen er væsentlig. I forbindelse med beslutningstagningen tager de kompetente myndigheder i værtslandet hensyn til eventuelle synspunkter og forbehold fremsat af de konsoliderende tilsynsmyndigheder eller de kompetente myndigheder i hjemlandet.

De i andet og tredje afsnit omhandlede beslutninger anføres i et dokument, der indeholder de fulde begrundelser og sendes til de berørte kompetente myndigheder, og anses for at være afgørende og anvendes af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

Udpegningen af en filial som værende væsentlig berører ikke de kompetente myndigheders rettigheder og ansvar i henhold til dette direktiv.

3. De kompetente myndigheder i hjemlandet meddeler de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor en væsentlig filial er etableret, de i artikel 117, stk. 1, litra c) og d), omhandlede oplysninger og udfører de i artikel 112, stk. 1, litra c), omhandlede opgaver i samarbejde med de kompetente myndigheder i værtslandet.

4. Bliver en kompetent myndighed i et hjemland bekendt med en nødsituation som omhandlet i artikel 114, stk. 1, advarer den, så snart det er praktisk muligt, de i artikel 58, stk. 4, og i artikel 59, stk. 1, omhandlede myndigheder.

5. Når artikel 116 ikke finder anvendelse, opretter og leder de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med et institut med væsentlige filialer i andre medlemsstater, et kollegium af tilsynsførende, som skal lette opnåelsen af en fælles beslutning om udpegningen af en filial som værende væsentlig i henhold til stk. 2 og udveksling af oplysninger i henhold til artikel 60.

Oprettelsen og driften af kollegiet baseres på skriftlige bestemmelser, der efter høring af de berørte kompetente myndigheder fastlægges af den kompetente myndighed i hjemlandet. Den kompetente myndighed i hjemlandet afgør, hvilke kompetente myndigheder der deltager i et møde eller en aktivitet i kollegiet.

6. Den beslutning, som hjemlandets kompetente myndighed træffer, tager hensyn til relevansen af den tilsynsaktivitet, der skal planlægges eller koordineres, for disse myndigheder, navnlig den mulige indvirkning på det finansielle systems stabilitet i de berørte medlemsstater, jf. artikel 155, stk. 3, og de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel.

7. Hjemlandets kompetente myndighed skal på forhånd holde alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af sådanne møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de aktiviteter, der skal overvejes. Hjemlandets kompetente myndighed holder også rettidigt alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om de tiltag, der vedtages på disse møder, eller de foranstaltninger, der gennemføres.

Artikel 159

Kontrol på stedet

1. Hvis et institut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, udøver virksomhed gennem en filial etableret i en anden medlemsstat, sikrer værtslandet, at hjemlandets kompetente myndigheder efter meddelelse herom til værtslandets kompetente myndigheder selv eller gennem bemyndigede personer kan udføre kontrol på stedet af de oplysninger, der er nævnt i artikel 50.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder kan ligeledes få adgang til at udføre kontrol på stedet af filialer efter en af de andre procedurer, der er fastsat i artikel 118.

3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for den ret, som værtslandets kompetente myndigheder har til kontrol på stedet af filialer etableret på deres område med henblik på varetagelsen af de opgaver, der påhviler dem i henhold til dette direktiv.

KAPITEL 2

Overgangsbestemmelser om kapitalbuffere

Artikel 160

Overgangsbestemmelser om kapitalbuffere

1. Ved denne artikel ændres kravene i artikel 129 og 130 i en overgangsperiode fra 1. januar 2016 til 31. december 2018.

2. I perioden fra 1. januar til 31. december 2016
- skal kapitalbevaringsbufferen bestå af egentlig kernekapital svarende til 0,625 % af den samlede værdi af instituttets risikovægtede eksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - skal den institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer højst svare til 0,625 % af den samlede værdi af instituttets risikovægtede eksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.
3. I perioden fra 1. januar til 31. december 2017
- skal kapitalbevaringsbufferen bestå af egentlig kernekapital svarende til 1,25 % af den samlede værdi af instituttets risikovægtede eksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - skal den institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer højst svare til 1,25 % af den samlede værdi af instituttets risikovægtede eksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.
4. I perioden fra 1. januar til 31. december 2018
- skal kapitalbevaringsbufferen bestå af egentlig kernekapital svarende til 1,875 % af den samlede værdi af instituttets risikovægtede eksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - skal den institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer højst svare til 1,875 % af den samlede værdi af instituttets risikovægtede eksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.
5. Kravet om en kapitalbevaringsplan og de restriktioner for udlodninger, der er omhandlet i artikel 141 og 142, finder anvendelse i overgangsperioden fra 1. januar 2016 til 31. december 2018, såfremt institutterne ikke opfylder de kombinerede bufferkrav, der tager højde for de krav, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2, 3 og 4.
6. Medlemsstaterne kan fastsætte en kortere overgangsperiode end den, der er angivet i stk. 1-4, og dermed indføre kapitalbevaringsbufferen og den kontracykliske kapitalbuffer fra den 31. december 2013. Hvis en medlemsstat fastsætter en sådan kortere overgangsperiode, underretter den de relevante parter, herunder Kommissionen, ESRB, EBA og det relevante tilsynskollegium herom. En sådan kortere overgangsperiode

anerkendes af andre medlemsstater. Hvis en anden medlemsstat anerkender en sådan kortere overgangsperiode, underretter den Kommissionen, ESRB, EBA og det relevante tilsynskollegium herom.

7. Hvis en medlemsstat fastsætter en kortere overgangsperiode for den kontracykliske kapitalbuffer, finder den kortere periode kun anvendelse med henblik på beregning af den institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer i de institutter, der er godkendt i den medlemsstat, som den udpegede myndighed er ansvarlig for.

KAPITEL 3

Afsluttende bestemmelser

Artikel 161

Gennemgang og rapport

1. Kommissionen foretager periodisk gennemgang af gennemførelsen af dette direktiv med henblik på at sikre, at dets gennemførelse ikke fører til åbenbar forskelsbehandling mellem institutter på grundlag af deres juridiske struktur eller ejerskabsmodel.

2. Efter gennemgang forelægger Kommissionen inden den 30. juni 2016 i tæt samarbejde med EBA Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, om nødvendigt ledsaget af et forslag til en lovgivningsmæssig retsakt, om bestemmelserne om aflønning i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013, idet der tages højde for den internationale udvikling, navnlig med hensyn til:

a) deres effektivitet, gennemførelse og håndhævelse, herunder en identifikation af de eventuelle huller, der er opstået i forbindelse med anvendelsen af proportionalitetsprincippet på nævnte bestemmelser

b) virkningen af overholdelsen af princippet i artikel 94, stk. 1, litra g), for så vidt angår

i) konkurrenceevnen og det finansielle systems stabilitet og

ii) alle medarbejdere, der reelt og fysisk arbejder i datterselskaber, som er etableret uden for EØS af moderinstitutter, der er etableret i EØS.

Ved denne gennemgang undersøges det navnlig, hvorvidt principperne i artikel 94, stk. 1, litra f), fortsat bør gælde for medarbejdere, der er omfattet af litra b), nr. ii) i første afsnit.

3. Fra 2014 offentliggør EBA i samarbejde med EIOPA og ESMA hvert andet år en rapport med en analyse af, i hvilket omfang medlemsstaternes lovgivning henviser til eksterne kreditvurderinger med reguleringsmæssige formål, og om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at reducere sådanne henvisninger. Disse rapporter skal beskrive, hvordan de kompetente myndigheder opfylder deres forpligtelser i artikel 77, stk. 1 og 3, og i artikel 79, litra b). Disse rapporter beskriver desuden omfanget af tilsynsmæssig konvergens i denne henseende.

4. Senest den 31. december 2014 gennemgår og aflægger Kommissionen rapport om anvendelsen af artikel 108 og 109 og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, ledsaget, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsforslag.

5. Senest den 31. december 2016 gennemgår og aflægger Kommissionen rapport om de resultater, der er opnået i henhold til artikel 91, stk. 11, herunder om det er hensigtsmæssigt at foretage benchmarking af praksisser for mangfoldighed, under hensyntagen til enhver relevant udvikling i Unionen og international udvikling og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport ledsaget, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsforslag.

6. Senest den 31. december 2015 hører Kommissionen ESRB, EBA, EIOPA, ESMA og andre relevante parter om effektiviteten af aftalerne om udveksling af oplysninger i henhold til dette direktiv, både under normale omstændigheder og i perioder med stress.

7. Senest den 31. december 2015 gennemgår og aflægger EBA rapport for Kommissionen om anvendelsen af bestemmelserne i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 om Unionens og medlemsstaternes samarbejde med tredjelande. Denne rapport skal identificere eventuelle områder, der kræver yderligere udvikling med hensyn til samarbejde og udveksling af oplysninger. EBA offentliggør denne rapport.

8. EBA undersøger på mandat fra Kommissionen, om de enheder i den finansielle sektor, der erklærer, at de udoøver deres virksomhed i overensstemmelse med islamiske bankprincipper, er tilstrækkelig omfattet af nærværende direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013. Kommissionen gennemgår EBA's rapport og forelægger, hvis det er hensigtsmæssigt, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsmæssigt forslag.

9. Senest den 1. juli 2014 aflægger EBA rapport til Kommissionen om kreditinstitutters brug af og fordele ved ESCB-centralbankers langfristede markedsoperationer og tilsvarende støtteforanstaltninger med finansiering via centralbanken. På grundlag af den rapport og efter høring af ECB forelægger Kommissionen senest den 31. december 2014 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om den faktiske brug af og fordelene ved disse markedsoperationer og tilsvarende støtteforanstaltninger med finansiering via centralbanken for kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i Unionen, og ledsager denne,

hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsmæssigt forslag om kreditinstitutters brug af og fordele ved sådanne markedsoperationer og tilsvarende støtteforanstaltninger med finansiering via centralbanken.

Artikel 162

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2013 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.

Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser fra den 31. december 2013

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og EBA teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Hvis de dokumenter, der ledsager medlemsstaternes underretning om gennemførelsesforanstaltninger, ikke er tilstrækkelige til fuldt ud at vurdere gennemførelsesbestemmelsernes overholdelse af visse bestemmelser i nærværende direktiv, kan Kommissionen efter EBA's anmodning med henblik på udførelsen af dens opgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010 eller på eget initiativ pålægge medlemsstaterne at fremlægge mere detaljerede oplysninger om gennemførelsen af disse love og bestemmelser og dette direktiv.

2. Uanset stk. 1 finder afsnit VII, kapitel 4, anvendelse fra den 1. januar 2016.

3. De nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme artikel 94, stk. 1, litra g), skal kræve, at institutter anvender de deri fastsatte principper på løn, der er tildelt for tjenesteydelser, som er leveret - eller for indsats - fra og med 2014, uanset om den forfalder på grundlag af kontrakter, der er indgået inden eller efter 31. december 2013.

4. Lovene og bestemmelserne omhandlet i stk. 1 og 2 skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også omfatte en erklæring om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved dette direktiv, skal betragtes som henvisninger til dette direktiv. De nærmere regler for henvisningerne og for affattelsen af den nævnte erklæring fastsættes af medlemsstaterne.

5. Uanset stk. 1 i nærværende artikel finder artikel 131 anvendelse fra den 1. januar 2016. Medlemsstaterne gennemfører artikel 131, stk. 4 fra den 1. januar 2016 som følger:

a) 25 % af den G-SII-buffer, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 131, stk. 4, i 2016

b) 50 % af den G-SII-buffer, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 131, stk. 4, i 2017

c) 75 % af den G-SII-buffer, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 131, stk. 4, i 2018 og

Artikel 164

Ikrafttræden

d) 100 % af den G-SII-buffer, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 131, stk. 4, i 2019.

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

6. Uanset stk. 2 i nærværende artikel finder artikel 133 anvendelse fra 31. december 2013.

Artikel 165

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Artikel 163

Ophævelse

Direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juni 2013.

Henvisninger til de ophævede direktiver betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 og læses efter sammenligningstabellen i bilag II til nærværende direktiv og bilag IV til forordning (EU) nr. 575/2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

A. SHATTER

Formand

BILAG I

LISTE OVER DE AKTIVITETER, DER ER OMFATTET AF GENSIDIG ANERKENDELSE

1. At tage imod indskud og andre tilbagebetalingspligtige midler
2. Udlånsvirksomhed, herunder bl.a. forbrugerkreditter, realkreditlån, factoring med eller uden regres og finansiering af handelstransaktioner (herunder forfæitning)
3. Finansiell leasing
4. Betalingstjenester som defineret i artikel 4, nr. 3), i direktiv 2007/64/EF
5. Udstedelse og administration af andre betalingsmidler (f.eks. rejsechecks og bankveksler), i det omfang denne aktivitet ikke er dækket af punkt 4
6. Garantier og tilsagn
7. Transaktioner for egen eller kunders regning vedrørende:
 - a) pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser m.v.)
 - b) udenlandsk valuta
 - c) finansielle futures og options
 - d) valuta- og renteinstrumenter
 - e) værdipapirer
8. Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed
9. Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder
10. Låneformidling
11. Porteføljevaltning og -rådgivning
12. Opbevaring og forvaltning af værdipapirer
13. Kreditoplysninger
14. Boksudlejning
15. Udstedelse af elektroniske penge.

De tjenesteydelser og aktiviteter, der er omhandlet i bilag I, afsnit A og B direktiv 2004/39/EF er, når der henvises til de finansielle instrumenter, der er omhandlet i bilag I, afsnit C, i samme direktiv, omfattet af principperne om gensidig anerkendelse i overensstemmelse med nærværende direktiv.

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Nærværende direktiv	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 1	Artikel 1, stk. 1	
Artikel 2, stk. 1		
Artikel 2, stk. 2		
Artikel 2, stk. 3		
Artikel 2, stk. 4	Artikel 1, stk. 2	
Artikel 2, stk. 5	Artikel 2	
Artikel 2, stk. 6	Artikel 1, stk. 3	
Artikel 3	Artikel 4	
Artikel 3, stk. 1, nr. 53	Artikel 4, nr. 49	
Artikel 4, stk. 1		
Artikel 4, stk. 2		
Artikel 4, stk. 3		
Artikel 4, stk. 4		
Artikel 4, stk. 5		Artikel 35, stk. 1
Artikel 4, stk. 6		
Artikel 4, stk. 7		
Artikel 4, stk. 8		
Artikel 5	Artikel 128	
Artikel 6	Artikel 42b, stk. 1	
Artikel 7	Artikel 40, stk. 3	
Artikel 8, stk. 1	Artikel 6, stk. 1	
Artikel 8, stk. 2	Artikel 6, stk. 2	
Artikel 8, stk. 3	Artikel 6, stk. 3	
Artikel 8, stk. 4		
Artikel 9	Artikel 5	
Artikel 10	Artikel 7	
Artikel 11	Artikel 8	
Artikel 12, stk. 1	Artikel 9, stk. 1, første afsnit	
Artikel 12, stk. 2	Artikel 9, stk. 1, andet afsnit	
Artikel 12, stk. 3	Artikel 9, stk. 1, tredje afsnit	
Artikel 12, stk. 4	Artikel 9, stk. 2	
Artikel 13, stk. 1	Artikel 11, stk. 1	
Artikel 13, stk. 2	Artikel 11, stk. 2	
Artikel 14, stk. 1	Artikel 12, stk. 1	

Nærværende direktiv	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 14, stk. 2	Artikel 12, stk. 2	
Artikel 14, stk. 3	Artikel 12, stk. 3	
Artikel 15	Artikel 13	
Artikel 16, stk. 1	Artikel 15, stk. 1	
Artikel 16, stk. 2	Artikel 15, stk. 2	
Artikel 16, stk. 3	Artikel 15, stk. 3	
Artikel 17	Artikel 16	
Artikel 18	Artikel 17, stk. 1	
Artikel 19	Artikel 18	
Artikel 20, stk. 1	Artikel 14	
Artikel 20, stk. 2	Artikel 14	
Artikel 20, stk. 3		
Artikel 20, stk. 5	Artikel 17, stk. 2	
Artikel 21	Artikel 3	
Artikel 22, stk. 1	Artikel 19, stk. 1	
Artikel 22, stk. 2	Artikel 19, stk. 2	
Artikel 22, stk. 3	Artikel 19, stk. 3	
Artikel 22, stk. 4	Artikel 19, stk. 4	
Artikel 22, stk. 5	Artikel 19, stk. 5	
Artikel 22, stk. 6	Artikel 19, stk. 6	
Artikel 22, stk. 7	Artikel 19, stk. 7	
Artikel 22, stk. 8	Artikel 19, stk. 8	
Artikel 22, stk. 9	Artikel 19, stk. 9	
Artikel 23, stk. 1	Artikel 19a, stk. 1	
Artikel 23, stk. 2	Artikel 19a, stk. 2	
Artikel 23, stk. 3	Artikel 19a, stk. 3	
Artikel 23, stk. 4	Artikel 19a, stk. 4	
Artikel 23, stk. 5	Artikel 19a, stk. 5	
Artikel 24, stk. 1	Artikel 19b, stk. 1	
Artikel 24, stk. 2	Artikel 19b, stk. 2	
Artikel 25	Artikel 20	
Artikel 26, stk. 1	Artikel 21, stk. 1	
Artikel 26, stk. 2	Artikel 21, stk. 2	
Artikel 27	Artikel 21, stk. 3	
Artikel 28, stk. 1		Artikel 4
Artikel 28, stk. 2		Artikel 9
Artikel 29, stk. 1		Artikel 5, stk. 1

Nærværende direktiv	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 29, stk. 2		Artikel 5, stk. 2
Artikel 29, stk. 3		Artikel 5, stk. 3
Artikel 29, stk. 4		Artikel 5, stk. 2
Artikel 30		Artikel 6
Artikel 31, stk. 1		Artikel 7
Artikel 31, stk. 2		Artikel 8
Artikel 32, stk. 1		Artikel 10, stk. 1
Artikel 32, stk. 2		Artikel 10, stk. 2
Artikel 32, stk. 3		Artikel 10, stk. 3
Artikel 32, stk. 4		Artikel 10, stk. 4
Artikel 32, stk. 5		Artikel 10, stk. 5
Artikel 33	Artikel 23	
Artikel 34, stk. 1	Artikel 24, stk. 1	
Artikel 34, stk. 2	Artikel 24, stk. 2	
Artikel 34, stk. 3	Artikel 24, stk. 3	
Artikel 35, stk. 1	Artikel 25, stk. 1	
Artikel 35, stk. 2	Artikel 25, stk. 2	
Artikel 35, stk. 3	Artikel 25, stk. 3	
Artikel 35, stk. 4	Artikel 25, stk. 4	
Artikel 35, stk. 5	Artikel 25, stk. 5	
Artikel 35, stk. 6	Artikel 25, stk. 5	
Artikel 35, stk. 7	Artikel 25, stk. 5	
Artikel 36, stk. 1	Artikel 26, stk. 1	
Artikel 36, stk. 2	Artikel 26, stk. 2	
Artikel 36, stk. 3	Artikel 26, stk. 3	
Artikel 36, stk. 4	Artikel 26, stk. 4	
Artikel 36, stk. 5	Artikel 26, stk. 5	
Artikel 36, stk. 6	Artikel 26, stk. 5	
Artikel 36, stk. 7	Artikel 26, stk. 5	
Artikel 37	Artikel 36	
Artikel 38	Artikel 27	
Artikel 39, stk. 1	Artikel 28, stk. 1	
Artikel 39, stk. 2	Artikel 28, stk. 2	
Artikel 39, stk. 3	Artikel 28, stk. 3	
Artikel 39, stk. 4	Artikel 28, stk. 4	

Nærværende direktiv	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 39, stk. 5	Artikel 28, stk. 4	
Artikel 39, stk. 6	Artikel 28, stk. 4	
Artikel 40, stk. 1	Artikel 29, stk. 1	
Artikel 40, stk. 2		
Artikel 40, stk. 3		
Artikel 41, stk. 1	Artikel 30, stk. 1 og 2	
Artikel 41(2)		
Artikel 42	Artikel 32	
Artikel 43, stk. 1	Artikel 33, stk. 1	
Artikel 43, stk. 2		
Artikel 43, stk. 3		
Artikel 43, stk. 4		
Artikel 43, stk. 5		
Artikel 44	Artikel 31 og 34	
Artikel 45	Artikel 35	
Artikel 46	Artikel 37	
Artikel 47, stk. 1	Artikel 38, stk. 1	
Artikel 47, stk. 2	Artikel 38, stk. 2	
Artikel 47, stk. 3	Artikel 38, stk. 3	
Artikel 48, stk. 1	Artikel 39, stk. 1	
Artikel 48, stk. 2	Artikel 39, stk. 2	
Artikel 48, stk. 3	Artikel 39, stk. 3	
Artikel 48, stk. 4	Artikel 39, stk. 4	
Artikel 49, stk. 1	Artikel 40, stk. 1	
Artikel 49, stk. 2	Artikel 40, stk. 2	
Artikel 49, stk. 3	Artikel 41, stk. 3, tredje afsnit	
Artikel 50, stk. 1	Artikel 42, første afsnit	
Artikel 50, stk. 2		
Artikel 50, stk. 3		
Artikel 50, stk. 4		
Artikel 50, stk. 5	Artikel 42, andet afsnit	
Artikel 50, stk. 6	Artikel 42, tredje og sjette afsnit	
Artikel 50, stk. 7	Artikel 42, fjerde og syvende afsnit	
Artikel 50, stk. 8	Artikel 42, femte afsnit	
Artikel 51, stk. 1	Artikel 42a, stk. 1	
Artikel 51, stk. 2	Artikel 42a, stk. 2	
Artikel 51, stk. 3	Artikel 42a, stk. 3	

Nærværende direktiv	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 51, stk. 4	Artikel 42a, stk. 3	
Artikel 51, stk. 5	Artikel 42a, stk. 3	
Artikel 51, stk. 6		
Artikel 52, stk. 1	Artikel 43, stk. 1	
Artikel 52, stk. 2	Artikel 43, stk. 2	
Artikel 52, stk. 3		
Artikel 52, stk. 4		
Artikel 53, stk. 1	Artikel 44, stk. 1	
Artikel 53, stk. 2	Artikel 44, stk. 2	
Artikel 53, stk. 3		
Artikel 54	Artikel 45	
Artikel 55	Artikel 46	
Artikel 56	Artikel 47	
Artikel 57, stk. 1	Artikel 48, stk. 1, første afsnit	
Artikel 57, stk. 2	Artikel 48, stk. 1, andet afsnit	
Artikel 57, stk. 3	Artikel 48, stk. 2, første og andet afsnit	
Artikel 57, stk. 4	Artikel 48, stk. 2, tredje afsnit	
Artikel 57, stk. 5	Artikel 48, stk. 2, femte afsnit	
Artikel 57, stk. 6	Artikel 48, stk. 2, fjerde afsnit	
Artikel 58	Artikel 49, første afsnit	
Artikel 58, stk. 2	Artikel 49, andet afsnit	
Artikel 58, stk. 3	Artikel 49, fjerde afsnit	
Artikel 58, stk. 4	Artikel 49, femte afsnit	
Artikel 59, stk. 1	Artikel 50	
Artikel 59, stk. 2		
Artikel 60	Artikel 51	
Artikel 61, stk. 1	Artikel 52, første afsnit	
Artikel 61, stk. 2	Artikel 52, andet afsnit	
Artikel 62		
Artikel 63, stk. 1	Artikel 53, stk. 1	
Artikel 63, stk. 2	Artikel 53, stk. 2	
Artikel 64		
Artikel 65		
Artikel 66		
Artikel 67		
Artikel 68		
Artikel 69		

Nærværende direktiv	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 70		
Artikel 71		
Artikel 72	Artikel 55	
Artikel 73	Artikel 123	
Artikel 74, stk. 1	Artikel 22, stk. 1	
Artikel 74, stk. 2	Artikel 22, stk. 2	
Artikel 74, stk. 3	Artikel 22, stk. 6	
Artikel 74, stk. 4		
Artikel 75, stk. 1	Artikel 22, stk. 3	
Artikel 75, stk. 2	Artikel 22, stk. 4	
Artikel 75, stk. 3	Artikel 22, stk. 5	
Artikel 76, stk. 1	Bilag V, pkt. 2	
Artikel 76, stk. 2		
Artikel 76, stk. 3		
Artikel 76, stk. 4		
Artikel 76, stk. 5		
Artikel 77		
Artikel 78		
Artikel 79	Bilag V, pkt. 3, 4 og 5	
Artikel 80	Bilag V, pkt. 6	
Artikel 81	Bilag V, pkt. 7	
Artikel 82, stk. 1	Bilag V, pkt. 8	
Artikel 82, stk. 2	Bilag V, pkt. 9	
Artikel 83, stk. 1	Bilag V, pkt. 10	
Artikel 83, stk. 2		Bilag IV, pkt. 5
Artikel 83, stk. 3		Bilag I, pkt. 38 og 41
Artikel 84	Bilag V, pkt. 11	
Artikel 85, stk. 1	Bilag V, pkt. 12	
Artikel 85, stk. 2	Bilag V, pkt. 13	
Artikel 86, stk. 1	Bilag V, pkt. 14	
Artikel 86, stk. 2	Bilag V, pkt. 14a	
Artikel 86, stk. 3		
Artikel 86, stk. 4	Bilag V, pkt. 15	
Artikel 86, stk. 5	Bilag V, pkt. 16	
Artikel 86, stk. 6	Bilag V, pkt. 17	
Artikel 86, stk. 7	Bilag V, pkt. 18	
Artikel 86, stk. 8	Bilag V, pkt. 19	

Nærværende direktiv	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 86, stk. 9	Bilag V, pkt. 20	
Artikel 86, stk. 10	Bilag V, pkt. 21	
Artikel 86, stk. 11	Bilag V, pkt. 22	
Artikel 87		
Artikel 88, stk. 1	Bilag V, pkt. 1	
Artikel 88, stk. 2		
Artikel 89		
Artikel 90		
Artikel 91		
Artikel 92, stk. 1	Bilag V, pkt. 23, andet afsnit	
Artikel 92, stk. 2, indledning	Bilag V, pkt. 23, indledning	
Artikel 92, stk. 2, litra a)	Bilag V, pkt. 23, litra a)	
Artikel 92, stk. 2, litra b)	Bilag V, pkt. 23, litra b)	
Artikel 92, stk. 2, litra c)	Bilag V, pkt. 23, litra c)	
Artikel 92, stk. 2, litra d)	Bilag V, pkt. 23, litra d)	
Artikel 92, stk. 2, litra e)	Bilag V, pkt. 23, litra e)	
Artikel 92, stk. 2, litra f)	Bilag V, pkt. 23, litra f)	
Artikel 92, stk. 2, litra g)		
Artikel 93	Bilag V, pkt. 23, litra k)	
Artikel 94, stk. 1, litra a)	Bilag V, pkt. 23, litra g)	
Artikel 94, stk. 1, litra b)	Bilag V, pkt. 23, litra h)	
Artikel 94, stk. 1, litra c)	Bilag V, pkt. 23, litra i)	
Artikel 94, stk. 1, litra d)		
Artikel 94, stk. 1, litra e)	Bilag V, pkt. 23, litra j)	
Artikel 94, stk. 1, litra f)	Bilag V, pkt. 23, litra l)	
Artikel 94, stk. 1, litra g)		
Artikel 94, stk. 1, litra h)	Bilag V, pkt. 23, litra m)	
Artikel 94, stk. 1, litra i)		
Artikel 94, stk. 1, litra j)	Bilag V, pkt. 23, litra n)	
Artikel 94, stk. 1, litra k)	Bilag V, pkt. 23, litra n)	
Artikel 94, stk. 1, litra l)	Bilag V, pkt. 23, litra o)	
Artikel 94, stk. 1, litra m)	Bilag V, pkt. 23, litra p)	
Artikel 94, stk. 1, litra n)	Bilag V, pkt. 23, litra q)	
Artikel 94, stk. 1, litra o)	Bilag V, pkt. 23, litra r)	
Artikel 94, stk. 1, litra p)	Bilag V, pkt. 23, litra s)	
Artikel 94, stk. 1, litra q)	Bilag V, pkt. 23, litra t)	

Nærværende direktiv	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 94, stk. 2	Artikel 150, stk. 3, litra b)	
Artikel 95	Bilag V, pkt. 24	
Artikel 96		
Artikel 97, stk. 1	Artikel 124, stk. 1	
Artikel 97, stk. 2	Artikel 124, stk. 2	
Artikel 97, stk. 3	Artikel 124, stk. 3	
Artikel 97, stk. 4	Artikel 124, stk. 4	
Artikel 98, stk. 1	Bilag XI, pkt. 1	
Artikel 98, stk. 2	Bilag XI, pkt. 1a	
Artikel 98, stk. 3	Bilag XI, pkt. 2	
Artikel 98, stk. 4	Bilag XI, pkt. 3	
Artikel 98, stk. 5	Artikel 124, stk. 5	
Artikel 98, stk. 6		
Artikel 98, stk. 7		
Artikel 99		
Artikel 100		
Artikel 101		
Artikel 102, stk. 1	Artikel 136, stk. 1	
Artikel 102, stk. 2		
Artikel 103		
Artikel 104	Artikel 136	
Artikel 105		
Artikel 106, stk. 1	Artikel 149	
Artikel 106, stk. 2		
Artikel 107		
Artikel 108, stk. 1, første afsnit	Artikel 68, stk. 2	
Artikel 108, stk. 1, andet afsnit	Artikel 3	
Artikel 108, stk. 1, tredje afsnit		
Artikel 108, stk. 2	Artikel 71, stk. 1	
Artikel 108, stk. 3	Artikel 71, stk. 2	
Artikel 108, stk. 4	Artikel 73, stk. 2	
Artikel 109, stk. 1	Artikel 68, stk. 1	
Artikel 109, stk. 2	Artikel 73, stk. 3	
Artikel 109, stk. 3		
Artikel 110, stk. 1	Artikel 124, stk. 2	
Artikel 110, stk. 2	Artikel 23	
Artikel 111, stk. 1	Artikel 125, stk. 1	Artikel 2

Nærværende direktiv	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 111, stk. 2	Artikel 125, stk. 2	Artikel 2
Artikel 111, stk. 3	Artikel 126, stk. 1	
Artikel 111, stk. 4	Artikel 126, stk. 2	
Artikel 111, stk. 5	Artikel 126, stk. 3	
Artikel 111, stk. 6	Artikel 126, stk. 4	
Artikel 112, stk. 1	Artikel 129, stk. 1, første afsnit	
Artikel 112, stk. 2	Artikel 129, stk. 1, andet afsnit	
Artikel 112, stk. 3	Artikel 129, stk. 1, tredje afsnit	
Artikel 113, stk. 1, litra a)	Artikel 129, stk. 3, første afsnit	
Artikel 113, stk. 1, litra b)		
Artikel 113, stk. 2, litra a), første afsnit	Artikel 129, stk. 3, andet afsnit	
Artikel 113, stk. 2, litra b), første afsnit		
Artikel 113, stk. 2, andet afsnit	Artikel 129, stk. 3, andet afsnit	
Artikel 113, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 129, stk. 3, tredje afsnit	
Artikel 113, stk. 3	Artikel 129, stk. 3, fjerde til syvende afsnit	
Artikel 113, stk. 4	Artikel 129, stk. 3, ottende og niende afsnit	
Artikel 113, stk. 5	Artikel 129, stk. 3, tiende og ellefte afsnit	
Artikel 114	Artikel 130	
Artikel 115	Artikel 131	
Artikel 116, stk. 1	Artikel 131a, stk. 1, første til tredje afsnit	
Artikel 116, stk. 2	Artikel 131a, stk. 1, fjerde afsnit	
Artikel 116, stk. 3	Artikel 131a, stk. 2, første afsnit	
Artikel 116, stk. 4	Artikel 131a, stk. 2, anden og tredje afsnit	
Artikel 116, stk. 5	Artikel 131a, stk. 2, fjerde og femte afsnit	
Artikel 116, stk. 6	Artikel 131a, stk. 2, sjette afsnit	
Artikel 116, stk. 7	Artikel 131a, stk. 2, syvende afsnit	
Artikel 116, stk. 8	Artikel 131a, stk. 2, ottende afsnit	
Artikel 116, stk. 9	Artikel 131a, stk. 2, niende afsnit	
Artikel 117, stk. 1	Artikel 132, stk. 1, første til sjette afsnit	
Artikel 117, stk. 2	Artikel 132, stk. 1, syvende og ottende afsnit	
Artikel 117, stk. 3	Artikel 132, stk. 2	
Artikel 117, stk. 4	Artikel 132, stk. 3	
Artikel 118	Artikel 141	

Nærværende direktiv	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 119, stk. 1	Artikel 127, stk. 1	
Artikel 119, stk. 2	Artikel 127, stk. 2	
Artikel 119, stk. 3	Artikel 127, stk. 3	
Artikel 120	Artikel 72a	
Artikel 121	Artikel 135	
Artikel 122	Artikel 137	
Artikel 123, stk. 1	Artikel 138, stk. 1	
Artikel 123, stk. 2	Artikel 138, stk. 2, første afsnit	
Artikel 124	Artikel 139	
Artikel 125	Artikel 140	Artikel 2
Artikel 126	Artikel 142	
Artikel 127	Artikel 143	
Artikel 128		
Artikel 129		
Artikel 130		
Artikel 131		
Artikel 132		
Artikel 133		
Artikel 134		
Artikel 135		
Artikel 136		
Artikel 137		
Artikel 138		
Artikel 139		
Artikel 140		
Artikel 141		
Artikel 142		
Artikel 143	Artikel 144	
Artikel 144, stk. 1	Artikel 122a, stk. 9	
Artikel 144, stk. 2	Artikel 69, stk. 4	
Artikel 144, stk. 3	Artikel 70, stk. 4	
Artikel 145	Artikel 150, stk. 1	
Artikel 146	Artikel 150, stk. 1a	
Artikel 147, stk. 1	Artikel 151, stk. 1	
Artikel 147, stk. 2	Artikel 151, stk. 2	
Artikel 148, stk. 1	Artikel 151a, stk. 3	

Nærværende direktiv	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 148, stk. 2	Artikel 151a, stk. 1	
Artikel 148, stk. 3	Artikel 151b	
Artikel 148, stk. 4	Artikel 151a, stk. 2	
Artikel 148, stk. 5	Artikel 151c	
Artikel 149		
Artikel 150		
Artikel 151		
Artikel 152	Artikel 29	
Artikel 153	Artikel 30	
Artikel 154	Artikel 33	
Artikel 155	Artikel 40	
Artikel 156	Artikel 41	
Artikel 157	Artikel 42	
Artikel 158	Artikel 42a	
Artikel 159	Artikel 43	
Artikel 160		
Artikel 161, stk. 1	Artikel 156, sjette afsnit	
Artikel 161, stk. 2	Artikel 156, fjerde afsnit	
Artikel 161, stk. 3		
Artikel 161, stk. 4		
Artikel 161, stk. 5		
Artikel 161, stk. 6		
Artikel 161, stk. 7		
Artikel 161, stk. 8		
Artikel 161, stk. 9		
Artikel 162, stk. 1		
Artikel 162, stk. 2		
Artikel 162, stk. 3		
Artikel 162, stk. 4	Artikel 157, stk. 1, tredje afsnit	
Artikel 162, stk. 5		
Artikel 162, stk. 6		
Artikel 163	Artikel 158	
Artikel 164	Artikel 159	
Artikel 165	Artikel 160	
Bilag I	Bilag I	